

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“
журналына әлавә

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

АПРЕЛ — ИЈУН

1989

№ 2 (138)

(МЕТОДИК МӘЧМУӘ)

АЗӘРБАЈЧАН ССР ХАЛГ ТӘҲСИЛИ НАЗИРЛИЈИНИН ОРГАНЫ
«АЗӘРБАЈЧАН МӘКТӘБИ» ЖУРНАЛЫНА ӨЛӘВӘ

БУ НӨМРӘДӘ:

Методика вә иш тәчрүбәси

Ә. Рәһимова—Нитгимизин ифадәлилик вә аһәнкдарлыг имканлары	3
Т. Рзајев — С. Вургунун сја́си лирикасына даир системли биликләрин верилмәси	8
О. Пәријева—М. Ә. Сабирин «Сәбр ејлә» сатирасынын тәдрисинә даир	12
Н. Һүммәтов — Рабитәли нитгин инкишафы үзрә ишләрин бәзи мәсәләләринә даир	14
И. Казымов—Азәрбајчан дилиндә парселјасија һадисәси	17
Т. Оручов — «Муған» поемасынын бәдii дилинин тәһлили	19
С Гәнијев—Әдәбијјатын тәдриси вә еколожи тәрбијә	23
Б. Асланов—Антоним фе'лләр үзәриндә ишин сәмәрәли тәшкили јоллары	26
Ј. Јусифов—Тә'лим-тәрбијә просесиндә сәрраст ифадәләрдән истифадејә даир	30
М. Садыгов—Әдәбијјатын тәдрисиндә јухары синиф шакирдләрини аилә һәјатына һазырламаг имканлары	33
Ә. Әзимов—Лирик силсиленин тәдриси мәсәләләри	37
Г. Һәсәнов — Мәктуб-иншалар һаггында	39
Г. Вәкилов—Ашыг ше'риндә зәрб-мәсәлләрдән вә аталар сөзләриндән истифаде	41

Синифдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш

III. Нәсиров—Мәктәбимиздә баһар бајрамы	42
Мүәллимин өзүнүтәһсилинә көмәк	
Ә. Әлијев—Бәдii дилдә жаргонлар вә онларын ролу	45
Р. Мәммәдзаде—Азәрбајчан дилинин өјрәдилмәсиндә интенсив тә'лим методларындан истифадејә даир	48
III. Мәммәдов—Мүасир јазылы әдәбијјатымызда «Дәдә Горгуд» мотивләри	50

Консултасија

VI синифдә Азәрбајчан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасы вә гыса методик көстәришләр	55
Ә. Әфәндизадә — Суаллара чаваб	60
* * *	
Н. Кәңчәли — Зәлзәлә	65
Бу китаблары охујун	
Е. Һачыјев, М. Чәфәров—Белә әсәрләрә еһтијач вар	71

В НОМЕРЕ:

Методика и опыт работы

А. Рагимова — Возможности выразительности и гармоничности нашей речи	3
Т. Рзаев — Привитие системных знаний по политической лирике С. Вургуну	8
О. Пириева — О преподавании сатиры М. А. Сабира «Себр эйля»	12
Н. Гумматов — О некоторых вопросах работ по развитию связной речи на азербайджанском языке	14
И. Кязимов — Ситуация парселяции на азербайджанском языке	17
Т. Оруджев — Анализ литературного языка поэмы «Мугань»	19
С. Ганнев — Преподавание литературы и экологическое воспитание	23
Б. Асланов — Пути эффективной организации работ над антонимными глаголами	26
Ю. Юсифов — Об использовании четких выражений в процессе обучения и воспитания	30
М. Садыхов — Возможности подготовки учащихся старших классов к семейной жизни в преподавании литературы.	33
А. Азимов — Некоторые вопросы преподавания лирического цикла	37
Г. Гасанов — О письмах-сочинениях	39
Г. Векилов — Использование поговорок и пословиц в ашугском стихе	41

Внеклассная и внешкольная работа

Ш. Насибов — Праздник весны в нашей школе	42
---	----

В помощь самообразованию учителя

А. Алиев — Жаргоны и их роль в литературном языке	45
Р. Мамедзаде — Об использовании интенсивных методов в изучении азербайджанского языка	48
Ш. Мамедов — Мотивы «Деде-Коркуд» на современной письменной литературе	50

Консультация

Планирование программных материалов, краткие методические указания по азербайджанскому языку в IV классе	55
А. Эфендизаде — Ответы на вопросы	60

Н. Генджели — Землетрясение	65
-----------------------------	----

Прочтите эти книги

Э. Гаджиев, М. Джафаров — Есть нужда к таким произведениям	71
--	----

Адрес редакции: 370000, город Баку, ул. Низами, 58.

Город Баку, типография издательства «Коммунист»
ЦК КП Азербайджана.

Нитгимизин ифадэлилик ве аһанкдарлыг
имканлары

Эфшан РЭҺИМОВА

Азербайжан ММТИ-нин баш мўаллими, педагожи едилер намизэди

Умумтәһсил мәктәбләрнин V-XI синифләри үчүн Азербайжан дилиндән јени програмда нитг мәдәнијјәти мәсәләләринә хусуси диггәт јетирилиб. Програмын тәләбләринә көрә јазылы ве шифаһи мәтнләр үзәриндә шакирдләрин тәкмилләшдирмә ве редактә иши апармалары онларын нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмәсиндә мүнүм рол ојнајыр. Азербайжан дили мўаллими чалышмалыдыр ки, онун шакирдләри сәлис, рәван, ифадәли даныша ве јаз билсинләр.

Бәс нечә етмәли ки, шакирд өз һиссләрини, тәәсүрат ве мўһакимәләрини нәинки дүзкүн, ајдын, дәгиг, мәнтигли ифадә етсин, һәм дә онун бу дедимләри өз ифадәлијји ве аһанкдарлығы илә башгаларына да тәһсир көстәрә билсин? Фәһи мўаллими, сөз јох ки, ифадәли нитг нүмунәләри васитәсилә шакирдләринә буну өјрәтмәјә чәһд көстәрир. Әкәр о, дилимизин бүтүн ифадәлилик имканларыны көзәл биләрсә, бу сәһдә мўәјјән нәзәри ве практик һазырлыға јијәләнәрсә, тәһлимдә даһа јүксәк уғурлар газана биләр. Мўәллимләрә тәғдим етдјимиз бу јазыда мөһз дилимизин ифадәлилик, мусигилилик имканларындан сөһбәт ачмағы нәзәрдә тутмушуг.

«Габуснамә»дә јазылыр: «Бүтүн сәнәтләр ичәрисиндә ән көзәл сәнәт данышмағы бачармагдыр». Халг јазычысы М. Ибраһимов дилимизин ифадәлилик, көзәллик имканларындан данышаркән онун мусигилијјинә хусуси диггәт јетирир. «Биз анладығымыз һәр һансы бир дилдә көзәл, аһанкдар данышыг ве нитг ешидәндә дахили бир ләззәт дјуруг. Гејри-ади олараг диггәтимизи топлаыб гулаг асырыг. Хусусән о заман ки, данышанын сә-

синдә, тәләффүзүндә сәлис, мәһналы, анлашыглы чүмләләрдә јанашы, сөзләрин мусигиси дә ешидилир. Ахы һәр бир дил мўәјјән мәһна илә бәрәбәр, потенциал һалда мусиги мәнбәјидир...»

Доғрудан да, Азербайжан дили мусигили, үрәјәјатымлы бир дилдир. Бу кејфијјәт мўхтәлиф дөврләрдә көркәмли шәхсијјәтләрин, јазычы ве сәјјаһларын диггәтини чәлб едиб.

Нитгин ифадәлијји, мусигилијји нечә јараныр? Јүксәк нитг мәдәнијјәтинә јијәләнмиш шәхсләр дилин ифадәлилик имканларындан усталыгла истифадә едирләр. Демәли, данышан, јазан дилин ифадәлилик имканларыны јахшы билмәлидир. Јалныз бундан сонра о, нитгин ифадәли гура биләр.

Ифадәли нитг нәдир? Бу суала белә чаваб вермәк олар: ифадәли нитг тәһсирли, ади олмајан нитгдир. Белә нитг динләјичиләрин ирадәсинә, һиссләринә тәһсир көстәрир. Онларын диггәтини чәлб едир, динләјичини марагландырыр, дүшүндүрүр, валеһ едир. Белә нитги динләјәркән сөзүн сәһркар күчүнә, инсан нитгинин тәһсирлијјинә, ифадәлијјинә һејран олуруг. Бәлкә, дүнәнә гәдәр әһәмијјәт вермәдијјимиз мәсәләләр биздә мараг јарадыр. Һәмин мәсәләләр һагғында дәриндән дүшүнмәјә башлајырыг. Натигин диккләри санки бизим фикрләримизә чеврилир, онун һәјәчанлары, дјуғулары бизә доғмалашыр. Ифадәли даныша билән шәхс аз бир заманда аудиторијада, үнсјјәтдә олдуғу јердә өзүнә дост, һәмфикир тапа билир. Мәктәб директорунун, мўәссисә рәһбәрләринин, мўәллимин нитги ифадәли дедилсә, о, дөјүздә сылашсыз галан әскәрә бәнзәјир. Јазычы, снјјаси тәблиғатчы сөнүк, ифадәсиз данышырса,

чок чәтин ки, өзүнә һәмфикир тапа билси, динләјичинни рәғбәтини газанмаға һаил олсун. Ифадәли нитгин синтаксиси, сөзләри, интонасиясы да дәјишир, гејри-адиләшир...

Ифадәли нитг, тә'сирли данышыг инсанда бәдин тәфәккүр саһибләринни чох жүксәк гижәт вердикләри кејфијәт һесап олунуб. Н. Кәңчәви сүрәкдәи кәлән сөзүн һәмишә үрәкләре јол тапдығыны сөјләјир. Башга бир мөгәмда шағир дејир:

Елә сөз вардыр ки, јарамаз демәк,
Башга бир дил илә сөјләмәк кәрәк,
Ону инчә-инчә сөјләркән бир-бир,
Ондан һәр ешидән алар бир тә'сир.

Вә ја:

Сөз бајрагдан даһа чох әлдә еләјир
зәфәр,
Гылынчдан даһа артыг галхыб алар
өлкәләр.

Сә'динни фикринчә:

Әкәр сөз оларса, инчә вә ширин,
О сөзү ешидән дејәр: «Афәрин!»

Л. Н. Толстој исе јазырды: «Сөз бөјүк шејдир. Она көрә бөјүкдүр ки, сөзлә инсанлары бирләшдирмәк дә олар, айрмаг да, сөзлә мәнәбәт дә газанмаг олар, әдавәт вә дүшмәнчилик дә».

Азәрбајчан дилиндә нитгин ифадәлилик васитәләри нечә јараныб? Нитгин бу кејфијәти дилин тә'сир етмә, тә'сир көстәрмә функцијасы илә бағлы онунла вәһдәтдә тәшәккүл тапыб. Ән гәднм дөврләрдән инсан мүхтәлиф һәјәт ситуасияларында дәрк едиб ки, ајдын данышмаг, фикри башгасына дүзкүн, дәгиг чатдырмаг һәлә һәр шеји һәлл еләмир. Башгасына—мүсәһибә тә'сир көстәрмәји бачармаг да данышанын һүнәридир, фәрди габилијәтидир. Буна көрәдир ки, инсанлар һәлә чох-чох гәднмләрдән өз фикирләрини, һисс вә һәјәчанларыны, дүјгү вә дүшүнчәләрини ритмик, аһәңдар, мусигили ифадә етмәјә чәһд көстәрибләр; ифадәли, аһәңдар сөзләрин, ади кәлмәләрә һисбәтән, мәншәтдә даһа чох тә'сир гүввәсинә малик олдуғуну һисс едикләри үчүн өз сөјләмәләриндә, сөйбәтләриндә чох вахт ритмик сөзләр чилгәгмәјә мейл едиләр. Дәјиләп, бајатчлар, һөлдәрләр мәнә

белә аһәңкли, мусигили, ритмик сөзләрини, гафијәли ифадәләрин һесабына јаранмышдыр. Бешик нәғмәләри, охшамалар, тапмачалар, гафијәли аталар сөзләри, әсасән, елә бу мәрәмын—башгаларына һәмишә һәр һансы фикри чатдырмаг, һәм дә она тә'сир көстәрмәк мәрәмынын мәнсулудур.

Нәркизи үзүм, лај-лај,
Јахана дүзүм, лај-лај,
Сән бөјү, мән гочалым,
Тојунда сүзүм, лај-лај,

Балама гурбан инәкләр,
Балам нә вахт инәкләр?
Балама гурбан алчалар,
Балам нә вахт әл чалар?

Ағ отун аласына,
Күн дүшдү таласына,
Елә дә гуш олармы,
Јем вермәз баласына? (Чәјирткә)

Ахар чәјин аханы,
Доландырыр чаһаны.
Бир јанында хыш ишләр,
Бир јанында котаны? (Дәјирман).

«Өртүлү базар, достлуғу позар»,
«Ағрылыг гызыл гала, јүнкүллүк баша бала»,
«Авамларын азары, моллаларын базары»...

Јухарыда вердијимиз бәдин нүмунәләрдә инсанын һәјәт тәчрүбәсиндән газандығы һикмәтли фикирләрин јаратдығы тә'сир бир јана галсын, «үзүм», «дүзүм», «сүзүм», «јат-гат-чат», «инәкләр-инәкләр», алчалар-алчалар», «нәвә-дәвә», «аханы, чаһаны-котаны», «базар-позар», «гаралар-саралар», «гызыл гала-баша бала», «азары-безары» сөз вә ифадәләрини нитгдә јаратдығы аһәңдарлыг, ритм, мусигилик, әлбәттә, динләјичијә тә'сир көстәрмәк мөгәдини дашымышдыр.

Ритм, мусигилик, аһәңдарлыг јалныз ше'р үчүн характерик дејил, о, нәсрдә дә өзүнү көстәрир. Профессор Тоғий һачыјев дастанларымызда мушаһидә олунан «ојур-ојур ојнамаг», «ишым-ишым ишылдамаг», «пар-пар парылдамаг», «гајыр-гајыр гајнамаг», «гатым-гатым гатламаг» кими гәдиб конструкциялардакы лексик-морфоложи тәкәррарларын дилә интенсивлик, экспрессивлик вермәлә јанашы, һәм дә аллистрасиялы риторик јаратдығыны, нәсрә ше'рәјәт вердијини сөјлә

јир: «Гафијәләр исе адәт олунмуш јерләрдә јох, мисраларын әввәлиндә кәлмишдир. Бу да аллистрасиядан гафијәјә кечид мәрһәләсинә мәнсус поетик-техники хүсусијәтидир. Бүтүн бу ритм-аһәңк элементләри гәдим ибтидан ше'рин поетехник иләридир. һәмнин ше'р үчүн аһәңк јарадан васитәнин сөзүн әввәлиндә, ортасында вә соунда кәлмәсиндән асылы олмајараг, поетик ритм јаратмасы әсас олмушдур» (Јазычы дили вә идеја-бәдн тәһлил. «Маариф», 1979, сәһ. 22—23.)

Суал олунур: нитгдә ифадәлијини, аһәңдарлыгы вә ритми јарадан амилләр һансылардыр? Әлбәттә, нитгин ифадәлијинин јаранма шәртләри чохдур, рәңкарәндир. Биз онлардан башлычалары үзәриндә дајанаг.

Нитгин ифадәлијини, тә'сирлијини дә фонетик имканлар мүһүм рол ојнајыр.

Дилчләримиз тәдгигатларында көстәрдикләри кими, Азәрбајчан дили өз фонетик имканлары чәһәтдән бәди дил үчүн үмумијәтлә, ифадәли нитг үчүн ән гүдрәтли вә ән ритмик-мелодик дилләрдән биридир.

Проф. А. Ахундов көстәрир ки, дилимизин фонетик имканларындан данышаркән биринчи нөвбәдә, саитләрдән бәһс етмәк лазым кәлир... Әлбәттә, саитләр јалныз Азәрбајчан дилинә аид олан фонетик һадисә дејил. Дүнја дилләринин истиснасыз олараг һамысында бу сөсләр мөвчуддур. Ләкин буна бахмајараг, саитләрин Азәрбајчан ше'ринин дилиндәки әһәмијәти башга дилләрдәкиндән бир гәдәр фәрглидир. «Муәллиф дилимиздәки саитләрин дә мусигилик хүсусијәтләрини дүзкүн гижәтләндирәрәк јазыр: «Сонор саитләр дахил олмагла дилимиздәки һәр бир саит сәс мүәјјән бир тәби һадисәдән доған сәслә әлағадардыр. Дикәр тәрәфдән ејни саитләрин тәкрары да ше'рдә мүәјјән аһәңдарлыг јарадыр».

Нитгдә ифадәлијини, мелодиклијини, ритмин јаранмасы ана дилимизин фонетик ганунларындан олан аһәңк гануну илә даһа сых бағлыдыр. Үзү «Дәдә Горғуд»дан бәри јаранмыш нағылларымызын, гәһроманлыг, мәнәбәттә дастанларымызын нәср һиссәсиндә биз һәм сөзләрдәки саитләрин, һәм дә сөз вә ифадәләрин аһәңдар-

мелодик ујушмасынын шаһиди олур.

Көзәл натиг, актјор, режиссор М. Мәмәдов нитгдә тәләффүз мәдәнијәтинә жүксәк гижәт верәрәк јазырды: «Бизә елә кәлир ки, орфоепијасыз нитг, дил јохдур, олмајыб, ола да билмәз. Рәсмән гәбул олунмадығы тәсәдүфләрдә белә, о, халғын дилиндә вардыр, күндәлик тәчрүбә мөвчуддур. Ону гәбул олунмуш тәләффүз гәјдагануну мәртәбәсинә галдырмаг, ганун һөрмәтинә миндирмәк вә ишләтмәк (бу да чох вачиб шәртдир: ишләтмәк, һөкмән ишләтмәк) кәрәкдир».

Доғрудан да, данышан елә тәкчә әдәби тәләффүз нормаларына ријәт етмирсә, нитгин ифадәлијини позулур. Мәсәлә, о, «актјор», «опера», «кафедра», «әһәмијјәт», «инчәсәнәт», «монолог», «диалог», «мүтәнәсиб» вә башга сөзләрин тәләффүзүндә 1—2 гүсура јол верирсә, динләјичинин натиги динләмәк марағы зәһфләјир.

Данышан шәхс нитгин сүр'әтини дүзкүн мүәјјәнләшдирмәли, фәсилә вә дурғулардан дүзкүн истифадә етмәлидир. Нитгдә дүјгү чаларынын дүзкүн сечилмәси нитгин ифадәлијини артырыр. Нитгин мәзмунуна, идејасына ујғун кәлмәјән темп, фәсилә, дүјгү чаларлары чох заман чыхышын тә'сир күчүнү хејли дәрәчәдә азалдыр.

Нитгин ифадәлијини, мусигилијини дилин фонетик орфоепик, лексик, интонасия имканларындан, морфоложи, синтактик васитәләриндән мөгсәдәујгүн истифадә әсасында јараныр.

Елә адлыг чүмләләри, инверсияны көтүрәк. Адлыг чүмләләр нитгин ифадәлијини артырыр, данышығымыза, јазымыза бир лакониклик верир. Сөз сырасынын мөгсәдәујгүн олараг позулмасы нитгимизә әлванлыг, һәзилик кәтирир: «...Хан сарајы... Азәрбајчанын једди мө'чүзәсини садаламаг кәрәк олса, онун бири, шәксиз ки, Хан сарајы олар».

Нитгин ифадәлијиндән сөз дүшәндә, адәтән, нитг фигурларынын мүхтәлиф нөвләрини јада салырлар. Натиглик мөктәбләриндә (Римдә, Јунаныстанда) кәңчләрә мәнә бу чүр ифадә тәрәләри, дејим формалары чох бөјүк сә'јлә өјрәдилдири. Натигләр нитгдә синтактик паралелләрини һадир ифадәлилик күчүнә гадир олдуғуну чох көзәл билир вә мәнкәмә чыхышларында, сijasи мүрачотләриндә

һәм ин васитәләрдән усталыгла истифада едирдиләр.

Нитгин эмоционаллыгыны артыран, ифадәлилийни күчләндирән васитәләрдән бири дә тәкрирләрдир. Бунлар үслуби фигур олуб нитгин ифадәлилийни, эмоционаллыгыны артырыр, динләјичијә, охучуја күчлү тәсир көстәрир. Тәкрирләр нитги ағырлашдыран, онун ифадәлилийни сөндүрән лүзумсуз тәкрарлардан чох асанлыгла сечилір. Јерсиз вә мәгамсыз тәкрар едилән сөзләр данышанын нитг мәдәнијәтинин сөвијәсинин ашағы олдуғуну көстәрирсә, тәкрир—сөзләрин мәгсәдли тәкрары, әксинә, нитг сәһибинин интеллектуал инкишафыны, дилдән усталыгла истифада етмә бачарыгыны нүмајиш етдирир.

Дилчлилик әдәбијәтинда тәкрирләрин мүхтәлиф нөвләри көстәрилир:

1) Анафоралар. Бунлар паралел чүмләләрин, мисраларын башлангычында ејни сөз вә ифадәләрин вә ја ејни синтактик конструкциянын тәкрары илә јаранан бәдин ифадә тәризиدير. Анафоранын нөвләри мүхтәлифдир: сәс анафорасы, сөз көкү анафорасы, лексик анафора вә синтактик анафора. Јазычылар, натигләр паралел чәркәнин, мисранын башлангычында ејни сәсин, ејни сөз көкүнүн, ејни кәлмәнин, ејни чүмләннин тәкрары васитәсилә һисс вә дујғулары, фикирләри ифадә едир, охучуја, динләјичијә, гүвәтли тәсир көстәрә билдирләр.

2) Епифора сонлугда тәкрар характери дашыјыб, үслуби фигур кими, нитгдә эмоционаллыг—экспрессивлик јарадыр; чүмләнн, мисранын, абзасын ејни сөз вә ја ифадә илә тамамланмасы фикирләрин тәсир күчүнү гат-гат артырыр. Мәсәлән:

Ағладың, јаылды сәсин һәр јана,
Бүлбүл бағчаларда өтдү,—дедиләр.
Кәләндә Мәһәммәд кәлди дүнјаја,
Кәләндә, «Фүзули кетди»,—дедиләр.
(Б. Ваһабзадә.)

Адам вар, јарпағын титрәмәсиндән,
Үрәји титрәјәр, чаны титрәјәр.
Адам вар, диксинмәз топун сәсиндән,
Көрдүјү һәр шејә нә олсун дејәр?
(Б. Ваһабзадә.)

Шәһәр бу парчаларда нәикки паралел мисралар, тәкрирләр илә әтмин о, һәм тәһәриә әнтитезадан—гаршы

лашдырмадан мәһарәтлә истифада етмишдир. Мәлумдур ки, бир үслуби фигур кими, әнтитеза фикрин, образларын кәскин шәкилдә гаршылашдырылмасы васитәсилә нитгдә ифадәлилийни күчләндирир. Әнтитеза чох замаң антонимләр әсасында гурулулр. Јухарыдакы нүмунәләрдә шаһр «һәссасләгејд», «һәјалы-утанмаз» аңлајышларынын антонимләриндән истифада едәрәк бир-биринин там әксини тәшкил едән характерләри гаршылашдырмышдыр.

Асиндетон—(бағлајычыдан имтина) вә ја бағлајычысыз чүмләләр, мисралар, полисиндетон (чохбағлајычылыг), градатсия (нитгин тәдричән күчләnmәси), һәмчинин риторик суаллар, риторик нидалар вә хитаблар да нитгин ифадәлилийиндә үслуби фигур кими мүһүм рол ојнајыр.

Риторик суаллар, нидалар, хитаблар ифадәни, чүмләнни, нитг парчасыны гүвәтләндирән үслуби фигурлар һесабу олунур. Һисс, һәјәчәнларын ән күчлү ифадә васитәси кими, һәм бәдин, һәм дә публицистик јазыларда ишләдилір.

«Ајдын. Ох, Күлтәкин, заваллы, нечин етдин? Мән бүтүн һәјәтым боју одлар, гијәмәтләр, чәһәгнәмләр ичәрисиндә белә чырпынаркән, сәнин хәјалыңла јашајырдым. Она каһ нифрәт, каһ шикајәт едирдим. О, бир улдузду ки, даим она доғру кедирдим, фәгәт инди һара кедәчәјәм, һара? Нечин, кимин үчүн јашајачағам? Еј улу танрым, алдығын бу дәһшәтли интигамлар нәјә гаршыдыр, нәјә? Истәмәм... Нифрәт артыг... һәр шејә нифрәт. Нифрәт бүтүн һәјәта, бүтүн кәината, бүтүн варлыға».

Мүәјјән етмәк чәтин дејил ки, бу парчада ифадәлилийи артыран риторик суаллар, нидалар, хитабларла јанашы, шәксиз, тәкрирләр дә мүһүм рол ојнајыр.
Нитгин ифадәлилийи, мусигилилийи, әһәнкәрлығы һаггында дејиләнләр ашағыдакы кими үмумиләшдирмәк олар:

—нитгин ифадәлилийи, мусигилилийи, инсанын өз фикир вә дујғуларыны башгаларына тәсирли чатдырмаг истәји, тәләби илә бағлыдыр. әсрләр боју вә мүасир дөврдә дә дилин тәсиркөстәрмә функциясыны јеринә јетириб вә јетиргән.
—нитгин ифадәлилийи, мелодикли-

ји дилимзин фонетик, интонасија синтактик, лексик, морфоложи, үслуби имканлары һесабына јараныр:

—нитг фигурлары: синтактик параделләр, тәкрирләр, инверсиялар, бәдин суал, бәдин нида, хитаблардан мәгсәдәујгун истифада нитгин ифадәлилийи мелодиклилийни, мусигилилийни артырыр;

—һәр бир мәктәбли, тәләбә, һәр бир мүтәхәссис, ичтиман вә сијаси сәһәдә фәалијәт көстәрән шәхс Азәрбајчан дилинин зәнкин үслуби имканлары һесабына өзүнүн јазылы вә шифаһи нитгин ифадәли, ритмик, тәсирли гура биләр.

Бәс нитгин ифадәли, тәсирли, ритмик олмасынын конкрет шәртләри һансылардыр? |

Биринчиси, нитг мүүллифи өз тәфәккүр мүстәғиллийинә әсасланмалыдыр. Һазыр, гәлибли мәтнләри әзбәрләмәклә һеч кәс динләјичиләрин үрәжинә јол тапа билмәз.

Икинчиси, мүүлиф өз нитгинин предметинә, сәһһәтинин мөвзусуна лагејд јанашмамалыдыр. Бу да нитгин ифадәлилийи үчүн әсасдыр. Биз әһәтә едән инсанлара, һадисәләрә лагејд мүнәсибәт бәсләјән шәхс нечә ифадәли даныша биләр, өз нитги илә башгаларына нечә тәсир көстәрә биләр?

Үчүнчүсү, Азәрбајчан дилини, онун гаунуларыны әсаслы билмәк, ана дилини севмәк дә нитгин ифадәлилийинә наил олмағын шәртләриндәндир. Данышан вә ја јазан шәхс мәнтиги вә һәјәчәнлы вурғулардан јерли-јериндә, мәгсәдәујгун истифада едәрсә, сөзләрин дујғу чаларларына, әдәби тәләффүз гајдаларына дүзкүн әмәл едәрсә, синтактик конструкцияларын ифадәлилик бахымындан даһа мүнәсиб вариантларыны сечә биләрсә вә с. шүбһәсиз ки, онун нитги кифәјәт дә-

рәчәдә ифадәли вә гәсирли олар. Бураја јазылы мәтн вә ја шифаһи чыхшы тәкмилләшдирмәк бачарыгла-ры да дахилдир.

Дөрдүнчүсү, әдәби дилин үслубларыны, онларын ишләnmә јерләрини билмәк, үслуби нормалары мәнимсәмәк, мәтнләри үслуби чәһәтдән тәкмилләшдирмәји бачармаг, тәләб олунур.

Бешинчиси, нитг вәрдишләрини мөһкәмләндирмәк үчүн систематик мәшг етмәк, ајры-ајры сәсләрин, сөзләрин, сөз бирләшмәләрини, чүмлә вә абзасларын дүзкүн вә тәсирли сәсләнмәсинә, јериндә ишләnmәсинә наил олмаг лазымдыр.

Алтынчысы, ардычыл мұталиә етмәјә, Азәрбајчан халгынын зәнкин әдәби ирсини, ејни заманда башга халгларын бәдин-публицистик ирсини өјрәнмәјә, ән көзәл һикмәтли парчалары мүдрик кәламлары сечиб онлардан јери кәлдикчә истифада етмәјә сәј көстәрилмәлидир.

Једдинчиси, данышан вә јазан шәхс нитгин техникасына јијәләнмәли, сәсләрин, сөзләрин дүзкүн тәләффүзү үзәриндә мүнтәзәм мәшг етмәлидир. Тәләффүз заманы сәсинин мелодик, мусигили, тәсирли сәсләнмәсинә чалышмалыдыр. Бурада бир чәһәтә дә диггәт јетирмәк зәруридир: данышан шәхс нитгинин ифадәлилийини сүнәи сурәтдә гүвәтләндирмәјә чәһд көстәрмәлидир. Нитгин ифадәлилийи онун зәнкин дујғу вә дүшүнчәләри илә һәмәһәнк шәкилдә тәзаһүр етмәлидир. Сәһһи фикирдә, үрәксиз сөздә ифадәлилийә чәһд етмәк нитги сүнәиләшдирмәк демәкдир. Мүтәфәккирләрдән биринин сөјләдији фикри јада салмаг истәјирәм: «Јалһыз данышмаға, јазмаға зәрури еһтијач дујдуғун заман даныш, јаз».

С. Вурғунун сийаси лирикасына даир системли

биликләрин верилмәси

Тејмур РЗАЈЕВ

Мәркәзи МТИ-нин Азәрбајжан дили вә әдәбијатын тәдриси методикасы кафедрасынын баш мӯәллими, педагожи емләр намизәди

Үмүтәһсил мәктәпләриндә даһи халг шаир Сәмәд Вурғунун зәнкин жарадычылыг ирсиндән нүмунәләрә кениш јер верилер.

Шакирдләрин ашағы синифләрдә С. Вурғун поезиясы һаггында мӯәјјән биликләрә јиләһәмәләри Х (ХI) синифдә шаирин жарадычылыгынын идеја-бәдһи вә сәнәткарлыг хусусијјәтләринин өјрәдилмәси илә әләгәдәр системли иш апарылмасы үчүн әсәслы зәмин олур.

Х (ХI) синифдә С. Вурғун жарадычылыгынын өјрәдилмәси үчүн мӯәјјән едилмиш он бир дәрә саатындан үчүнүн сәнәткарын сийаси лирикасы һаггында биликләрин системә салынмасы мәсәләләри дә нәзәрә алынмагла «Зәнчинин арзулары» поемасынын өјрәдилмәсинә сәрф едилмәси мәгсәдә-ујғундур:

Биринчи саат: Шакирдләрин ашағы синифләрдә газандыглары мувафиг биликләрин үмүмләшдирилмәси јолу илә шаирин сийаси лирикасы жарадычылыгынын инкишаф хусусијјәтләри һаггында јени биликләрин верилмәси; Икинчи саат. «Зәнчинин арзулары» поемасынын јаранма тарихи. Поеманын мәзмуну үзәриндә иш; Үчүнчү саат. Поеманын идеја-бәдһи вә сәнәткарлыг хусусијјәтләринин мәһим-сәдилмәси.

Јери кәлмишкән гејд етмәји лазым билирик ки, «Зәнчинин арзулары» поемасынын өјрәдилмәси саһәсиндә республика мәктәпләриндә узун иләр әрзиндә топланмыш зәнкин тәчрүбә мувафиг методик мәнбәләрдә өз лажыны әксини тапа билмәмишдир (Бах: Б. Бағыров. Орта мәктәбдә С. Вурғунун һәјәт вә жарадычылыгынын тәдриси, Баки, Маариф, 1970, сәһ. 79—80; П. Хәлилов, Б. Бағыров Х синифдә әдәбијат дәрсләри, Баки, Маариф, 1979, сәһ. 106—107) Биз бу јазыда габагчыл әдәбијат мӯәллимләринин поеманын өјрәдилмәси саһәсиндәки иш тәчрүбәсини жарадычылыгына үмү-

мләшдирмәји гаршыја мәгсәд гејмушг.

Програм саатларынын бөлкүсүндән дә көрүндүјү кими, мӯәллим «Зәнчинин арзулары» поемасынын өјрәдилмәси ишинә шакирдләрин ашағы синифләрдә сәнәткарын сийаси лирикасы илә әләгәдәр алдығы биликләри онларын јаддашында тәзәләјиб үмүмләшдирмәклә башламасыны төвсизә едирик. «Зәнчинин арзулары» поемасынын өјрәдилмәсинә шаирин сийаси лирика жарадычылыгында мӯһүм јер тутан «Авропа хатирәләри» силсиләсиндән олан әсәрләр һаггында јыгчам мәлүмәтлә башламаг она көрә мәсләһәт көрүлдүр ки, бу силсиләдән олан ше'рләрлә, «Зәнчинин арзулары» поемасы арасында идеја вә мәгсәд бирлији вардыр.

Бу мәгсәдлә мӯәллим дәјә биләр ки, икинчи дүңја муһарибәсиндә Совет халгынын чаһаншүмүл тарихи гәләбәси дүңја империалист системинә сарсыдычы зәрбә олду. Онлар тәрәгги вә инкишаф јолунда олан социализм системинә гаршы ачыгдан-ачыга «Сојуг муһарибә» сийасәти јеритмәјә башладылар.

С. Вурғун 1947-чи илдә бир груп совет ичтиман вә сийаси хадимләри илә бирликдә Лондона сәфәр етмиш вә орада алдығы тәәсүратлар әсасында кәскин сийаси мәзмуна малик «Авропа хатирәләри» силсилә ше'рләрини јаратмышдыр. Бу силсиләдән олан ше'рләрдә империализмин јыртычы сымасы поетик кәскинликлә ифша едилмәклә јанашы, сүлһ, демократија вә азадлыг уғрунда кедән муһарибә дә етирас вә мәһәббәтлә дәрһи вәтәндашлыг пафосу илә тәсвир едилмишдир. Бу силсиләјә дахил олан ше'рләрдә шаир капиталист һәјәт тәрзинә мүнәсибәтини јүксәк бәдһиликлә ифадә етмишдир. Бу бахымдан «Зәнчинин арзулары» поемасы јүксәк бәдһилији вә сийаси кәсәри илә даһи тәрәғгәти кәлмә едил. Икинчи дәр-

саатында мӯәллим јени билијин верилмәси ишинә «Зәнчинин арзулары» поемасынын јаранма тарихи һаггында ашағыдакы мәлүмәти вермәклә башламасы даһа фајдалы олар.

Лондон сәфәривдән сонра халг шаири С. Вурғун 1948-чи илдә Полшанын Вродслав шәһәриндә кеңирилмиш сүлһү мүдафиә едән мәдәнијјәт хадимләринин Үмүмдүңја конгресиндә иштирак едир. Шаир бу конгресдән алдығы тәәсүратлары «Зәнчинин арзулары» поемасында өзүнәмәхсус сәнәткарлыг пафосу илә јүксәк бәдһиликлә үмүмләшдирмишдир: «Зәнчинин арзулары» нә «Комсомол поемасы» кими епик характер дашыјыр, нә дә «Муған» кими епик-лирик характер. Тәсәдүфи дәјил ки, о нә фәсилләрә бөлүнмүшдүр, нә дә нәрмәләрә.

«Зәнчинин арзулары» монолог сәчијјәли, лирик-драматик һикмәтләр вә афоризмләрә бәзәһмиш поемадыр» (М. Ариф, П. Хәлилов, Әдәбијат, 10-чу синиф үчүн, Баки, Маариф, 1986, сәһ. 136).

Поемада, конгресдә өз одлу мәрүзәси илә империализми, онун иргчили вә милләтчилик сийасәтини кәскин ифша етмиш америкалы ичтиман хадим Пол Робсонун бәдһи образы жарадылмышдыр. Лакин шаир көркәмли мубариз Пол Робсонун прототип кими көтүрсә дә, ону бәдһи образ кими үмүмләшдирәркән өз жарадычы әләвәләрини етмәкдән чәкинмәмишдир. Пол Робсон сәнәтчә рәссам олмышдыр. Сәмәд Вурғун јаратдығы образын тәсир даирәсини кенишләндирмәк үчүн өз гәһрәманыны анчаг сийаси хадим кими дәјил, һәм дә гүдрәтли фырчаја малик сәнәткар—рәссам кими тәғдим едир.

Бу истигамәтдә кириш сөзүндән сонра поеманын мәзмуну үзәриндә кениш иш апарылыр. Әсәрин гурулушундакы драматизмә ујғун олараг бир сыра һиссләрин шаир—зәнчи рәссам диалогу үзрә шакирдләр тәрәфиндән ифадәли охусуна јер верилмәси тәлим ишинә фајдалы тәсир кәстәрир. Характерик ларчаларын ифадәли охусу мӯәллимин әсәрин мәзмунунун шәрһи илә мушајәт едилер. Мӯәллим гејд едир ки, сүжетли лириканын парлаг нүмунәси олан «Зәнчинин арзулары» поемасы ардычыл вә биткин композија вә сүжет хәттинә маликдир; шаир өз гәһрәманыны—зәнчи рәссамы оху-

чулара тәғдим едир. Онуң тәләтүмлү психоложи вәзијјәти, кеңирдији ағыр вә мәшәғәтли һәјәт тәрән һаггында өз үрәк сөзләрини дәјир:

Онуң тутгун бахышында булуд кәзир, шимшәк чағыр,
Бир пәһләван күчү дә вар онуң чанлы биләјиндә,
Дөнә-дөнә көз кәздириб инсанлара јенә бахыр.
Ачылмамыш бир китаб вар онуң долмуш үрәјиндә...

Долан булуд бошалачаг!—
Бу һөкмүдүр тәбһәтин.

Өн сөз, пролог маһијјәтиндә олан бу һиссәдән сонра зәнчинин нитги верилер. Зәнчи рәссам өз тәрчүмеји-һалы илә кечдији ағыр вә мәшәғәтли һәјәт јолу илә салондакылары таныш едир.

Зәнчинин илк монологу бир шакирд тәрәфиндән охунур. Мӯәллим әләвә едәрәк кәстәрир ки, бу һиссәдә биз зәнчи рәссамын сымасында үмүмән гара иргдән оланларын капиталист дүңјасындакы һәјәт тәрзи илә, онларын дүңчар олдулары мәһрумијјәтләрә таныш олуруг. Отуз ил рәссамлыг едән зәнчи өз догма Вәтәни Америкада јурдсуз, јуvasыз бир сәфилдән сәчилмир. Башга бир шакирд охуну да-вам етдирир:

—Бир сәјаһәт күнләриндә мән ач галсам, сусуз галсам.
Бир ахшана гапысыны өтәндәрдән хәбәр алсам,
«Сән гарасан» сөзләрини охујурам көзләриндән,
Дәјин көрүм өмрүм боју нечә дөзүм мән бу дәрдә?
Ганунларын гара һөкмү белә јазыр нә замандыр,
Шәһәрләрә гонаг дүшмәк гаралара гадағандыр...

Зәнчи рәссамын нитгинин тәсирини мӯәјјән етмәк үчүн шаир салона көз кәздирир. Поеманын бу һиссәси шаирин Лондонда зијафәтдә Черчиллә үз-үзә кәлмәсини јада салыр, шаир бурада да инкилис империализминин, онуң алчаг нијјәтләринин мүдафиәчиси олан Тејләрлә үз-үзә кәлир. Шаир јенә дә дәрһи кәркинлик, ниһрәт вә гәзәб һиссләри кеңирир. Зәнчи даныш-

дыгча Тејлер рэнкдэн-рэнкә дүшүр.
Шаир бу сәһниһи белә тәсвир едир:

Ајырмајыр көзләрини о, зәнчинни
одағындан,
Бир гурд кими дишләрини шагыл-
дадыр заман-заман.
Жаһ бозарыр, жаһ гызарыр, үштмә-
ләр вар чанында,
Көлкә кими гара-гара әлләр кәзир,
вичданында.

Зәнчи нитгинин икинчи һиссәсиндә
өз үрәк арзуларыны ифадә едир, о, бү-
түн бәшәријјәти азад вә хошбәхт көр-
мәк истәјир:

Гој ағлар да, гаралар да
Сәадәтлә нәфәс алсын.
Јаратдығым таблоларда
Инсан ешги зәфәр чалсын.

Лакин капиталист дүнјасында онун
бөјүк арзулары, ағлар дүнјасынын
тәзјиги алтында боғулур:

Бир дәниз олса да мәним һүнәрим
Бујурун, нејләсин зәнчи бир рәссам?
Сиз дејин, мәним дә Вәтәним вармы?
Инсан да вәтәнсиз инсан олармы?

Зәнчи истисмар дүнјасына лә'нәтләр
јағдырыр. Даһа мөвчуд ганунларла ја-
шамағын гејри-мүмкүн олдугуну ифа-
дә едәрәк дејир:

—Кәлин ганунлары јазаг јенидән!

Бу һиссәдән сонра шаир зәнчинин
даһили дүнјасына нүфуз едир. Зәнчи-
нин хәјалы Москвадан, Гызыл меј-
дандан кечир. Нағг, әдаләт јолунун
чарчысы даһи Ленинни мавзолејини
зијарәт едир.

Сонунчу һиссәдә зәнчи рәссам өз
мүбаризә манифестини елан едир.
Артыг дүнјада мүстәмләкәчилик зән-
чиринин гырылдығыны, бүтүн дүнја
мәзлумларынын хошбәхтлијә, азадлы-
ға говушачағыны елан едир:

—Мән сүрүрәм аз азадлыг гатарымы,
Өз әлимлә јарадырам өз сәадәт
баһарымы.

Бу азадлыг гатары бүтүн дүнјаны
долгашыр. Онун үчүн сәриәд, мәсәфә
өлчөсү юзду. О, бүтүн дүнјада мүс-
тәмләкәчилик зүлмү тамамилә арадан

галдырылана гәдәр ирәлиләјәчәк, ирә-
лиләјәчәкдир!

Одур! Одур! Ал бајраглар чәркә-
чәркә кәлиб кечир
Зүлмәтләрин даш гәлбини низә кими
дәлиб кечир.

Поеманын мәзмуну үзәриндә бу ис-
тигамәтдә апарылан иш мүсәһибә илә
јекулнашдырылыр.

Үчүнчү дәрә саатында әсәрин иде-
јасы вә бәдини хүсусијјәтләринин мә-
нимсәдилмәси истигамәтиндә иш апа-
рылыр. Мүәллим гејд едир ки, әсәр
бир нәфәр зәнчинин—Пол Робсонун
нитги үзәриндә гурулмуш олса да
шаир бу нитг васитәсилә капиталист
дүнјасынын истисмарчы симасыны
ифша етмиш, дүнја азадлыг һәрәкаты-
нын вүсәтини дәрин бәдиликлә үму-
миләшдирмишдир. Бу мәрһаләдә «Зән-
чинин арзулары» поемасынын идеја-
бәдини дәрәји нағгында көркәмли шах-
сијјәтләрин фикирләри илә шакирд-
ләрин таныш едилмәси фәјдалыдыр.
Мәсәлән, гардаш тачик әдәбијјаты-
нын көркәмли нүмәјәндәси Мирзо
Турсунзадәнин «Милли форма нағгын-
да» адлы мәғаләсиндә «Зәнчинин ар-
зулары» поемасыны Совет әдәбијјаты-
нын көркәмли һадисәси кими гијмәт-
ләндирдији шакирдләрин нәзәринә
чатдырыла биләр:

«Бу поеманын архасында конкрет
гәһрәман, конкрет инсан—Пол Роб-
сон, сојулан вә тәһгир олуна халг
дајанмышдыр. Халгын һүгүглары уе-
рунда, әдаләт вә азадлыг јолунда ву-
рушан зәнчинин симасында керчәк
һәјатын гәһрәманы, поетик гәһрәман
олмушдур. Өз јолундакы бүтүн мане-
ләри чәсарәтлә арадан галдыран, мил-
јонларын ишинин дәгиглијинә инанан
бу үмумиләшдирилмиш мүбаризин
чанлы сурәти Сәмәд Вурғунун поема-
сына бөјүк ичтимай, идеја-бәдини
аһәнк вермишдир. Бу поемада С. Вур-
ғунун поетик тәрзинә хас олан жүксәк
образлылыг, мүгајисә вә епитет вар-
дыр. Һәм мүәллифин, һәм дә поема-
нын гәһрәманынын сөһбәти жүксәк па-
фосла кедир» (Ситат С. Шүкүровун
«Орта мәктәбдә тарихи поемаларын
тәһлили» китабындан көтүрүлмүш-
дүр. Бакы. «Маариф», 1974, сәһ. 148.)

Поеманын идеја-бәдини нағгында ша-
кирдләдә ајдын тәсвирлә јаратыл-
дыгдан сонра әсәрин сәнәткарлыг хү-

сусијјәтләри илә әлағадар иш апары-
лыр. Мүәллим көстәрир ки, үмумән
С. Вурғун поэзијасы үчүн сәчијјәви
олан рәван ше'ријјат вә фикирләрин
сәрраст ифадәси бу әсәрдә дә өзүнү ај-
дын көстәрир. Поема һеча вәзниндә
јазылмышдыр. Шаир һадисәләрин
инкишафына үгүн олараг һеча вәз-
нинин мүхтәлиф гәлибләриндән исти-
фадә етмишдир. Поемада һеча вәзни-
нин Азәрбајҗан ше'риндә кениш ишлә-
нән оналтылыгдан (4+4+4+4), он-
бирликдән (6+5) вә сәккизликдән
(4+4) истифадә едилмишдир. Бу мә'-
лумата үгүн олараг мүәллим фикри-
ни әсәрдән ајры-ајры парчалар нүму-
нәсиндә ајдынлашдырыр.

Поеманын жүксәк сәнәткарлыгга ја-
рандығыны көстәрән хүсусијјәтләрдән
бири дә әсәрин һәмчә чох да кениш
олмадығы нағда шаирин ириһәмли
бәдин нүмунәләрә хас олан биткин
сүжәт хәтти јаратмасы илә әлағадар-
дыр. Дәрәликдә поеманын сүжәт хәт-
ти нағгында ајдын мә'лумат верилди-
јини вә бәдин әсәрләрин сүжәт хәтти
нағгында шакирдләрин лазыми билик-
ләрә малик олдуглары әсас көтүрүл-
рәк мүвафиг суаллар верилмәклә пое-
манын сүжәт хәттинин, инкишаф ди-
намикасынын онларын өзләри тәрә-
финдән мүәјјән едилмәси мәгсәдәү-
јундур.

Поеманын идеја-бәдини хүсусијјәт-
ләри үзәриндә иши јекулнашдыраркән
әсәрдәки һадисәләрин бу күнлә, реал
һәјәтлә әлағәләндирилмәси вачибдир:
С. Вурғунун «Зәнчинин арзулары»
поемасыны јаратдығы вахтдан тәхми-
нән 40 ил кечир. Бу илләр әрзиндә
мүстәмләкә зүлмү алтында әзилән
халгларын Ленин идеолокијасына, со-
сиалист бирлијинә архаланараг сүр-
дүју азадлыг гатары чох-чох өлкәләр-

дән кечмиш; милјонларла инсан ис-
тиггалијјат вә азадлыг әлдә етмиш-
дир. Тарихә гызыл хәтлә јазылмыш
Куба ингилабы, Ангола, Никарагуа,
Компучија, Ефиопија, Әфғаныстан вә
дикәр өлкәләрин демократија јолуна
гәдәм гојмалары мәйз бу илләрин
мәһсулудур. Бу илләр әрзиндә дүнја
империализм системи чәрчивәсинин
кетдикчә мәһдудлашмасы поемада
тәлгин олуна идејаларын реаллыг
вә объективлијини бир даһа тәсдиг
етмишдир.

Даһи халг шаири С. Вурғунун бү-
түн әсәрләри кими «Зәнчинин арзула-
ры» поемасы да дәрин тәрбијәви әһә-
мијјәтә малик олан сәнәт әсәридир.
Поема шакирдләрин идеја-сијаси тәр-
бијәсинин формалашмасында фәјдалы
тәсвир көстәрир. Бу әсәр шакирдләр-
дә империалист ағалығына нифрәт
тәлгин етмәклә јанашы, дүнјада со-
сиализмин бүтөвлүкдә гәлиб кәләчә-
јинә дәрин инам ашылајыр. Инди
АБШ-да зәнчиләрин һәјәты поемада
тәсвир олуна вәзијјәтдә дејилдир.
Онларын өз һүгүглары уғрунда апар-
дыглары әдаләтли мүбаризә тамами-
лә гәлиб кәлмәсә дә, мүәјјән бәһрәләр
вермиш, онлар мүәјјән инсани һүгүг-
лара јијәләнмишләр.

Нәтичә олараг демәлијик ки, әсәрин
өјрәдилмәси ишинин бу мәғаләдә
конкретликлә ифадә едилмиш методик
истигамәтдә апарылмасы шакирдлә-
рин С. Вурғунун сијаси лирикасы нағ-
гында мүәјјән системли билијә јијә-
ләнмәләрини тәмин едир. Бунуна ја-
нашы шакирдләр «Зәнчинин арзула-
ры» поемасы әсасында мүстәгил ја-
радычы фәалијјәтин мәһсулу олан инша
јазылар һазырлајырлар.

М. Ә. Сабырин «Сәбр ејлә!» сатирасынын

тәдрисинә даир

Офелја ПИРИЈЕВА

Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Сабыр әдәби мәктәбинин танынмыш нүмајәндәси Әли Нәзми бөјүк сәнәт-карын халгла бағлылығы мәсәләсиндән сөһбәт ачаркән гејд едирди: «Сабыр бир халг трибуну, мүбаризе иди ки, иши, кәндли, әмәкчи зијалыларын мүтәрәтти тарихи мејлләрини бир шаир һәссәслығы илә гаврамыш, онларын гуртулушу уғрунда гәләм чалмышдыр. Ләкин Сабыр өз халғынын вәзијәтиндән наразы иди. Чүн-ки онун халгы чәһаләт, мөвһумат ән-әнәләри ичиндә боғулурду; чүнки халг о заман бүтөвлүкдә өз досту илә дүш-мәнини танымайды. Сабыр исе онун өз досту илә дүшмәнини таныдан илк шаир олду» (Сабыр, Мәгаләләр мә-мүәси, Бақы, Азәрбајҗан ССР. ЕА-нын нәшријәти, 1962, сәһ. 9).

Бу бахымдан IX синифдә тәдрис олу-нан «Сәбр ејлә!» сатирасы хусусилә диггати чәлб едир вә М. Ә. Сабырин дөврүн социал-сијаси мәнзәрәсини нечә чанландырдығыны, халғын дүчар олдуғу мөвһуматы, чәһаләти, авам-лығы, мүтһлик, һәр зүлмә дөзмәк идеолокијасыны нечә гәмчыладығыны бүтүн гүдрәти илә көстәрир. Тәдрис-нә хусуси вахт аҗрылдығыны, һабелә шакирдләрин вәтәндаш кими тәрбијә-синдә әвәзсиз ролуну нәзәрә аларағ биз һәмин сатиранын тәдриси тәчрүбәсин-дән аҗрыча данышмағы зәрури били-рик.

«Сәбр ејлә!» сатирасынын тәдрис-на 2 саат вахт аҗрылыр. һәмин саат-ларын дүзкүн планлашдырылмасы мүәллимдән чидди һазырыг, тәләб едир. Нәзәрә алынмалыдыр ки, мүәл-лиф әсәрдә букүнкү шакирд үчүн узаг кечмиш һесаб олуна билчәк дөв-рүн, социал-сијаси мүһитин чизкисини верир, сатирада аялашылмасы чәтин олан кејли сөз вә сөз бирләшмәси вар-дыр. О, әруз вәзиндә җазылмышдыр вә тоби ки, онун ифадәли охусу үзә-риндә хусуси иш апармағ тәләб олу-ну һәзәрәт, әсәрич идеја мәзмунуну кешин чаларлары илә шакирдләрә

дәрк етирмәк һеч дә асан дејилдир.

Мәктәб тәчрүбәси көстәрир ки, әд-бијјат мүәллимләринин бир чоху «Сәбр ејлә!» сатирасынын тәдрисинә башла-маздан әввәл шаирин бу мөвзуда җаз-дығы әсәрләр һағында гыса, ләкин долғун мәлумат верирләр. Шакирд-ләрин ашағы синифдә әлдә едикләри билијә истинад олунамагла, кириш мү-сәһибәсиндә шаирин бүтүн өмрү боју халгы чәһаләтдә, авамлыгдә, надан-лыгдә сахлајан руһаниләрә, мөвһу-матчыларә, буржуа идеологларына вә һәр чүр көһнәләрәстләрә гаршы апар-дығы амансыз мүбаризә хатырлады-лыр. Ајдын олур ки, «Маһи-Кәһһин батыб...», «Тәрпәнмә амандыр», «Ата нәсиһәти», «Јашамағ истијәрсән, сырф авам олмалыҗыз», «Милләт шәрҗиси» вә башга әсәрләриндә дә шаир һәмин проблемләрә тохунмушдыр.

М. Ә. Сабыр бу әсәрләриндә халғын авамлығыны, керидә галдығыны дәрин кәдрлә гејд едир, истәһза, кинајә јо-лу илә бу керилијә күлүрдү:

Тәрпәнмә, амандыр, бала гәфләтдән ајылма!

Ачма көзүнү, хаби-чәһаләтдән ајылма!

Лајлај, бала, лајлај!

Јағ гал дала, лајлај!

Бу кими мисаллар кәтирмәклә шаи-рин истәһзасы, икимәһналы ифадәлә-ри илә нә демәк истәдији, нәјә чағыр-дығы шакирдләрә бир даһа ајдынлаш-дырылыр.

Шакирдләр белә бир ганаәтә кәлир-ләр ки, М. Ә. Сабырин тәсвир етдији күтлә кери галдығы үчүн габагчыл елмдән, мәдәнијәтдән, ејни заманда дөврүн социал-сијаси һадисәләриндән вә вәзијәтиндән тамамила бихәбәр-дир. Халғын бу керилијәндән истифа-дә едан руһаниләр, мөвһуматчылар, мүртәчеләр ону даһа да истисмар едир, дин, аллаһ, чәннәт, чәһәннәм мөвһумлары илә онларын гулағыны долдуур. Кә... ачмагла гәфләтдән едир. О, халғыны дәрин мәнзәрәлә сәл-

бөјүк шаир үрәк ағысы илә көрдүк-ләрини, дүјдүгларыны гәләмә алыр, халғын көзүнү ачмаға, ону гәфләт ју-хусундан ојатмаға чалышыр, габаг-чыл елм, мәдәнијәт вә муариф уғрун-да мүбаризә апарырды.

Зәмәнәсиндәки һадисәләрә аҗыг көз-лә бахан демократык руһлу Сабыр со-сиал-сијаси мәсәләләрә сејрчи мүнә-сибәт бәсламир, әсәрләриндә һәмин проблемләри кәскин шәкилдә гејур-ду. Зәһмәткешләрин ағыр игтисади вә-зијәтини, онларын сијаси һүгүсүзлу-ғуну, һәким тәбәғәләрин икнүзүлү, иј-рәнч сијасәтини, дөзүлмәз зүлмүнү ифша едән сәнәткар «Сәбр ејлә!» әсә-риндә бу зүлмә дүчар оланларын, за-лымларын рәзаләтинә дөзәнләрин өз-ләрини гәмчылајыр, онлары ојанмаға, һәркәтә кәлмәјә чағырырды.

Тәчрүбә көстәрир ки, «Сәбр ејлә!» сатирасынын тәдрисиндә мүәллимин изаһлы охусу, даһа сәмәрәли нәтичә верир. Бу заман һәм мәнәсы чәтин ая-лашылан сөз вә сөз бирләшмәләри ај-дынлашдырылыр, һәм дә шаирин мәг-сәди, халгы нәјә чағырдығы шакирд-ләрә изаһ олунур.

М. Ә. Сабыр сатирасынын хусуси-јәтләриндән бәһс едән професор Ә. Дәмирчизадә җазырди, «Сабыр садә-чә күлүш јаратмағ үчүн дејил, типлә-рини тәсвир етмәк, һәдәфи күлүнч көстәрмәк үчүн комизмин, хусусән са-тира техникасынын әсас чәһәтләрин-дән, әсас вәситәләриндән маһиранә бир сурәтдә истифадә етмишдир.

Бөјүк сатирик Сабыр «...дүзү һәм-вар јазмыш, ләкин әјри кими көстәр-мәк» еһтијачы гаршысында олдуғуна көрә, мүсбәт бир һадисән мәнфи ти-пин дили илә мәнфи көстәрмиш вә ја мәнфи бир иши мәнфи типин дили илә мүсбәт көстәрмишдир» (Ә. Дәмирчи-задә). Олур ки, мүәллимин изаһлы охусу јалһыз чәтин сөз вә сөз бирләш-мәсинин мәнәсыны шәрһ етмәклә мөһ-дудлашмыш, һәм дә әсәрин идеја мәз-мунуну шакирдләр тәрәфиндән гав-ранылмасына јал ачыр.

«Сәбр ејлә!» сатирасы әруз вәзни-нин һәзәк бәрриндә (мәфАИлүн, мәфАИлүн мәфАИлүн мәфАИлүн өл-чүсүндә) җазылдығындан онун ифадә-ли охусу һәм мүәллимдән, һәм дә ша-кирдләрдән чидди һазырыг тәләб едир. Олур ки, мүәллимин изаһлы оху-су да бурада кифәјәт етмир. Бир чох мүәллим бу заман магнитофон лент

җазысындан сәмәрәли истифадә едир. Мүәллим сатиранын мәзмунуну шәрһ едәркән көстәрир ки, 1905-чи ил инги-лабындан сонра башланан иртича ил-ләриндә буржуа идеологлары вә дин һадимләри зәһмәткешләри сәбри ола-маға, онлары үз вермиш һәр чүр бәлә-ја дөзмәјә чағырдылары бир вахтда бөјүк шаир үзүнү һәмвәтәнләринә ту-туб кинајә јолу илә, дәрин лиризм вә ачы күлүш доғуран ифадәләрә фәр-јад едирди:

Јетәркән залымын зүлмү сәнә, дөври-гәздән бил!

Чатаркән амирин зәһри, ону сејри-сәмадан бил!

Өзүн өз ичзинә банс олуркән масәвадан бил!

Бу мәш'умијјәти бикәнәдән көр, ашинадан бил!

Әзил, памал ол, ахтарма буна бир чарә, сәбр ејлә!

Бәләји-фәгрә дүшдүн, разы ол, бичарә, сәбр ејлә!

Мәзмунун мәнимсәнилдијинә јәгин-лик һасил етдикдән сонра мүәллим са-тиранын тәһлилини мүһазирә јолу илә апарыр.

Мүәллим сатиранын тәһлилини апа-раркән шакирдләри пассив вәзијәтдә сахламамалы, јери кәлдикчә, онлары да тәһлилә чәлб етмәли, әсәрин иде-ја-мәзмунунун ајдынлашдырылмасы илә әлағәдәр мүстәғил фикир сөйләмә-ләринә иккан јаратмалыдыр. Бу мәг-сәдлә мүәллим шакирдләрә Сабыр са-тирасынын хусусијјәтләринә даир мүхтәлиф суалларла мүрачият едә бил-ләр вә ја мүһазирә планы тәртиб ет-мәји тапшыра биләр. Бу ишдә габаг-чыл мүәллимләр мүхтәлиф методик пријомлардан бачарыгла истифадә едирләр. Мәсәлән, мүһәһидә апарды-ғымыз Бақыдакы 9 нөмрәли орта мәк-тәбин IX (а) синфиндә мүәллим З. Гу-ламәлијевә мүһазирә просесиндә ша-кирдләри әсәрин идеја-мәзмунунун ачылмасына чәлб етмәк мәгсәдлә онлары бу шәкилдә мүрачият едир:

—Ушағлар, М. Ә. Сабыр бир сыра әсәрләриндә, о чүмләдән «Сәбр ејлә!» сатирасында ишләтдији сөзләри вә ифадәләри мүстәғим мәнәда јох, мән-чәзи мәнәда ишләдир, бунула да охучуну дүшүнмәјә, нәтичә чыхарма-ға вадар едир. Мәсәлән, кәлин аша-ғыдакы мисралара диггәт едәк вә бун-

ларын һәгиги мәнәсны аядылашдыра:

Фәгәт бир иш дә көрмәк истәр исән,
көр мусалман тәк!
Тәһәммүл елә чөври-мүлкәдәра,
ишлә һејван тәк!
Чалыш, әк, бич, апарсын бәј, евин
галсын дәјирман тәк!
Ајылма, һаггыны ганма, хәбәрдар
олма инсан тәк!
Дарылма, инчимә, таб елә һәр
азарә, сәбр елә!
Бәләји-фәгрә дүшдүн, разы ол,
бичара, сәбр елә!

Шакирдләрнин фәал иштиракы илә мисраларын тәһлилиндән ајдын олур ки, куја зәһмәткеш адам һејван тәк ишләмәли, мүлкәдарын һәр чүр зүлмүнә дөзмәли, әкиб-бичмәли, лакин газанчыны бәј апармалы, өзләри јенә дә бир парча чөрәјә мөһтач галмалы, ајылмамалы, һаггыны тапмамалы... һәр чүр чәтинлијә дөзүб, сәбр етмәлидир. Шакирдләр белә гәнаәтә кәлирдәр ки, шаир бу сөzlәри дејәркән мәнз зәһмәткешләрин ајрылмасыны ирәли сүрүр, һәр зүлмә дөзүб сәбр етмәк ки ми чүрүк ислам фәлсәфәсини амансыз шәкилдә сатира гамчысы илә дөјәчләјир.

Рабитәли нитгин инкишафы үзрә ишләрин бә'зи мәсәләләринә даир

Нурпаша ҺҮММӘТОВ

педагожи емләр намизәди, Шәки районундакы Охуд кәнд мәктәбинин мүәллим

Мүәллим нә гәдәр тәчрүбәли олур-олсун, һәр бир дәрсә мәс'улијјәтлә һазырлашмалыдыр. Тәсәввүр етмәк чәтиндир ки, о, дәрсин әсас чизкиләрини әввәлчәдән мүәјјәнләшдирмәдән синфә дахил олмага чәсарәт кәстәрсин. Мән мүәллимлик фәалијјәтинә башладығым 40 илә јахын мүддәтлә күндәлик дәрс планы тәртиб етмәдән синфә кирдијим јадима кәлмир. Күндәлик башгалары үчүн јох, өз дәрсләримә јүрсәк сәвјјәдә тәшвиш етмә тиросы үчүн тәртиб едирәм.

Мүәллим бу сәпкидә иш апараркән шакирдләри ајры-ајры бәндләр, бейләр, һәтта мисралар үзәриндә ишләдир, шаирин ирәли сүрдүү идејаларын даһа дәриндән мәннимсәнилмәсинә наил олур.

Мүәллим бурада бир чәһәти дә гејд едир ки, М. Ә. Сабир әдәбијјатда реализмин вә демократик идејаларын инкишафы уғрунда мүбаризәдә һәм өзүнүн һәјаты типик сүрәтдә әкс етдирән сатиралары илә, һәм дә хусуси олараг сәнәт мәсәләләринә һәср едилмиш әсәрләрилә иштирак едирди. «Тәрәнәји-шаиранә», «Нә јазым?!», «Еј алнын ај» тазијанәләри вә башга ше'рләри онун әдәбијјата данр көрүшләрини бүтүн ајдынылығы илә әкс етдирир. Бу әсәрләриндә о, әдәбијјатын ичтиман вәзифәси, реализм, типиклик, сатира вә с. мәсәләләр һаггында Азәрбајчан ингилаби-демократик естетикасына хас олан принципләр ирәли сүрмүшдүр.

Сатиранын өјрәнилмәси үзрә иш јекунлашдырылдыгдан сонра мүәллим әсәрин идеја-мәзмунуна аид ики вариантда суаллар олан карточкалары синифдә пәјлајыр вә шакирдләрин әсәрин идеја-мәзмунуна һансы сәвјјәдә мәннимсәдикләрини мүәјјәнләшдир.

Мәктәбимизә јохлама кәләндә индијәдәк мәнән күндәлик тәләб едән олмайыб десәм, бәлкә дә, бәзиләринә тәәччүблү көрүнә биләр. Әслиндә мүәллимдән күндәлик тәләб едән назарәтчиләрә мән һәмишә шүбһә илә јанашмыш, буну һеч бир етикаја сымаян һәрәкәт һесаб етмишәм.

Дәрсә һазырлашаркән, күндәлик план тәртиб едәркән, илк нөвбәдә дәрс дејәчәјим синфин реал һазырлыг сәвјјәсини исә туурум. Бу бағьдан һәтта паралел синифләр үчүн еји

мөвзуда бир-бириндән фәргли план тәртиб етмәји лазым билирәм. Мәсәлән VI«а» вә VI«б» синифләриндә апарачағым дәрсләрә һазырлашаркән нәзәрә алырам ки, бунлардан икинчисиндә шакирдләри јарадычы чалышмалар үзәриндә ишләтмәк һәлә сәмәрәли нәтичә верә билмәз, чүнки онлар орфографик вә орфоеник вәрдишләри кифәјәт дәрәчәдә формалашмамышдыр. Буна көрә дә һәмин синифдә чалышмалар үзәриндә апарылачаг ишләрин мәзмуну VI«а» синфиндәкиндән мүәјјән дәрәчәдә фәргләнмәлидир. Әлбәттә, фәргләнмә үзүн заман давам етмир; бир нечә ај кәзәндән сонра бәрабәрләшмә һәддинә чатыр.

Апардығым дәрсләр системиндә мән өз иш тәчрүбәмлә әлағәдар јалныз бир мәсәләјә тохунмагла кифәјәтләнчәјәм.

Шакирдләри рабитәли нитг вәрдишләринә јијәләндирмәк үчүн Азәрбајчан дилиндән ади дәрсләрдә (комбинә едилмәмиш дәрәчәдә) IV синифдән башлајараг, јарадычы тапшырыглардан ибарәт практик ишләрин апарылмасына мүнтәзәм диггәт јетирирәм. Мәсәлән, VI синифдә фе'лин хәбәр формасынын тәдрисинә башламышдым; бу мөвзунун өјрәдилмәсинә дөрд дәрс сааты ајырмағы планлашдырмышдым. Илк дәрсләрдән тәлим материалларыны шакирдләрин јахшы мәннимсәдикләрини һисс едиб, онлары јарадычы тапшырыглар үзәриндә дә ишләтмәк имканындан истифадә етмәји лазым билдим. Үчүнчү саатда онлара белә бир чохвариантлы ев тапшырығы тәклиф етдим: ким бачарыrsa, ја «миниатүр», ја мәктүб, ја да мәгалә јазыб орадакы фе'лләрдә заман шәкилчиләринин алтындан хәтт чәксин; арзу етмәјәнләр исә 62 нөмрәли чалышманы јеринә јетирсинләр.

Мә'лумдур ки, шәкилиләр јумору чох севириләр. Бу сәһәдә ушаглар һеч дә бөјүкләрдән керидә галмырлар. Мәзәли әһвалатлар һәмишә онларын диггәтини чәлб едир вә дүшүндүрүр. Она көрә дүшүндүрүр дејирәм ки, шәкилиләрин зарафатларында нә исә бир мүдриклик, һазырчавәблыг нәзәрә чарпыр. Буна көрә дә мән шакирдләримә миниатүр инша үчүн көрүб-ешитдикләри мәзәли әһвалатлар үзрә дә мөвзү сечмәји мәсләһәт билирәм.

Гејд етдијим синифдә нөвбәти дәрсдә ев тапшырыгларыны јохлајаркән мә'лум олду ки, 26 шакирддән 11-и миниатүр инша, 10 нәфәри мәктүб вә ја мәгалә јазмыш, 5 нәфәри исә 62 нөмрәли чалышманы јеринә јетирмишди.

Миниатүр јазылардан бир нечәси илә таныш олаг.

Хәстәнин чавабы.

Чарпајыда узанмыш хәстә јанындакы бошгабдан каһ јемиш, каһ да гарпыз шилимләрини көтүрүб иштағла јејирди. Бу заман отаға учабөјлү кәч бир һәким дахил олду. О, салам вериб наразы һалда хәстәјә деди:

—А киши, ахы мән сәнә дөнә-дөнә тапшырмышдым ки, пәһриз сахламаг лазымдыр.

Хәстә башыны булады, лакин динмәди.

Һәким өз наразылығыны кизләтмәдән соруду:

—Дүнән дә јемиш-гарпыз јејибсин?

—Нә кизләдим, бәли, јемишәм.

—Бәс кечә өзүнү нечә һисс етмишин?

Хәстә башыны булады:

—Бағышлајын, доктор, деди,—мән ушаглыгдан бәрк јатмаға адәт етмишәм. Буна көрә бир шеј һисс етмәмишәм.

(Шакирд Е. Мәммәдов)

Јемәкханада

Бир киши јемәкханада сифариш вәрдији боршу јемәјә башлады. Бошгабдакы әтсиз сүмүјү исә көтүрүб кағьза бүкдү.

Буну көрән хидмәтчи тәәччүблә деди:

—Сүмүјү нијә кағьза бүкүрсән? Зәһмәт чәкмә, бошгаба сал, өзүм апарыб атарам.

Гәзет парчасы илә ағзыны силән киши хидмәтчинин баш-ајаг сүзүб сәкитчә деди:

—Горхмајын, һеч кәсә шикәјәт етмәјәчәјәм. Бу сүмүјү тулламаг үчүн өзүм көтүрүрәм ки, бир дә мәнән сонракы мүштәриләрин бошгабына салмајасан.

(Шакирд М. Бәширов)

Гәссаб вә алычы.

Гәссаб базарда «еркәк, еркәк гојун әти!»—дејә гышгырырды.

О, жанындан кечэн бир кишинин алычы олдугуну зэнн едиб деди:

—Валлаһ, балаларымн чаны һагы, беләсини тапмаҗагасан. Индиҗә кәсдиҗим көрпә еркәк гојунун өтидир. Алычы киши һәлә дә анд-аман едән гәссәбын үзүнә бахыб сакитчә дилләнди:

—Билирсән нә вар, гардаш оғлу? Һәким хәстәханада индиҗә тапшырыб ки, хәстә оғлум үчүн кечи әти ахтарыб тапым. Тәәссүф ки, базардакы бүтүн гәссәблар еркәк гојун әти сатырлар.

Буну ешидән кими гәссәбын көзләри бөјүдү. Бир әлини кишинин бојунна сөҗкәди, о бири әлини һаваја галдырыб аллаһа, пейғәмбәрә анд ичди ки, бу күн сатдыгларынын һамысы кечи әтидир.

(Шакирд Н. Әһмәдов.)

Жарыш галиби

Мәктәбимиздән беш шакирд гачыш үзрә рајон мәктәбләринин идман жарышына кетмишди. Бир нечә саат сонра онлар мәктәбә чох шад гәҗит-дылар.

Тез сорушдуг:

—Жарышын нәтичәси нечә олду?

Жарыш иштиракчыларындан бири күлүмсәјәрәк деди:

—Биз жарышын галиби олду.

Бу хәбәрдән чох шад олдум вә сорушдум:

—Бәс икинчи, үчүнчү јерләри һанысы мәктәблар тутдулар?

Белә чаваб ешитдим:

—Башга мәктәбләрдән жарыша кәлән олмамышды.

(Шакирд Ч. һачыһәсәнов.)

Әлачы Вугар Мәмәдов өз синиф јолдашы Рәмзијә Мәмәдова һаггында ашағыдакы мәгаләни јазмышды.

«Биз Рәмзијә илә бир күндә мәктәбә кәлмишик. Һәмишә бир синифдә охумушуг. О, мәктәбә һәлә тәзә кәләндә ачгаг бир нечә һәрф јаза билди.

Бир күн Мүнәввәр мұәллимә јазы тахтасынын гаршысында Рәмзијәнин башыны сығаллады вә фәрһәдә деди:

—Һамыны дәрсләрә Рәмзијә кими јахшы һазырлашым. Инанырам ки, о, кәһинә әлечи оламаг.

Белә дә олду. Рәмзијә бүтүн јарышларда дә гәлбә газаныр. О, пионер дружинасынын үзвүдүр. Р. Мәмәдова синиф отагларынын тәмиз вә сәлигәли сахланылмасына һәмишә ху-суси диггәт јетирир. Мұәллимләр Рәмзијәнин адыны ифтихарла чәкирләр. Биз дә мәктәбдә онун кими әсл пионер олмага чалышырыг.

Шакирдләрин бу кими минијатур јазыларыны биз синиф, мәктәб дивар гәзетләриндә «дәрч едир» мәктәбин, һәтта рајонун радио говшагында сәләндиририк. Бунун, шүбһәсиз ки, шакирдләрин тәлим-тәрбијәси ишнә мүсбәт тәсири аз олмур.

Әлиндә, шакирдләри рабитаһи нитг үзрә минијатур јазылар үзәриндә ишләтмәјә ибтидан синифләрдән башланылмалыдыр. Мәктәбимизин дил-әдәбијат мұәллимләри мәнәгә методбирләшмәсинин јығынчагларында бу саһә илә әлағәдар синиф мұәллимләринә лазыми мәсләһәтләр верирләр.

Јарадычы чалышмалардан бүтүн синифләрдә вә мүнәтәзәм истифада едилмәси Азәрбајҗан дилиндән тәлимин нәзәрдә тутулан сон нәтичәләринә оптимал шәкилдә наһ олмағын, мән дәрјдим, әсәс сүтунуну тәшкил едир. Чохиллик иш тәчрүбәмдә буна гәти инанышам. Бу тәчрүбә нәинки бизим мәктәбимиздә, рајонумузу бир сыра мәктәбләриндә дә кениш тәтбиғ олунур. Тәәссүф ки, гаршыја бәзи чәтинликләр дә чыхыр. IV синфин дәрслији јарадычы чалышмалар үзәриндә ишләри тәшкил етмәк үчүн мұәллимә о гәдәр зәнкин материал верир ки, буну әсәсләндирмаг үчүн кифајәт гәдәр факт көстәрмәк мүмкүндүр. Лакин сонракы синифләр үчүн мөвчүд дәрсликләрдә һәмин имканлар, елә бил ки, бирдән-бирә гырылыб төкүлүр. Бир килејимиз дә бундадыр ки, орфографија лүғәти сарыдан чох корлуг чәкирик. 1983-чү илдән сонра шакирдләр үчүн белә бир лүғәтин нәшри нәдәнсә әлағәдар тәшкилатлары дүшүндүрмүр. Ахы кәнч нәслә соргу әдәбијатындан истифада бачарыглары ашыламадан нә тәлим ишиндәки чәтинликләрин бир чохуну арадан галдырмаг олар, нә дә кәнч нәслин тәрбијәсиндә шәхсијәтин интеллектуал инкишафыны тәмин етмәк.

Азәрбајҗан дилиндә парселјасија һадисәси

Исмајыл ҚАЗЫМОВ

Чәбрајыл рајонундакы 131 нөмрәли орта техники пешә мәктәбинин мұәллими, баш мұәллим, филологија елмләри намизәди

Дилин синтактик һадисәләриндән бири дә парселјасијадур. Парселјасија франсызча (parceller) сөзүндән олуб, кичик һиссәләрә ајрылма, парселләрә бөлүнмә дәмәкдир. Бу терминдән дилчиликдә дә истифада олунур. Парселјасија һадисәси белә бир факта әсәсләнир ки, структур-семантик бүтөв тәшкил едә билән чүмләрә гошан (базис) вә гошулан (парселјат) тәрәф олмагла кичик һиссәләрә ајрылар. Ајрылан парселјатлар әсәс (базис) чүмлөдән гопарылымыш, јахуд чыхарылмыш мұәјјән парчадан вә орадакы фикри, бир үзвү изаһ едән, ајдынлашдыран, конкретләшдирән вә үмумиләшдирән вәфиндәрдән ибарәт олур, мәнә вә гурулуш чәһәтдән бир-биринә бағланыр.

Парселјасија һадисәси ади данышыг дилинин тәзаһүрүдүр! Мүнки данышыг дили ән јыгчам, ән емоционал дилдир. Данышыг дилиндә бу дил һадисәсинә мәрүз гәлән чүмләрә чохдур. Мәсәлән «Рајона кетмишдим. Ичласа» чүмләрәриндә данышыг дилинин тәсири ајдын һисс едилир. Данышан шәхс «Рајона ичласа кетмишдим» формасындан дә истифада едә биләрди. Лакин бу формадан истифадаһи ләзым билмәмиш, нитг просесиһи садә вә интенсив шәклә салмыш, башга сөзлә, парселјасија һадисәсиндән истифада етмишдир. Фикир гаршыдакына дәгиг вә лаконик шәкилдә чатмышдыр.

Данышыг дили сон илләр бәдин вә публицистик мұәлба дә өз тәсириһи көстәрмиш, бу елјани нәтичәсиндә һәмин дил һадисәсинин интишар даирәси хејли кенишләнмишдир. Јәни парселјасија һадисәси дилин бир сыра үслубларында өзүнә јер тапмышдыр.

Азәрбајҗан дилиндә парселләрә бөлүнмә ики васитә илә формалашыр. 1) интонасијанын көмәјилә, 2) грамматик көстәричиләрин иштиракы илә.

Интонасијанын көмәјилә парселјасија һадисәсинә уграмыш үзвәләри ашағыдакы кими групплашдырмаг олар:

а) Парселләрә ајрылма нәтичәсиндә мұбтәданын әсәс чүмлөдән кәнара чыхмасы; мәсәлән: «Дүнән јухары кетмишдиләр. Шәфи мұәллим, Фәрһад. (С. Әһмәдов.)

б) Тамамлығын әсәс чүмлөдән кәнара чыхмасы; мәсәлән: Назим охумамышды «Дон Кихот»у.

в) Зәрфлијин әсәс чүмлөдән кәнара чыхмасы. Заман зәрфлијинин: «Гатар сәһәр кедәчәк. Тездән». (С. Әһмәдов); јер зәрфлијинин: «Ленин бизи гәбул етди. Иш кабинетиндә»; тәрзи-һәрәкәт зәрфлијинин: «Јасты-јасты доғрајыр, сәнин кими. Узада-узада» (Ә. Әбүлһәсән); кәмијәт зәрфлијинин: «Дәјишир. Он ики кирвәнкәјә». (Ә. Мустәфајев); сәбәб-мәгсәд зәрфлијинин: «Гојун-гузуну дағларә апардыг. Отармаг үчүн».

г) Тәјинин әсәс чүмлөдән кәнара чыхмасы. Әсәс чүмлөдә олан тәјинләрдән бири вә ја һамысы кәнара чыха билир вә һәмин чүмләјә јенидән гошулуру. Мәсәлән: «Ортабојлу гыз иди. Јумрусифәт». (А. Мәмәдов); «Һәр чүр сәс чыхарыр. Гәмли, никбин, дүшүндүрүчү». (Ә. Ничәт.)

Азәрбајҗан дилиндә тәјин вә тамамлыг бирликдә әсәс чүмлөдән кәнара чыха билир. Мәсәлән: «Мәнә данышмышдылар. О мәсәләни». (С. Әһмәдов.)

Дилимиздә тәркибләрдән ибарәт олан үзвәләр дә әсәс чүмлөдән ајрылыр вә јенидән бирләшир. Мәсәлән: «Мән гулағымла ешитмишәм. Бәрдә-Сабир-абад зона мұшавирәсинә кедәндә». (С. Әһмәдов.)

Парселјасија һадисәси нәтичәсиндә аббревиатурлар (ғысалталар) дә әсәс чүмләннин тәркибиндән кәнара чыхыр вә јенидән базис чүмләјә гошулуру. Белә гошулмаларда конкретлик, информасија оперативлији вә вахта гәназәт әсәс јер тутур. Мәсәлән: «Ајы булағынын үстүнәчән машыһла кетмәк олар. «УАЗ»ла». (С. Әһмәдов); «Бакыда охујур. АДУ-да».

Парселјасија һадисәси бир сыра грамматик көстәричиләрин иштиракы илә дә баш верир. Һиссәләрә бөлүн-

мүш чүмэлэрини икинчисиндә (парселјатларда) мүхтәлиф грамматик көстөрничиләр мөвчуд олур.

Даһа чох мүшәһидә едилән хүсусијјәтләрән бири гошмалы мәтиләрини парселјасијаја уғрамасыдыр. Јә'нин гошмаларын иштирак етдији чүмәләр һиссәләрә асанлыгга аҗрылар. Парселләрә бөлүмә бәһзәтмә, сечилмә, хүсусиләнмә, истинад мәғамларанда, ејни заманда заман вә јер мә'ниләрини ифадә едәндә реаллашыр. Мәсәлә: «Евдә дурдугуму һеч кәс билмәди. Бирчә Әфруздан башга». (Ә. Ничат); «Көр бир һаралара кедиб чыхды! Өзү дә көр кимә көрә»; «Достуму јола салдым. Вағзала кими».

«Өзү дә», «бир дә», «һәм дә», «һаһа» вә с. сөзләрини иштирак етдији чүмәләр дә парселјасија һадисәсинә мә'руз гала билир. Мәсәлә: «Шәфин јатарды. Өзү дә үзүгојлу». (Ә. Ничат); «О, Шәфини көрмәк истәјирди. Өзү дә бу күн, бу саат». (Ә. Ничат); «Тәзә мүдир ишдән һагсыз көтүрүлмүш адамлары ишә гәјтарырды... Бир дә Гулуһун үрәкдән кәләп маһиһәсини...» (Ә. Әјлисла); «Сәһәрис Кишвәр ханымла Әбүлфәздән башга, һаһа јатагандан ади һәмләрә һисбәтән хејли кеч гәлхды. Ибраһим хан да, гонаглар да». (Ә. Ничат.)

Парселјасија һадисәсини дилдә әһмијјәти нәдәдир? Һәр шејдән әввәл гејд етмәк ләзымдыр ки, бу һадисә нәтичәсиндә дилимиздә гошулма конструкцијалар формалашмышдыр. Булар нитг просесини сәдәләшдирир. Әввәлләр кениш формада ишләән бир сыра чүмәләр инди ики һиссәјә парчаланымыш, дилдә интенсивлик мејдана чыхмышдыр. Дикәр бир тәрәфдән бу дил һадисәси нәтичәсиндә нитгдә минималлыг јаранмышдыр. Гошулма чүмәләрини бәди вә публицистик дилдә ишләәнмәси синтактик гурулушун «новаторлугдур».

Јарымчыг чүмәләрини гошулма тип дә парселјасија һадисәси нәтичәсиндә әмәлә кәлир. Парселјасија һагғында сон заманлар јазылмыш бир сыра әсәрләрә раст кәлмәк олур. Лакин бу тәдгигатларда гошулма јарымчыг чүмәлә мәсәләсинә тохунулмур. Даһа доғрусу, гошулан һиссәјә—парселјатлар јарымчыг чүмәлә кими бахылмыр. Мәсәлә, татар дилчилијиндә бәзи дилчијә әсас чүмәләјә гошулан вә

селјатлары јарымчыг чүмәлә һесабырлар. Азәрбајҗан дилчиләрини мүвафиг әсәрләриндә гошулма јарымчыг чүмәлә терминиһини ади чәкилмәсәдә, бу типли конструкцијаларын икинчи тәрәфи јарымчыг чүмәлә һесабылуур. Нүмунәләрә нәзәр салаг. «Сизә көрә оилары апармајачагдым. Нә Әлини, нә дә Күләрини»; «Мајор Фон Дитрик әлә кечмәлидир. Истәр өлү, истәр дири. Өзү дә сәһәләрлә бәрабар» (Ф. Агајев.); «Мән Сәбирәни чохдан таныјрам. Лап көрпәлијиндән» (М. Сүләјманов); «Сәһәлә кәнд тәсәрруфаты институтунун гијаби шәбәсиндә охумушам. Ишләјә-ишләјә».

Јарымчыг чүмәләни гошулма типини сәчијјәви синтактик хүсусијјәтләри вар. Бу чүр јарымчыг чүмәләр контекст дахилиндә әмәлә кәлир, мәтиснә јашаја билмир, мәтидәнкәнар чүмәлә олмаг функцијасыны итирир. Мүасир Азәрбајҗан дилиндә гошулма јарымчыг чүмәләр әмәләкәлмә јолларына көрә дикәр јарымчыг чүмәлә нөвләриндән сечилир вә формаләләмәти илә фәргләнир.

Дилимиздә гошулма јарымчыг чүмәләрини әксәријјәти әввәлки чүмәләдә олан фикри даһа да ајдынлашдырмаг, конкретләшдирмәк вә доғгиләшдирмәк мәғамында мејдана чыхыр. Гошулма јарымчыг чүмәләр әввәлки фикри доғгиләшдирдији кими, орадаки бир үзү дә конкретләшдирә билир.

Бәзән әсас чүмәләдәки бир үзү әләвә кими гошулан јарымчыг чүмәлә һәмчисидир, үмумилији артырыр, үмумиләшдиричи фикир хырдаланыр. Мәсәлә: «Бир күн сәһәр о, чајлаг ашагы дүшүб һәкмиклә кәлди. Чәрраһкилә, Раминкилә». (С. Әһмәдов)

Гошулма јарымчыг чүмәләр һәмчисә үзвәләрини бир гисминни јенидән әләвә едилмәсилә әмәлә кәлир. Гошулма конструкцијаларда семантик тутум санки бир чүмәләјә сығышыр. Даһа доғрусу, һәмни чүмәләдә ишләдиләчәк бир элемент јаддан чыхыб галыр вә һәмни һиссә јарымчыг шәкилдә јенидән конструкцијалар гошулуур, мәһа тутумунун параметрләри чохалыр. Мәсәлә: «Сүфрәдә бадја долу гатыг, бојат тәндир чәраји, дүјү ләкүсү варды. Бир дәстә дә тәзәчә јујулмүш көј соған». (Ә. Ничат.)

Парселјасија һадисәси сәдә чүмәләрдә өлдүгү кими, мүхтәлиф чүмәлә

ләрдә дә баш верир. Будаг чүмәлә парселләрә бөлүмә нәтичәсиндә баш чүмәләдән аҗрылар.

Тамамлыг будаг чүмәләсиндә әсас үзвәләрдән бири чыхыр вә аҗрылмыш һиссә јени интонасијалы гошулма јарымчыг чүмәләни формалашдырыр. Бу чүр гошулма јарымчыг чүмәләр јадданчыкма мәғамында даһа чох әмәлә кәлир. Мәсәлә: «Сөз вермишәм ки, үччә күндән соира гәјдачагам. Шәһәрә». Хәбәр будаг чүмәләсиндә дә һиссәләрә аҗрылма нәтичәсиндә Јарымчыг чүмәләни гошулма типни јараныр. Мәсәлә: «Чајын ахмаздан фәрги одур одур ки, ахмасы вар. Вахт кими». (Аһар.)

Парселјасија һадисәси вә гошулма конструкцијалар проблемә Азәрбајҗан дилчилијиндә әһ аз тәдгиг олунмуш сәһәләрдәдир. Бу сәһәнин монографик тәдгиги дилчилијимизин гаршысында дуран вачиб мәсәләләрдәдир.

Чатышмајан бир мәсәләни дә гејд етмәк ләзымдыр ки, нә али, нә дә орта мәктәбин Азәрбајҗан дили дәрсликләриндә парселјасија һадисәси вә гошулма чүмәләр бәрәдә һеч бир нәзәри мә'лумата раст кәлир. Бу марагы дил һадисәсини маһијјәти, буһу әмәлә кәтирән шәраит һагғында тәләбә вә шакирдләрә верилән мә'лумат доғма ана дилимизә һөрмәтин, мәһәбәтини ифадәси ола биләр.

«Муған» поемасынын бәди дилинин тәһлили

Телман ОРУЧОВ

Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин диссертанты

Әдәбијјатын тәдрисиндә шакирдләрин фәаллашдырылмасына, фәндахили вә фәһләрарасы әләгә, ТТВ-дән вә ЕҺМ-дән истифадә тәһлим ишиндә диггәт мәркәзиндә сахланылмалыдыр. Буна көрә әдәбијјат дәрсләриндә даһа әһмијјәтли олан бәди тәһлилә, әсәрин дили үзәриндә апарылан ишләрә диггәт вермәк мәсләһәт көрүлүр. Мүшәһидәләр көстәрир ки, орта мәктәбдә бәзи мүәллимләр көһнә иш үсулундан һәлә дә јаһа гуртара билмир, әдәби әсәрин дили үзәриндә апарылан әһ вачиб иш үсулуна лагејд мүнасибәт бәсләјир, әһ јахшы һалда бәди әсәрләри тәләм-тәләсиәк шаблон сөз вә ифадәләрлә тәһлил едир вә бунула да вәзифәләрини баша вурурлар. Белә иш үсулу мәктәбдә апарылан јенидәнгурманын тәләбләринә чаваб вермир. Әдәбијјат дәрсләриндә шакирдләрә дәрин билкәк вермәк, онлары фәаллашдырмаг, фәндахили вә јахын фәһләрә әләгәли иш апармаг, әјаниликдән оптимал дәрәчәдә истифадә етмәк мүасир дәрсин әсас әләмәтләри һесабы едилмәлидир.

Мәғаләдә Х синифдә С. Вурғунун «Муған» поемасынын тәдриси заманы әдәби әсәрин бәди дили үзәриндә апардығым ишдән бәһс едәчәјәм.

Х синфин әдәбијјат програмында С. Вурғунун һәјат вә јардычылығынын тәдрисинә 11 саат вахт аҗрылар. Мән бу вахтын 3 саатыны «Муған» поемасынын тәдрисинә сәрф едирәм.

1-чи саатда «Муған» поемасынын јазылдығы шәраит, әсәрин мөвзусу, мәзмуну, чәтин сөзләрин изағы һагғында мә'лумат верир, бу мәсәләдә мүхтәлиф шәкилләрдән, плакатлардан, Азәрбајҗанын хәритәсиндән, визуал техникки васитәләрдән истифадә едирәм.

2-чи сааты поеманын идеја тәһлилинә һәср едирәм. Бу просесдә әввәлчә әсәрин үмуми идејасы, бу әсәри јазмагда сәһәткарын гәјәси, охучуја һансы фикри тәһлим етмәк истәдији әһ кичик деталларына гәдәр шәрһ едиллир. Бу мәрһәләдән соира хүсусилә Сарван Салманов вә Маија Кәримова образларынын дахили мәзијјәтләринә, әмәјә мүнасибәтләринә, һәјатдакы мәғәләринә, дунјакөрүшләринә көрә сәчијјәләндирирәм. Нәтичәдә онлары әмәксевәр, нүмунәви совет адамы кими шакирдләрини шүүрунда чаһландырырам. Јери кәлмишкән, бу образларын прототипләри олан, һазырда Минкәчевир шәһәриндә јашајан Сар-

ван Салманов ва памбыг устасы Ман-
жа Қаримова һаггында шакирдләре
мә'лумат верирәм.

«Муган» поемасынын 3-чү саатыны
эсирин бәдин дили үзәриндә апарылан
ишә һәср едирәм.

Эсас иши «Гәһрәманын эфәри»,
«Минкәчевир гәһрәманы», «Јени шә-
һәр» башлығы алтында верилмиш пар-
чаларын бәдин дили үзәриндә апары-
рам.

Поеманын үмуми мәзмунуну, идеја-
сыны, аҗры-аҗры образлары сәчијә-
ләндирдикән сонра шакирдләре изәһ
едирәм ки, С. Вурғун бу лирик ләвһә-
ләри јарадаркән эәнкин вә рәнкәрәнк
Азәрбајчан сөзләриндән усталыгла и-
стифадә етмишидир. С. Вурғунун үмуми
ше'р мәтнинин мәфкурәви дәриңлији,
бәдин көзәлији бу лирик парчаларда
ишләнән орман, пүргубар, лисан, и-
стигбал, эрәнләр кими көһнәлмиш
сөзләрин үзәринә ишығ салыб онларын
көһнәлијини унутдуруп. Јә'ни охучу бу
сөзләрин мә'насыны контекстдән асан-
лыгла баша дүшә билди. Елмин, тех-
никанын инкишафы илә әләгәдар ола-
раг поемада јени сөзләр (экскаватор),
турбин—неолокизмләр дә ишләнмиш-
дир. Чунки шаирин өзү дә е'тираф
едир ки, Сарванына ана дилиндә экска-
ватор сөзү јох иди.

«Муганда сајрышан бағлар-бағат-
лар» мисрасындакы сајрышан сөзүнү
әдәби дилимизә кәтирән С. Вурғун ол-
мушдур.

Поеманын «Минкәчевир гәһрәманы»
парчасындакы бир бәндә нәзәр салаг:

Чар чәкир чархларын чахнашығ
сәси,
Чар чәкир, гышгырыр нәһәнк мотор-
лар.

Гызыр балталарын полад пәнчәси,
Илдырым...Илдырым вуруп Боздағы!
О дашлы, гүмсаллы, килли торпағы
Удур... лај-лај удур экскаваторлар
Инсанлар гајнашыр... Мејдан да-
рысгал...

Јазылышы хејли садә, һәтта асан
көрүнән бу мисраларын јаратдығы
мәһзәрә нә гәдәр ајдын вә мә'налы-
дыр. Бурада «чархлар чар чәкир», «нә-
һәнк моторлар гышгырыр», «Боздағы
илдырым вуруп», «инсанлар гајна-
шыр» қими ифадәләрлә шаир Минкә-
чевирин тикинти мејданында кедән
гәһрәманы ишләри тәчәссүм етдирир.
С. Вурғунун мүнәләр ишләри нә
дә әдәби иш фәлә, техник, мүнәндис-

ләрин јарыш мејданында Достчасына
биркә әмәјини тәсвир етмәк үчүн бу
сөзләр тамамилә јеринә дүшүмүшдур.
Мән чалышырам ки, шакирдләри јор-
мамағ үчүн мүнәлмин изәһат ишлә-
ри илә мүнәлибә нөвбәләшсин. Она
көрә дә синфа белә бир суалла мүнә-
чигт едирәм:

—Нә үчүн сәнәткар јухарыдакы пар-
чада ч, г, х сәсләри олан сөзләрдән
чоһ истифадә етмишидир?

—Әлбәттә, бу сәбәбсиз дејил.
—Бу парчада мүнәлиф мисраларын
әввәлиндә ч, г, х сәсләринин нәһәнк
тәкрары илә стилистик фигурлардан
бири олан аллитерасија јаратмышдыр.
Бу аллитерасија тикинти мејданында
ишләјән моторларын хырылтылы сә-
сини хатырладыр. Бундан әлавә, һә-
мин парчаларда шаир бир пејзаж јар-
ратмышдыр.

—Тамамилә доғрудур. Бу таблодан
алдығымыз тәссурут нәтичәсиндә кө-
зүмүз өнүндә һәр тәрәфә од әләјән
гызмар күнәш алтында һарај салан
нәһәнк машынар вә экскаваторлар,
голунда аслан күчү олан совет адам-
ларынын бејүк бир даға һүчүм етдик-
ләри чанланыр. Әсрләрдән бәри вү-
гарла дајанан Боздағ совет адамлары-
на тәслим олараг јаваш-јаваш әри-
јир, өз табиятини дәјишмәјә мәчбур
олур. Әмәк мејданында инсанлар гај-
нашыр. Бу пејзаж инсана нә гәдәр фә-
рәһ вә руһ верир. Бу табло илә охучу
совет адамларынын е'чазкар бир тү-
кәнмәзлик габилијетинә малик олду-
ларыны һисс едирләр.

Од төкүр, од төкүр күнәш ағзындан:
Торпағын нәфәси тәнкијир һәрдән
Јанғынлар јағса да јерә көјләрдән
Әл ишдән сојумаз, үрәк арзудан.

Бу мисрада шакирдләрин дигәтини
«күнәшин ағзындан од төкмәси»,
«Көјдән јерә јанғынлар јағмасы» ифа-
дәләринә јөнәлдирәм. Бу ифадәләри
ајдын шәкилдә јазы тахтасына јазыб,
онун үзәриндә марағлы мүнәлибә тәш-
кил едирәм. Бурадакы ифадәләрдә
әләгәдар олараг шакирдләрин мүнәли-
бә һаггында олан анлајыш вә мә'лу-
матларыны бир гәдәр дә кенишләнди-
рирәм. Елә бурадача шакирдләр
гаршысында дүшүндүрүчү, чавабы ахта-
рыш, тәдгигат тәләб едән суал гоју-
рам:

—«Күнәш ағзындан од төкүр» ифаде-
сини түстәгил мә'нада ишләгил әсләр-
мы? Нә үчүн С. Вурғун мәһзә белә бир

ифадә ишләтмишидир?

Бу суала верилән чаваблары үму-
миләшдирсәк белә гәһәтә кәлмәк
олар:

—Бурада сәһбәт һаванын чоһ исти
олмасындан кедир. Астрономларын
һесаблаmalarıна көрә Күнәш биздән
милјард километр узағда олдуғу үчүн
биз бу јүксәк һәрәрати һисс етмирик
(Елә бурадача әдәбијатла астрономи-
ја фәнини арасында әләгә јаранды).
Һәгигәтдә исә күнәшдән од төкүлмәз.
С. Вурғун өз фикрини тәсирли вермәк
үчүн һаванын исти олмасыны шишир-
диб «Күнәш ағзындан од төкүр» фор-
масында ифадә етмишидир. Әдәбијат-
шүнаслығда белә ифадәләрә мүнәлибә
дејилди.

—Мүнәлибә нәдир?
—Мүнәлибә сөзүн тәсир күчүнү ар-
тырмағ, она үстүңлүк вермәк үчүн фик-
рин гәсдән шиширдилмәсинә дејилди.

—Бу парчаларда јенә мүнәлибәли
фикрләр вармы?

—«Сарванын алнындан сел ахыр»
ифадәси дә мүнәлибәдир.

—Буну нечә баша дүшәк?

—Шаир Сарванын алнындан ахан
тәрин һаддиндән артығ олдуғуну ши-
ширдәрәк: «Сарванын алнындан сел
ахыр»—шәклиндә ишләди. Бу да
фикрин тәсирли вә емоционал ифадә
олунмасына көмәк едир.

Шакирдләре изәһ едирәм ки, С.
Вурғунун бу лирик парчада истифадә
етдији тәсвир васитәләрини бунунла
мәһдудлашдырмағ олмаз. О, мисра вә
бәндләрдә ифадә етмәк истәдији мә-
наны, фикри даһа дөгиг, даһа чанлы,
даһа бәдин вермәк үчүн синоним вә
антонимләрдән дә истифадә етмишидир.
Елә бурадача амоним, синоним вә
антонимләр долу олан мисралар јә-
зылмыш таблону тахтадан асырам:

Чоһ гышгырыб, һарај салыр кечәләр;
Сүһнә кими нә'рә чәкән о пәләнк,
Гоша палыд түстүләнән од-очағ;
Јердәнми, көјдәнми тәмәннәсы вар;
Ананын башына кен дунја дарды;
Һај вериб, һај алыр, күмраһ адам-
лар;

Бу дәм гәһгәһә чәкиб гыз бирдән
күлүр;

Күндүзләр күн истәр, кечәләр ајаз;
Мәним дә өз дилин, өз лисанын вар.
(Алтындан хәтт чәкилән сөзләр ан-
тоним вә синоним сөзләрдир).

Бурада Азәрбајчан дили вә әдәби-
јат фәнини арасында әләгә јарадырам.

Бу лирик парчаларда поетик Азәрбај-
чан дилини эәнкинләшдирән, фикрин
мә'насыны көзәлләшдирән, идејаны
дәриңләшдирән сөзләрә дә раст кәли-
рик. «Ишығ» сөзүнүн електрик енер-
јиси јериндә ишләдилмәси буна ми-
сал ола биләр.

Ишыгла зүлмәти јарыб кечирәм...
Шәкијә, Ширвана, Милә, Мугана
Гатарлар ишыгла салыныр, јола...

Бу мисраларын биринчисиндә
«ишығ» сөзү һәгиги мә'нада ишләнил-
дији һалда, үчүнчү мисрада електрик
енерјиси мә'насыны кәсб едир. Мә'-
лумдур ки, гатар ишыгла дејил, елек-
трик күчү илә һәрәкәт едә биләр. Елек-
трик күчү исә һәләлик ишығ демәк
дејил. Бу мисрада С. Вурғунун саба-
һа ганадланан романтикасыны да көр-
мәк олар. Азәрбајчанын Шәки, Шир-
ван, Муган, Мил зоналарына доғру
узanan полад макистраллар бу эсәр
јазылаанда (1947—1949) електрикләш-
дирилмәмишидир. Лакин бу мәсәлә сон-
ралар һәлл едилди.

Шаирин:
—Мәним романтикам!
Сән дә ганадлан!—фикри, арзусу
һәгигәтә чеврилмишидир.

Көрүндүјү кими, С. Вурғун сөзләрә
јени-јени мә'на чалары вериб, ону
поетик ифадәләрә чевирмәклә охучу-
ну һејран едир. Белә марағлы сөзләр-
дән бири дә шаирин Минкәчевир сө-
зүнү контекстдә су мә'насында ишлә-
мәсидир.

Јох, дил ачыр Муган о гызмар
пәләнк.

Бир гарыш дәмјә дә галмасын кәрәк!
Кәлир Минкәчевир һарај чәкәрәк,
Сәһралар ешидиб чәбәрдар олур.

Сәһбәт Муганын сусуз сәһраларына
ахыдылан Минкәчевирин канал сула-
рындан кедир. Шаир бурада метони-
мија јаратмышдыр. Башга сөзлә де-
јилсә, Мугана һарај чәкиб кәлән Мин-
кәчевир шәһәри јох, онун канал сула-
рыдыр. Бу парчанын нә гәдәр пафос-
лу, мә'налы, бәдин олмасы көз габа-
ғындадыр. Әввәлән, биринчи мисрада-
кы «дил ачыр Муган» ифадәси син-
тактик фигур олан тәчәссүмдүр ки, бу
да ше'рдә инверсија јаратмышдыр. Бу
мәчаз васитәсилә шаир һәм дә мета-
фора јаратмышдыр. Јә'ни, јалныз ин-
сана мәхсус олан нитг, данышмағ хү-
сусијәти буна малик олмајан Муган
сәһрасынын үзәринә көчүрүлүмүшдүр.
Һәмин мисрада мүнәлиф Муган сәһ-

расыны чанланмасында «гызмыш пәләнк»ни элементларини ахтарып епитетлар жарадыр. Бу да ше'рин пафосуну хейли жүксәлдир.

С. Вургун һаҗатдакы һәр кичик һадисәдә бир тәрәгги көрәрәк ону мә'наландырмага чалышыр. Бу лирик һәҗмәдә Кремл гүлләсинин учалыгыны белә мә'наландырыр:

Сарван һара бахыр инди? жалныз
вугарла,

Јаныр Кремлин бешбучагы јагут
улдузу,

Көр нә гәдәр учалмышдыр о
ифтихарла,

Учалмасаг бизи көрмәз бүтүн јер
үзү...

Бу бәндә шаир «Учалмасаг бизи көрмәз бүтүн јер үзү» мисрасындакы «учалмаг» сөзүнү мүстәгим мә'нада дејил, мәчазин мә'нада ишләдәрәк, сөзә даһа кениш социал мә'на вермиш, социализмин космик сүр'әтлә инкишаф вә тәрәгги етмәсини тәрәннүм етмәјә чалышмышдыр. Әсәрин гәһрәманы Сарван дүнән ким инди, бу күн кимдир? Дүнән норманы 150 фаиз өдәјән эмәк гәһрәманы үчүн бу күн бу норма аздыр. Сабаһын нормасы даһа жүксәк олмалыдыр. Бу сүр'әтли жүксәлишин лирик тәсвирини верән сәнәткар өјрәнмәк гүдрәти илә дүнән јаздыгы ше'рдә бу күнүн, бу күн јаздыгы ше'рдә исә сабаһын тәрәггисини, романтикасыны јаратмаг фикрини ирәли сүрмүшдүр.

С. Вургун өзүнә хас олан бөјүк чәсарәтлә елми әдәбијатдан, фолклордан, классикләрин әсәрләриндән нә гәдәр јени, мүдрик сөзләр ахтарып тапмыш, онлары илк дөфә ше'рләринизә јени сөзләр, образлар, поетик вәситәләр кими кәтирмишдир.

«Муған» поемасынын «Јени шәһәр» сәрләвһәли парчасында шакирдләрин естетик зөвгүнү инкишаф етдирән, онун гәлбинә јол тапан санбаллы мисралар даһа чохдур:

Әтриндән мәст олур јүз бағча, јүз
бағ;

Ачыр пијалә тәк ағзыны занбаг...
Инсан әлләрини дудугча торпаг
Көз ачыр хәстә тәк күлүмсәјәрәк!
Јерин синәсиндә чырпыр мин үрәк...

Бу парчада мүәллиф инсана аид олан «мәст олмаг» хүсусијәтләрини бағын, бағчанын үзәринә көчүрмәклә иҗтисади јаратмышдыр. «Әтриндән мәст олур јүз бағ, јүз бағча» сөзләри

исә мисраларда «гызмыш»ни мүбалиғәдир. Икинчи мисрада мүәллиф көзәл бир тәшбей ишләтмишдир (Ачыр пијалә тәк ағзыны занбаг). Бу тәшбейи ким изаһ едә биләр?

—Занбагың ағзының ачылмасы пијаләјә бәнзәдилер. Бурада бәнзәјән занбаг, бәнзәдилән пијалә, бәнзәтмә әләмәти һәр икисинин ағзының даирәви вә еили ачылмасыдыр.

—Доғрудур. Шакирдләрә изаһ едирәм ки, бу тәшбейләр кәлиши көзәл сөзләр кими ишләдиләтмишдир. Бу тәшбейләр вәситәсилә совет адамларының гәдир әлләри илә салынмыш бағлар, нәһәк заводлар, фабриклар, илаи мәләјән чөлләрин күлүстана чеврилмәси тәрәннүм едилмишдир.

Һәмнин бәндин 3—4-чү мисраларында суусуз торпагың күлүмсәмәси илә шәфа тапан хәстәнин күлүмсәмәси сәдрәст мүгајисәси верилер. Буну нечә изаһ едә биләрсиниз?

—Өлүм јатагында өмрүнүн сон дағиғәләрини јашајән хәстә мәрһәмәтли һәкминин мүәлихәси, тә'сирли мәлһәми сәјәсиндә сағалыб севинчиндән күлүмсәдији кими јени дүнја гуран совет адамларының јарадычы әлләри илә Мил, Муған, Гарабағ дүзләри она сүверилдији үчүн чанланыр, јәни күлүр. Јолдашмызын чавабы илә разылашмаг олар.

Шакирдләрә изаһ едирәм ки, әввәлләр дәли Күр адамларә хейрдән чох зијан верирди. Баһар заманы дашаркән әтраф кәндләри, әкин саһәләрини јујуб аларырды. Бөјүк Вәтән мүһарибәсиндән сонра Күр бәндә салыныр, нечә дејәрләр, «әһлиләшдирилир», инсан ирадәсинә табе едилер. С. Вургун да Күрә ачыгылы, һирсли кими дејил. дост кими мүрачиәт едир:

Сәнә дә биз достуг, сирдашыг, еј Күр.
Сәнә үз дөндәриб, кәл гачма биздән.
Бил ки, гәлбимиздә гәлбин дөјүнүр...
Гопара билмәзсән үрәјимиздән.

Бу лирик парчаларда нәзәрә чарпан хүсусијәтдән бири дә шаирин аталар сөзү вә зәрб мәсәлләрини поетик ифадәләрә чевириб поезија гәлбинә салмасыдыр. Бу парчалардан белә мисралары сечиб јазы тахтасына јазырам:

Бир мәсәлди галмыш ата-бабадан,
Учарда турачдыр, гачарда чейран.

Муған Муған олса, бири үч ејләр.
Муған Муған олса, үчү һеч ејләр.
Шакирдләрә изаһ едирәм ки, «Сәнә

лордан әхз едилмиш белә ифадәләрлә С. Вургунун поетик дили кетдикчә мә'на дәринлији, фәлсәфи вүс'әт, социал-сијаси пафос вә дәрин лиризм кими жүксәк амилләрлә зәнкинләшир.

Совет адамларынын бәдни образларынын тәсвири, онларын әмәксевәрлик кими көзәл сифәтләри «Муған» поемасынын әсәс гәјәсидир. «Муған» поемасынын тәдрисиндә бабаларымызын бу јерләрдә узун иллар ишыг вә су һәсрәтини чәкдикләрини хатырладырам.

С. Вургун Сарван образыны даһа мүкәммәл тәсвир етмәк, онун даһили әләмини ачмаг үчүн бүтүн сәнәткарлыг бачарыгыны сәфәрбәрлијә алыр. Ону кениш үфүгләрдә ганад чалан, шикар далынча шығыјән гарталла Вәтән уғрунда вар күчү илә чарпышан сәркәрдә илә мүгајисә едир. Сонра шаир лирик рич'әтләрә вә бәдни мүһакимәләрә кечиб Манјанын гаршысында Сарванын ловға-ловға өјүнмәсини гарталын учушдан сонра гајанын зирвәсиндә әлшәмәсинә, пәләнкин һүчумдан сонра башыны пәнчәлә-

ри арасына алыб динчәлмәсинә, сәһрада лал ахан нәһәк чәјларә бәнзәдир. Бу мә'налы бәнзәтмәләр, рич'әтләр гәһрәманын әсл сочијисини ачан көзәл тәсвир үсулларыдыр. С. Вургун тәрәфиндән јарадылан бу там тәшбейләр әтрафында синифдә мүсаһибә тәшкил едирәм.

Синифдә изаһат ишләри илә јанашы апарылан мүсаһибәнин мүвазилји, нөвбәләшмәси шакирдләрдә јорғунлуғ һиссини арадан галдырыр. Елә буна көрә дә гыса изаһатдан сонра ортаја белә бир суал атырам:

—Сарвана шамил едилән бу көзәл мәчазларла С. Вургун нә демәк истәјир?

—Шаир демәк истәјир ки, бизим чәмијәтимиздә ловғалыг вә тәкәббүрлүјүн бүтүн игтисади, социал, сијаси әсәслары јох едилмишдир. Анчаг тәрбијә ишләри зәиф олан јерләрдә ловғалыг, шөһрәтпәрәстлик кими пис һаллар инсанларә мүәјјән дәрәчәдә сирајәт едә биләр.

Әдәбијатын тәдриси вә еколожи тәрбијә

Сејфәддин ГӘНИЈЕВ

Шамаһы рајону, Көјләр кәнд мәктәбинин мүәллими,
методист мүәллим, ССРИ маариф ә'лачысы

Тәбиәтин бизә бәхш етдији фүсункар көзәликләрин, көкү кәсилән вә ја кәсилмәк тәһлүкәсиндә олан һейванларын, гушларын, надир ағачларын, мүхтәлиф туллантыларла бәрбад вәзијәтә дүшән чәј, көл вә дәнизләрин, еләчә дә әсрләрин кешмәкешләринә синә кәриб зәмәнәмизә гәдәр кәлиб чатмыш тарихи абидәләримизин горунуб сахланмасынын вәчиблији бәшәријәтин гаршысында дуран ән үмдә вәзифәләрдәндир.

Билдиримиз кими, партија вә һөкүмәтимиз әтраф мүнһитин горунмасы, мүһафизә олунмасы һаггында тарихи гәрарлар гәбул етмишдир. Бу мәсәлә һәм партијанын XXVII гурултайынын, һәм дә Сов.ИКП МК вә ССРИ Назирләр Советинин 1988-чи ил тарихли «Тәбиәти мүһафизә ишинин көкүндән јенидән гурулмасы» гәрарларында өз

һәртәрәfli ин'икасыны тапмышдыр. Гәрарда пешәсиндән, ихтисасындан, јашындан асылы олмајараг, тәбиәтә гаршы шүүрлу мүнасибәт формалашдырылмасы ачыг-ајдын шәрһ едилмишдир. Гәрарда доғру олараг кәс-тәрилир ки, еколожи тәрбијә өз илк аддымыны аиләдә атыр; бағчада, мәктәбдә исә һәмнин аyddм мәтинләшир. Јәни, күлә, чичәјә, һейванларә вә с. гаршы һәссас олан көрпә ушаг бағчасында онлары даһа да сеvir, әзизләјир, мәктәбјашлылар исә ағачлары әкиб-бечәрмәк, гушлар үчүн јува дүзәлтмәк игтидарында олурлар. Демәли, мәктәбләримиздә, башга тәрбијә мүәссисәләриндә еколожи тәрбијә күнүн тәләбләри сәвијәсиндә гурулма-лыдыр. Бунун үчүн тәдрис етдији фәндән асылы олмајараг, бүтүн мүәллим

вә тәрбијчиләр элбир чалышмалы-дырлар.

Инсанлара сагламлыг, күмраһлыг, көзәл әһвал-руһијја бәхш едән, онун гәлбини ригтәтә кәтирән тәбиәтин јаратдыгы мөчүзәләрин горунамасы мәсәләсини шакирдләрә аңчаг тәдрис процесиндә ашыламагла кифәјәтләнемәк олмаз. Бунун үчүн ардычыл иш көрүлмәлидир. Еколожи тәрбијәнин мөктәблиләрә ашыланмасы үчүн башы гарлы уча дагларын, буз булаглы даг чешмәләринин, кур шәләләләрин шырылтасы, һәзин мусигини хатырладан даг чајларынын, гојунда мин бир дәрдин дәрманын кизләдән мешәләрин, бабаларын јадикары олан галаларын, түрбәләрин вурғуну олан мүәллимләрин әлиндә кениш имканлар вә материаллар вардыр.

Еколожи тәрбијәни шакирдләрә ашыламаг тәкчә чографија, тәбиәт, биолокијадан дәрс дејән мүәллимләрә аид дејилдир.

Әдәбијјат тәдриси, еләчә дә синифдәнхарич вә мөктәбдәнкәнар тәдбирләр заманы тәбиәтин мүнәфизәсинин вачиблијини шакирдләрә чәтдырмаг үчүн әлимиздә кениш имканлар вардыр. Бунлара ашағыдакылары үмунә көстәрмәк олар:

а) Әдәби әсәрләрин тәдриси заманы;
б) Синифдәнхарич ишләрдә;
в) Екскурсија вә кәзинтиләрдә вә с. Мөктәб тәчрүбәси көстәрир ки, ән әввәл шакирдләрә еколожија, еколожи тәрбијәнин нә олдуғу һаггында мүфәссәл мәлумат верилмәси зәруридир. IV синифдә А. Шаигин «Көч», М. Раһимин «Ана вә будаг» С. Вурғунун «Чејран» V синифдә С. С. Ахундовун «Гарача гыз», С. Вурғунун «Азәрбајчан», VI синифдә А. С. Пушкинин «Гафгаз», VII синифдә Н. Хәзринин «Күнәшин бачысы», VIII синифдә Низами Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин», IX синифдә Н. Нәримановун «Баһадыр вә Соһа», А. Әләскәрин «Даглар», X синифдә М. Ибраһимовун «Бөјүк дајаг» вә с. әсәрләрин тәдриси заманы шакирдләрдә тәбиәтә гајғылы мүнәсибәт һиссини ашыланмасын өн плана чәкирәм.

Еколожи тәрбијә һаггында бағчаларда, ибтидан синифләрдә илк анлајышы олан шакирдләрдә јухары синифләрдә иш көрүлмәси һеч дә чәтиндир тәдрисир. Буни дә мүәллимләрдән башла иш тәләб олунур, еколожи тәр-

бијә ардычыл, фасиләсиз тәшкил олунмалыдыр. Әдәбијјат мүәллимләринин мүхтәлиф мөвзулары тәдрис едәркән әлләриндә олан имканлар ардычыл тәрбијә процесин үчүн әсәслы шәраит јарадыр.

Тәчрүбә көстәрир ки, дәрс дедигим синифләрдә шакирдләрә еколожи тәрбијәни садчә олараг, тәбини мүнәтин горуруб сахланмасы, онун јакшылашдырылмасы, севилмәси, тәбиәтин корланмасы, әтраф мүнәтин чиркләнмәсинин гаршысынн алынмасы кими изаһ едирәм. Онлара изаһ едирәм ки, еколожија вә ја еколожи сөзләри алынма сөзләрдир. Јунан сөзү олуп ики һиссәдән—екос вә логос ибарәтдир. Лүгәти мәнасы ев, вәтән (екоc); елм, анлајыш (логос) демәкдир. Сонра шакирдләрдә белә фикир јарадырам ки, тәбиәтин көзәлликләринин горунамасы, мүнәтин корланмасынын гаршысынн алынмасы елә вәтәнин горунамасы демәкдир.

Мүәллим кими бу гәнаәтә кәлирәм ки, ибтидан синифләрдән ушаг гәлбиндә тәбиәтә, онун мөчүзәләринә мараг, истәк чүчәртиси јува салмыш IV синиф шакирдләри илә еколожи тәрбијәјә даир иш апармаг даһа мараглыдыр.

Фикримиз ашағыдакы әдәби әсәрләрин тәдриси процесин илә әјаниләшдирә биләрик. Бир-бирини мәнтиги ардычылыгга тамамлајан И. Әфәндијевин «Шәһәрдән кәлдән овчу» вә С. Вурғунун «Чејран» ше'ринин тәдриси заманы әввәлчә тәбиәтин јаратдыгы, сајы хәйл азалмыш, аңчаг горуларда һифз олунан «чөлләр гызы»нын—чејранын һәјәт тәрзи һаггында шакирдләрә әләвә мәлумат верирәм. Чејран, чүјүр вә марал һаггында верилән мараглы мәлумат шакирдләрин гәлбиндә онлара гаршы севки һиссини даһа да чошдурур. Белә мәлумат мараглы һәјәт тәрзи олан, «гызыл китаб»а ады дүшән белә иччиләрә «күлә атан инсафсыз овчулара» гаршы нифрәт һисси артыр.

М. Раһимин «Ана вә будаг» әсәринин тәдриси заманы шакирдләр гаршысында белә бир суал гојурам: С. Вурғунун «Чејран» ше'ри илә бу әсәр арасында һансы мәнтиги, даһили јакшылыг, идеја бирлији һисс едирсиниз? Шакирдләрин вердикләри мүхтәлиф чаваблары үмумиләшдирәрик ашғыдакы сәһләр ше'рләр арасында ки мәна, идеја јакшылыгыны гәсди-

ләјир. С. Вурғунун овчуја хитабән дедиги төвсигини санки М. Раһим да ушағынын сакитлији хәтринә ағачын чаван будағынын гыран анынч гулағына пычылдајыр: «Ана, инсаф ејлә, гырма чаван будагы. Ахы онун да инсан кими чаны вар, галы вар. О да инсан кими нәфәс алыр, су ичир, будагы гырылаңда ағачлар да инсан кими «ған-јаш» төкүр, һәзин-һәзин ағлајыр. О да матәм сахлајыр өз чирпа-расына!...»

«Мин бир дәрдин дәрманы» тапылан республикамызын јайлағлары, гышлағлары, дилбәр кушәләри, бу гәдим, бәрәкәтли, мүгәддәс торпаға, онун не мәтләринә, тәбини сәрвәтләринә гаршы шакирдләрдә ајдын тәсәввүр јаратмаг, о әвәссиз не мәтләрин гәдрини билмәк, ону горумаг кими нәчиб һиссләр ашыламаг үчүн мән башга үсуллардан да истифадә едирәм. Мәсәлән, јенә IV синифдә М. Ибраһимовун «Гырмазы галгуст» һекајәсинин тәдриси заманы шакирдләрә белә бир ев тапшырығы верирәм: һекајәдә тәбиәт көзәлликләрини әкс етдирән парчалары сечиб дөфтәринизә көчүрүң. Әсәрдән сечилән ашағыдакы парча шакирдләрә јурдумуз һаггында чох шеј дедиги кими, онларын гәлбиндә дә хејрхан һиссләр ојадыр: «Машын каһ саға, каһ сола бурулурду. Каһ ағыр-ағыр јошуша галхыр, каһ да ениш ашағы сүрәтлә кедирди. Каһ сылдырым гәјаларын алтындан кечир, каһ да шырылдајан булағларын јанындан өтүрдү. Дагларын тәмиз вә сәрин һавасы, јарпызын, кәкликоту-лун, ләләнин әтри, шәләләләрин сәсп, будағларын шырылтасы машынын ачыг пәнчәрәләриндән ичәри долдугча, аз галырды Фәриди мәст еләсин. Инди о битмәз-түкәнмәз көзәллији илә инсаны севиндирин бу торпагы гуча-лајыб өпмәк истәјирди!»

Мөктәб тәчрүбәси көстәрир ки, үмумијјәтлә, бәдин әсәрләрин тәдриси заманы шакирдләрә белә тапшырығларын верилмәси онларда, көзәллији, торпаға, тәбини сәрвәтләрә гајғы һиссини ашыладдығы кими, һәм дә кәңчләрин даһили әләмини зәнкинләшдирир, онлары мәһән јүксәлдир.

Шакирдләрә еколожи тәрбијәнин ашыланмасында Ашыг Әләскәр јарадычылыгы түкәнмәз мәнбәдир. Она көрә ки, ашығын јарадычылыгы өз илаһамыны бир тәрәфдән турачлы, кәк-

ликли, сүсәнли-сүнбүллү орманларын әтриндән, башы гарлы уча дагларын—Сарынәр, Кәпәз, Гошгарын вугарын-дан, Короғлу галаларынын исмәтиндән, дикәр тәрәфдән халгымызын устад сәнәткарларынын адәт-әнәнәриндән, ел гызларынын көзәлликләриндән алырды. Демәли, ел ашығы вурғун иди бөјүјүб боја-баша чәтдығы јурда, ојаја, улуса, ојмаға бир сөзлә—Азәрбајчанал! Севирди онун дағыны да, дүзүнү дә, јайлағыны да, араныны да...

Гыргызы, Алагаја, Чилкәз

Нарышдар,

Муров, Узунјохуш, Дәлидаг, Гошгар! Һансы оғул, дејин, сизи уундар? Дүшөрми ел сиздән аралы, јайлағ?

Белә бир мәлуматла таныш олан шакирдләр, Ашыг Әләскәрин даһили әләмини зәнкинлијинә, бөјүккүјүнә һејран галыр, онун кими севмәк, зөғ алмаг, дүјмаг истәјирләр доғма јурдаларынын, онларын тарихи кечмишини әкс етдирән абидәләрини. Бундан сонра шакирдләр ашығын «Дағлар» ше'риндәки доғмалығы, тәмизлији дүја-дүја, онун «фәсилдән-фәслә кечдикчә нечә дәјишдијини, јаз ајларында јеткин бостана дөндүјүнү, гышда исә «ағ халата бүрүндүјүнүн» нә демәк олдуғуну даһа дәриндән баша дүшүрләр.

Шакирдләрә еколожи тәрбијәни әјани шәкилдә ашыламагдан өтрү екскурсија, кәзинти, синифдәнхарич вә мөктәбдәнкәнар тәдбирләрин ролу бөјүкдүр.

Мөктәбимиздә он беш илә јакшыдыр ки, «Фолклор» дәрнәји фәалијјәт көстәрир. Уғурларымыз севиндиричидир. Дәрнәк үзвләринин топладығлары фолклор үмумәләринин сәјүздән артыпдыр. Ширван ашыг-шаирләри һаггында әлдә етдијимиз мараглы мәлуматлар, әфсанә вә рәвәјәтләр музейимизин «гызыл фонду» тәшкил едир. Дәрнәк үзвләринин тәртиб етдији верилишләрдә еколожи тәрбијә мәсәләсини өн плана чәкимишк. «Халг поезијасында тәбиәт төсвири», «Галаларымыз—улуларымыз», «Ширван абидәләри әсрләрин јадикарыдыр», «Абидәләримиз—әфсанәләримиз» вә с. кими тәшкил олунмуш верилишләр еколожи тәрбијә мәсәләсиндә шакирдләримизә чох шеј—вәтәни, адәт-әнәнә-

ларимизи, тарихи абидләримизи, мешә вә чајларымızı горумаг, севмәк, јашатмаг вә кәләчәк нәслә әрмаған етмәк кими нәчиб һиссләр бәхш едир.

Сөз галды ел кәләнә,
Чырмандым сел кәләнә.
Көзәл бир баг салмышам,
Ел кәлә кәлкәләнә.

вә ја

Су кәлә сел биләрдим,
Мен әсә јел биләрдим,
Дагда бир оба салсан,
Мен сәни ел биләрдим.

вә јахуд:

Ширванда гала јери
Бүрч јери, гала јери
Кәзиб долана билсән,
Нә чохду гала јери.

Тәбиәт көзәлликләри вә мө'чүзәләринин, тарихи јадикарларын—гала, түрбә, мәсчид вә с. с. ер едилмәси, өјрәнилмәси дә еколожи тәрбијә бахымындан хүсуси әһәмијјәт кәсб едир.

Он беш иллик мәктәб тәчрүбәсиндә јәгин етмишәм ки, экскурсиялар сәдәчә истираһәт характери дашымама, бу кәзиниләр шакирдләрин гәлбиндә тәбиәт көзәлликләринә вурғунлуг, онлары дужмаг, даг чајынын шырылтысындан, саф чешмәләрин һәзин ләјласындан, бүлбүлләрин чәһчәһиндән, гарталларын вугарындан, дагкәчиләрнин гачышындан зөвг ала билмәк, горумаг кими мүгәддәс һиссләр ојатмалдыр. Шамахы рајон Пиргулу Дөвләт горуғунда бу мәнзәрәнин

шаһиди олан шакирдләрин зүмзүмәсиндә истәр-истәмәз халг шаири С. Вурғунун мүгәддәс амаллы ше'ринин шаһ бәндинин сөзләри пәрвазланачагдыр:

Он аддым кәнарда јатмајыр тәкә,
Кәзишир, ојамага баш чәкә-чәкә,
Кәлән гаралтыдыр, јохса тәһлүкә?
Бир өзүнә бахыр, бир она чејран.

Горугда бир-бирини әвәз едән тәбиәт көзәлликләри бу зүмзүмәләри кәсилмәјә гојмајачагдыр.

Уча дағлар, кен дәрәләр,
Үрәк ачан мәнзәрәләр.
Чејран гачар, чүјүр мәләр,
Нә чохду ојадағын сәнин
Аранын, јајлағын сәнин.

Пиргулу мешәсиндә надир ағачлары көрән, онларын һаггында мә'лумат әлдә едән шакирдләр истәр-истәмәз нифрәт едәчәкләр о ағачлара гыјанлара. Даһа да севәчәкләр тәбиәтин көзәлликләрини, истәрәчәкләр ки, бу надир, гүјмәтли ағачларын сәјяны артырсынлар, чоһалтсынлар.

Үмумијјәтлә, еколожи тәрбијә мәсәләси бу күн үмумхалг ишидир. Кәнч нәсилдә бу сәһәјә шуурлу мүнәсибәтләрин ашыланмасы исә дәрә дедији фәндән, иһтисасындан асылы олмајараг, бүтүн мүәллимләрин мө'нәви борчудур. Халгын иһчи хәзинәсини, догма дилини тәдрис едән ана дили вә әдәбијјат мүәллимләринин исә бу, үчгәт борчудур.

Антоним фе'лләр үзәриндә ишин сәмәрәли тәшкили јоллары

Бајрамәли АСЛАНОВ

Лерик рајонундакы Анзолу кәнд мәктәбинин мүәллими,
методист мүәллими, ССРИ Маариф әлачысы

Азәрбајҗан дили тә'лиминин гаршыда дуран мүнүм вәзифәләриндән бири лүгәт үзәрә ишләрин сәмәрәли тәшкили илә әләгәдардыр. Бу вәзифәни јеринә јетирмәкдә һәр бир дәрсин өз пәјы вар. Әкәр Азәрбајҗан дилиндән бирчә дәрә лүгәт үзәрә иш мүәјјәт чә тәтқиқә буну тәһин

дәрсин чидди гүсуру һесаб етмәк ләзимдыр. Гејд едим ки, бу фикир јени дејил; методист алимләрин әсәрләриндә чоһдан өз әксини тапмышдыр.

Дил тә'лиминин дикәр бөлмәләриндә одағу кими морфологиканын тәдрисиндә дә лүгәт үзәрә ишләгә кими

јер верилмәси тәләб олунур. Белә ки, бу бөлмәдә һәр бир нитг һиссәсинин грамматик хүсусијјәтләри онун семантикасы әсасында өјрәдилер, шакирдләрин лүгәт еһтијаты һәмин нитг һиссәсинә анд сөзләр һесабына зәнкәләнширлир.

Дилимизин фе'лләри һәм грамматик, һәм дә лексик хүсусијјәтләринин рәнкәрәнклијјинә көрә башга нитг һиссәләриндән фәргләнир.

Лексик мәнә бахымындан фе'лләрин ән мүнүм хүсусијјәтләриндән бири онларын антонимлијјиндә өзүнү көстәрир.

Үмумијјәтлә, дилимиз антоним фе'лләрлә чоһ зәнкәндир. Н. Нәсановун тәртиб етдији «Азәрбајҗан дилинин антонимләр лүгәтиндә» (Азәрнәшр, Бақы, 1986) 3079 антоним чүтлүјјүндән 611-и, јә'ни 19,9 фәнзи фе'лләрдән ибарәтдир (нәзәрә алынмалыдыр ки, һәмин лүгәтдә антоним фе'лләрин һеч дә һамысы әһатә олунмамышдыр).

Азәрбајҗан дилинин антонимләр системиндә фе'ли антонимләр бир сыра лингвистик хүсусијјәтләринә көрә диггәти чәлб едир. Бунлардан башлычаларына сәтһи дә олса нәзәр салаг.

Чохмәналы фе'лләр ифадә етдикләри һәгиги вә мәчәзи мәнәларына көрә антонимик мүнәсибәтдә ола биләр; мәсәлән: алмаг-сатмаг, алмаг-вермәк, алмаг-гајтармаг вә с. Адыны чәкдијјимиз лүгәтдә тәкчә ачылмаг сөзүнүн 26 фе'ллә антонимик мүнәсибәти көстәрилмишдир.

Һәр һансы синоним чәркәјә дахил олан фе'лләрин һамысы ејни сөзлә антоним олур; мәсәлән: кәдәр-ләнмәк-тәмләнмәк-гәһәрләнмәк-гәриб-сәмәк-дарыхмаг чәркәсиндәки сөзләрин һамысы севинмәк сөзү илә антоним чүтлүк тәшкил едир. Омоним фе'лләр дә ифадә етдикләри мәнәларына көрә мүхтәлиф сөзләрлә антонимлик јарадыр; мәсәлән: алышмаг-сәнмәк, алышмаг-тәр-китмәк вә с. Ејни сөз ифадә етдији әкс мәнәларына көрә бир-бири илә антонимик мүнәсибәтдә олан сөзләрлә дә антоним олур; мәсәлән, гараламаг сөзү јазмаг вә позмаг мәнәларында ишләнә билдијјиндән (1. Кәнч шаирин иләмы чошду, бир анда гаршысындакы ағ вәрағлары гаралады, көзәл ше'рләр јазды. 2. Халидә бачысынын иһтисасындакы сөйвләри гаралады), һәмин сөзләрин һәр бири илә антонимлик тәшкил едә билер.

Бир чоһ сәдә фе'лләр дүзәлтмә вә мүрәккәб фе'лләрлә антонимик мүнәсибәтдә олур; мәсәлән: ачмаг-бухов-ламаг, ачмаг-дүјүлмәк, данмаг-тәс-диг етмәк вә с. Антоним фе'лләрин бир гисминдә там зиддијјәт мөвчудурса, дикәр гисминдә әкслик анчаг услуби мөгамларда, мүәјјән мәтн дахилиндә мејдана чыха билер. Антоним фе'лләрин гысача гејд етдијјимиз хүсусијјәтләри көстәрир ки, шакирдләрин лүгәт еһтијатыны, тәфәккүрүнү инкишаф етдирмәк бахымындан бунлара тә'лим просесиндә диггәт јетирмәк вәчиб-дир. Антоним чүтлүкләрин тутушдурулмасы, мүгајисә едилмәси, тәрәфләр арасындакы мүнәсибәтләрин арашдырылмасы тә'лимдә мараг доғурур. Мараг исә шәхсијјәтин биләк әлдә етмәсинә көмәк көстәрән, мәннәмәни асанлашдыран, еләчә дә тәфәккүрү фәалијјәтә кәтирән ән мүнүм психи хүсусијјәтдир.

Мә'лумдур ки, Азәрбајҗан дилинин практик чәһәтдән мәннәмәнилмәсиндә чалышмалар хүсуси әһәмијјәт кәсб едир. Јени програмын «Изаһат вәра-гәси»ндә охујурут: «Чалышмалар системинә Азәрбајҗан дили тә'лиминин өзәји кими бахылмышдыр. Бу системдән истифадәнин методик чәһәтдән јүксәк сәвијјәдә тәшкил олунмасы она көрә вәчибдир ки, тә'лимин сон нәтичәләри һәмин өзәјә көрә мүәјјән едилер».

Истифадәдә олан дәрсликдә (А. Ахундов, Б. Әһмәдов, Азәрбајҗан дили. V синиф үчүн дәрслик, «Маариф» нәшријјаты, 1988) «Фе'л» бәһси илә әләгәдар 48 чалышма верилмишдир. Һәмин чалышмалар фе'лин нәзәри чәһәтдән мәннәмәнилмәсиндә мүәјјән рол ојнајыр. Лакин шакирдләрин лүгәт еһтијатыны зәнкәләнширмәк бахымындан онларын имканлары мәһдуддур; лүгәт ишинин әсасында дуран чоһмәналылыг, синонимлик, омонимликлә бағлы ишләрә чоһ аз јер верилмишдир. Дәрсликдә һәмин бәһсә анд антонимликлә бағлы бир чалышма белә јохдур.

Фе'лин тәдрисинә комплекс јанашылмасынын оптималлыгыны тә'мин етмәк үчүн биринчи нөвбәдә шакирдләрә тәғдим едиләчәк чалышмаларын сәмәрәлијјинә наил олмаг ләзимдыр. Бунун үчүн тә'лим просесиндә дәрсликдәки чалышмаларла јанашы, тәр-

тиб етдижим чалышмалардан истифа-
дәжә дә мүүжән јер верирәм. Чалыш-
маларын рәнкарәнклијинә, онларда
ирәли сүрүлән тәләбләрин мүхтәлиф-
лијинә хусуси диггәт јетирирәм.

Фе'лин антонимлији илә бағлы исти-
фада етдижим чалышмаларда аша-
ғыдакы тәләбләрә асас тутурам:

1) Верилмиш мәтндән антонимләри
сечиб гаршы-гаршыја јазмаг; 2) верил-
миш фе'лләрә антонимләр тапмаг;
3) антоним фе'лләрдән сөз бирләшмә-
ләри дүзәлтмәк; 4) антоним чүтлүк-
ләри чүмләләрдә ишләтмәк; 5) анто-
ним фе'ли бирләшмәләри чүмләләрдә
ишләтмәк; 6) садә фе'лләрә дүзәлт-
мә сөзләрдән ибарәт антонимләр тап-
маг; 7) садә вә дүзәлтмә фе'лләрә мү-
рәккәб сөзләрдән ибарәт антонимләр
тапмаг; 8) мүхтәлиф нитг һиссәләрин-
дән ибарәт антонимләрдән фе'ли ан-
тонимләр дүзәлтмәк; 9) чохмәналы
сөзләрә антонимләр сечмәк; 10) мәтн-
дә алтындан хәтт чәкилмиш сөзләри
антонимләр илә әвәз етмәк вә с.

Чалышмалар үчүн антонимликлә
бағлы сөз вә чүмләләрин сечилмәсин-
дә, мәнчә, аталар сөзү вә мәсәлләрә
дә тез-тез мүрачигәт етмәк әһәмијјәтли
вә әлверишлидир; чүнки бу нүмунә-
ләрин әксәријјәтиндә мәнфи һәрәкәт-
ләр писләнир, мүсбәт һәрәкәтләр төг-
дир олунар.

Инди исе «Фе'л» бәһси үзрә ајры-ај-
ры мөвзуларын тәдрисиндә антоним-
ликлә бағлы истифада етдижим бә'зи
чалышмаларә диггәт јетирәк; һәмин
бәһсә анд илк дәрсдә шакирдләри
ашағыдакы чалышмалар үзәриндә иш-
ләдирәм:

Чалышма 1. Мәтни охујун, антоним
фе'лләри сечиб гаршы-гаршыја јазын.

1. Шәрг беләдир, һәм дишләрини
гычыјыр, һәм дә күлүмсәјир,—дејә
Фон Волтер отағын пәнчәрәләрини
өртдү. (М. Ибраһимов.)
2. О, атасы илә бирликдә сәһәр ала-
гаранлыгдә дүкана келәр, ахшам күн
батандан сонра гајыдарды. 3. Нурлу
кетди, анчаг онун һәјәчанлы сәси һә-
мидин гулағында галды. (Һ. Аб-
басадә.)

4) Әкир дә, бичир дә чархлы
нәһәнкләр,
Тезгә тәјшүмәјир сардам
үтәкләр
(С. Вурғун.)

5) Ағ сачлы Вурғундур бајагдан бәри
Ачыб китаблары јохлајан бир-бир;
Каһ јазыр, каһ позур, гејдләр
Һесабысыз...
Бә'зән фәрәһләнир, бә'зән
дарыхыр,
(Һ. Ариф.)

6) Каһ буланыр, каһ дурулур
хатирәләр.
Көврәк олур хатирәләр.
(Б. Ваһабзадә.)

7) Сусуз дәјирманды евим, ешијим,
Анасыз башыма дүңја һәрләнир.
Мәним севинчимә ким севинәр,
ким?!
Мәним гәһәримә ким гәһәрләнәр?!
(М. Исмајыл.)

Чалышма 2. Һәр бир фе'лә мө'тәри-
зәдә көстәрилән рәгәмләрин сајы гә-
дәр антонимләр тапмаға чалышын.
Ачмаг (3), әкмәк (3), минмәк (2),
јорулмаг (3)...

Тәчрүбә көстәрир ки, биринчи ча-
лышманы шакирдләрин әксәријјәти
асанлыгдә јеринә јетирир. Чүнки
мәтндә јанашы ишләдилмиш антоним-
ләр илк бахышда диггәти чәлб едир.
Биринчи чалышма икинчинин дә мү-
вәфәғијјәтлә јеринә јетирилмәсинә
көмәк көстәрир. Бир-биринә әкс олан
һәрәкәтләри мүгајисә етмәклә ша-
кирдләр икинчи чалышманы да асан-
лыгдә јеринә јетирирләр. Бу заман
әсас фәрг ондан ибарәт олур ки, ша-
кирдләрин тапдығлары антонимләр
мүхтәлифлији илә сечилир; мәсәлән,
ачмаг—(бағламаг, өртмәк, сарымаг);
ачмаг—(бағламаг, бәләмәк, тутмаг)
вә с. Бә'зи шакирдләр мө'тәризәдә
көстәрилән рәгәмләрин сајындан ар-
тыг сөз тапдығлары һалда, бә'зиләри
чәтинлик гаршысында галырлар. Ән
чоһ антоним сечәнләр јаздығларыны
охујуб изаһат верирләр.

Фе'лин мәсдәр формасы өјрәдиләр-
кән адәтән онун исим кими һалланма-
сы, мәнсубијјәтә көрә дәјишә билмә-
си вә орфографиясына диггәт јетир-
лир. Мән антоним мәсдәрләр үзәриндә
дә чалышмалар апармағы фәјдалы һе-
сәб едирәм. Мәсәлән;

Аталар сөзләрини охујун, антоним
мәсдәрләри сечиб гаршы-гаршыја јә-
зын.

1. Ағ үсә әлмәк, дил үсә јәи а-
магдан јахшыдыр. 2. Бир дәфә көрмәк,

јүз дәфә ешитмәкдән јахшыдыр.
3. Гурда рәһм етмәк, гојуна зүлм ет-
мәк демәкдир. 4. Узаглашмаг јахын-
лашмаг үчүн васитәдир. 5. Кәлмәк го-
нагдан, јола салмаг ев јијәсиндән.
6. Сөјләмәк мәнән, динләмәк сәндән.
7. Дәли илә тапмагданса, ағыллы илә
итирмәк јахшыдыр. 8. Пул газанмаг
асандыр, хәрчләмәк чәтин. 9. Һәр ал-
мағын бир гајтармағы вар.

Бу нүмунәләрдә шакирдләр әкс-
лик тәшкил едән антоним фе'лләри чә-
тинлик чәкмәдән тапыб көстәрә вә
фикирләрини әсасландыра билирләр.
[Ашағыдакы чалышма исе нисбәтән
јарадычы характер дашыјыр.

Верилмиш мәсдәрләрә антонимләр
тапыб гаршысында јазын.

долмаг—	галамаг—
солмаг—	сојутмаг—
унутмаг—	батмаг—
битмәк—	јеримәк—
һөрмәк—	јыхмаг—

Фе'лин кәләчәк заманы өјрәниләркән
ашағыдакы чалышма үзәриндә иш ша-
кирдләр үчүн мараг доғурур.

Бурахылмыш фе'ли антонимләри
артырмагла аталар сөзләрини көчү-
рүн.

1. Һалал артар, һарам....
2. Һалалзада барышдырар, һарамза-
да...
3. Сөз
вар хәстәни сағалдар, сөз вар адамы...
4. Ач әснәјәр, тох....

5. Көзәл көрүнәр, чиркин....
6. Ағ күн ағардар, гара
күн...
7. Ач дејәр, дојмарам,
тох дејәр....
8. Сүфрәни
јухарыда дүзәрләр, ашағы башдан
....
9. Ата јамагланар,
оғул....
10. Чај сәһрада
чошар, дәннәзә чатан кими...

Истифада үчүн сөзләр:
вурушдулар, јаралар, батар, гарал-
дар, будагланар, јығарлар, бүрүнәр,
кәрнәшәр, сакитләшәр, ачмарам.

Мә'лумдур ки, фе'лин гејри-гәти кә-
ләчәк заманынын инкарында саит дү-
шүр (-ма,-мә әвәзинә-м), II вә III
шәхсләрдә заман шәкилчиси дә дә-
јишклијә мө'руз галыр, јә'ни-ар,-әр
әвәзинә-аз,-әз ишләнир. Буну нәзәрә
алараг «Заман шәкилчиләринин тә-
ләффүзү вә јазылышы» (§ 61) мөвзу-
суну тәдрис едәркән ашағыдакы ча-
лышмадан истифада едирәм; шакирд-
ләр ону јеринә јетирәркән һәм даһа

бир сыра аталар сөзләри илә таныш
олур, һәм дә гејри-гәти кәләчәк зама-
нын әмәлә кәлмәси гајдасыны мәним-
сәјирләр.

Аталар сөзләрини көчүрүн, кәләчәк
заман шәкилчиләринин алтындан бир,
инкар шәкилчисинин алтындан исе
нки хәтт чәкин.

1. Инсан сә'ј вә гејрәти илә танынар,
бәзәји илә танынмаз. 2. Ишдән артар,
дишдән артмаз. 3. Ачлыгдан кимсә
өлмәз, өлән тохлугдан өләр. 4. Бују-
ран билмәз, һазырлајан биләр. 5. Икид
ағзыны ачмаз, әлини ачар. 6. Јатар
апармаз, јетән апарар. 7. Ушағы јемәк
бөјүтмәз, фәрәһ бөјүдәр. 8. Дар јерә
мин дост јерләшәр, бир дүшмән јер-
ләшмәз.

Дүзәлтмә фе'лләр үзәриндә ишин
сәмәрәли тәшкили шакирдләрин лү-
гәт еһтијатынын зәнкинләшдирилмә-
синдә мүйүм рол ојнајыр. Билдијимиз
кими, белә фе'лләрин әксәријјәти баш-
га нитг һиссәләриндән јараныр. Бу
фе'лләр үзәриндә иш просесиндә ан-
тонимлијә диггәт јетирмәк, антоним
сөзләрдән дүзәлтмә фе'л јаратмаға
анд чалышмалардан истифада етмәк
фәјдалыдыр.

Фе'лләрин семантик инкишафы, ан-
тоним исим, сифәт, сај вә зәрфләрин
сөздүзәлдичи шәкилчиләр васитәсилә
антоним фе'лләрә кечмәси дилин нитг
һиссәләри системиндәки гаршылыгы
әлагәни мөһкәмлијини сүбүт едир.
Башга нитг һиссәләриндән дүзәлән
фе'лләрин тәдрисиндә ашағыдакы ча-
лышмалары шакирдләрә тәгдим еди-
рәм:

Чалышма 1. Антоним сөзләрдән дү-
зәлтмә фе'лләр әмәлә кәтирин.

Гоһум-јад, гоча-чаван, көк-арыг,
бәрк-бош, фәрәһ-кәдәр, ағ-гара, аз-
чоһ, ширин-ачы, дар-кениш, гочаг-
тәнбәл.

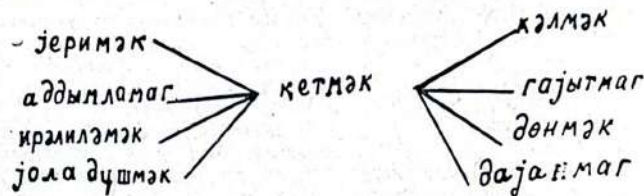
Чалышма 2. Ашағыдакы дүзәлтмә
антонимләри чүмләдә ишләдин.

Күтләшмәк-итиләмәк, ириләмәк-ба-
лачалашмаг, писләмәк-тәрифләмәк.

Тә'лимдә әјаниликдән истифада лү-
гәт үзрә ишләрин сәмәрәлијини
артыран мүйүм васитәдир. Фе'лләрин
антономлијини әкс етдирән чәдвәлләр,
даһа чоһ антоними вә синоними олан
фе'лләрә анд схемлар бу бахымдан
әһәмијјәтлидир. Мәсәлән, кетмәк сө-
зүнә анд схемә диггәт јетирәк:

Кетмәк сөзүнүн синоним вә антоним-
ләри:

Фе'лин тэдрисиндэ антонимлэр үзэриндэ апарылан практики ишлэр барадэ ашагыдакы нэтичалэри сөйлэмэк олар:

а) шакирдлэрин лүгэт еһтијаты даһа да зэнкинлэшир, онларда үслуби,

орфографик вэ орфоеник вэрдишлэрин формалашдырылмасы интенсивлэшир;

б) фе'ллэрин лексик-семантик ма'налары атрафлы дэрк олунар, лексика бэһис үзрә алынмыш билликлэр кенишлэнир вэ дэринлэшир.

Тә'лим-тәрбијә просесиндә сәрраст ифадэләрдән истифадејә даир

Јусиф ЈУСИФОВ

Исмајыллы шәһәр 2 нөмрәли орта мәктәбин мүәллими

«Елә атмача сөзләр олур ки, булар чох мурәккәб һадислэрин маһијәтини һејрәт едиләчәк гәдәр сәрраст ифаде едир».

В. И. ЛЕНИН.

Мән узунлилик иш тәчрүбәмдә һисс етмишәм ки, мүәллим истәр дәрс просесиндә, истәр синифдәнхариш мәшгәләрдә, истәрсә да шакирдләрлә апарылан сөһбәтләрдә јери кәлдикчә һазырчаваблыға аид нитг мәсәләриндән, һикмәтли ифадәләрдән, ел мәсәлләриндән вә с. истифаде етдикдә шакирдләр үчүн чох марағлы олур; бу һәм мүәллимин нитгинин кәсарини артырыр, һәм мәшгәләләрә онларын марағны гүввәтләндирмәјә тәсир кәтәрир, һәм дә мүәјјән тәрбијәви әһәмијјәт дашыјыр. Зәни едирәм ки, мүәллимин нитгинин мәһз бу бахымдан да зәнкинлији онун пешә һазырлығыны шәртләндирән тәләбләрдән бири һесаб едилмәлидир. Унутмаг олмаз ки, мүәллимин нитги онун ән гүввәтли тәлим-тәрбијә силаһыдыр. Бу силаһ нә гәдәр кәсарли оларса, о шакирдлэрин зәһнинә, гәлбинә бир о гәдәр асанлыгла јол тапа биләр.

Мән тарихи шәхсијјәтлэрин, јазычы, шаир, натиғ, алим вә мүтәфәккирлэрин һәјәтиндә, шифаһи дәлг әдәбијјәтшундан, бәдик әсәрләрдән мүәллимин мүәллимин сечиб хүсуси

дәфтердә гејд едир вә өз һафизәмә кәчүрмәјә чалышырам ки, онлардан тә'лим-тәрбијә просесиндә јери кәлдикчә истифаде едим. Һәмнин нүмунәләрдән һансы мәғамларда вә һансы мәсәллә истифаде етмәјин мәгсәдәүјгунлуғу барадә сөһбәт ачмағ ајрыча вә чох кениш бир мөвзудур. Оду ки, мән бу јазымда јалныз бә'зи нүмунәләри мјасал кәтирмәклә кифајәтләнмәји нәзәрдә тутмушам.

1. Һәбиби ушағлыгда Учарын Бәркүшад кәндиндә гузу отарымыш. О вахт шикара чыхмыш Ағгојунлу Султаны Султан Јағуб өз јахын адамлары илә она раст кәлир. Өз јавәрлариндән бирини кәндәриб гузуларын саһибини сорушмағ истајир. Јавәр ушағын јанына кәлиб сорушур:

- Нә јығырсан?
- Чәр-чөп.
- Чәр нәдир, чөп нәдир?
- «Чөп» дик дуранлардыр. «чәр» јыхыланлар.
- Бу гузулар киминдир?
- Гојунлағин.
- Кә диниз иш бөјүк кәли ки мларди?
- Өкүзләр.

—Мән демәк истајирәм ки, кәнди-низә бир бөјүк адам кәлсә онун габағына ким чыхар?

—Көпәкләр.

Јавәр гәзәбләниб дејир:

—Нә чапардым сәни.

Ушағ чаваб верир:

—Чап ки, јолдашларындан керигалмајасан?—дејә Һәбиби јенә һазырчаваблығ кәстәрир.

Јавәр һәмнин сөһбәти кәлиб Султана данышыр. Һазырчаваблығы, мәзәли сөһбәти севән Султан Јағуб ушағын чох истә'дадли олдуғуну баша дүшүб, ону сараја кәтирир, тә'лим вә тәрбијәси илә мәшғул олур. Сонралар Һәбиби көркәмли сәнәткар кими мәшһурлашыр. XV әсрдә Шаһ Исмајыл Хәтан сарајында «Ләнкшүәра» ләғәбини газанан шаир олур.

2. Руһаниләр Һәләб шәһәриндә Нәсиминин дири-дири сојулмасына фит-ва вермишдиләр. О, өлүм ајағында да өз фикриндән дөнмүр, «Әнәл һәг!» («Мәнәм аллаһ!»)—дејир.

Шаирин бу мөтанәти гаршысында өзүнү итирән заһидләрдән бири истәһ-за илә сорушур:

—Сән ки, һәгсән, бәс нијә ганын ахдыгча саралырсан?

Һазырчаваб сәнәткар гүрүрлә дејир:—Бәли, рәнким саралыр. Мән әбәдијјәт үфүгләриндә доғмуш ешг күнәшијәм. Күнәш гүрүб едәндә рәнки саралар.

3. Бир күн ашпаз дүканы гаршысында кабаба бахыб бир парча чөрәјини јејән бир јохсулдан ашпаз јемәк һаггы истајир... Ашпаз ону тутуб газынын јанына апарыр. Молла Нәсрәдин дә газынын јанында имиш. Газы бу шикајәтә бахмағы Моллаја һәвалә едир. Молла ашпаза дејир ки, бу киши кабаба јемәдији һалда, ондан нијә пул истајирсән? Ашпаз дејир ки:—О, кабаба көзү илә бахыб, бурну илә гохусуну чәкиб, бу һаггы истајирәм...

Молла чибиндән бир кисә пул чыхарыб ашпаза кәстәрир вә онун гулағынын дибиндә пуллары сикләјир вә сонра сорушур:—Көрдүмү? Бу киши кабабы көзү илә көрүб, бурну илә гохуламышды. Сән дә пул кисәсини көзүнлә көрдүн, сәсини гулағынла ешитдин. Сәнә чатасы һагг анчағ бу ола биләр. Һаггыны алдын, ди јери, чых кет!

4. Ширван ханы Шәки ханына елчи кәндәрибмиш. Елчи бир гәдәр ахса-

јырмыш. Шәки ханы ону көрчәк лағла дејир:

—Јә'ни Ширван ханы бир адам тапмады ки, бура кәндәрә?

Елчи чаваб верир:

—Адам варды, адамларын јанына кәндәрди. Мәни дә сизин јаныныза...

5. Мәшһур рус јазычысы И. С. Туркәнев бир дәфә ресторанда өзүнә јер тапыб јемәјинә башлајыр. Әтрафда бош јер олмур. Бир мәшһур кенерал бир әлиндә бошгаб, бир әлиндә бакал јер ахтарыр. Түркәневин үст-башына, палтарына бахыб онун јанына кәлир. Јазычы она әһәмијјәт вермәјиб чөрәјини јејир. Бундан гәзәбләнән кенерал дејир:

—Еј бура бах, мөһтәрәм чәнаб, һејванла инсан арасында фәргин нә олдуғуну билирсәнми?

—Әлбәтгә, билирәм, фәрг ондадыр ки, һејван ајағ үстүндә јејәр, инсан исә отурдуғу јердә,—дејә чаваб верир.

6. XIX әср италийан сәһнәсинин мәшһур артисти Салвини (1829—1916) бир тамаша заманы сәһнәдә чыхыш едәркән образын дилиндән «Ат кәтирин мәнә, ат!»—дејә салона мурәчиәт едир.

Бу вахт тамашачылардан бириси:—Ат јохдур, ешшәк вар, кәтириб кәлсин?—дејә сөз атыр.

—Кәл, кәл... Ешшәк дә олар!—дејә артист өзүнү итирмир.

7. С. Ә. Ширванинин Шамахыда Мири адлы бир гошшусу вармыш. Мири бир күн евиндә мәчлис дүзәлдир, лакин шаири чағырмыш.

Мири мәчлиси шә'рлә ачмағ истајиб дејир:

—Мәчлис аһәстә олуб өз Мирисијлә...

Нә гәдәр һыгганырса ардыны кәтирә билмир. Тез оғлуну Сејид Әзимкилә кәндәрир ки, шаир икинчи мисраны гошсун.

Шаирдән чаваб кәлир:

...О бир гәләтди едиб, һәм өлүсү, һәм дирисијлә!»

8. М. Ә. Сабирин «Суал-чаваб» шә'риндә дејилир:

—Көрмә!—Баш үстә, јумарам көзләрим.

—Динмә!—Мүт'ијәм, кәсәрәм сөзләрим.

Бир сөз ешитмә!—Гулағым бағларам.

—Күлмә!—Пәкеһ, шаму-сәһәр
агларам.
—Ганма!—Бачармам? Мәни мә'зур
тут,

Бојләчә тәклифи—мәһалы унут!
Ғабилли-имканмы олур ганмамаг?
Мәчмәри-нар ичрә олуб јанмамаг?
Ејлә хәмуш атәши-сузаныны,
Ғыл мәни асуда, һәм өз чаныны!—
деја чаваб верир.

9. Өмәр Хәјјамын бир рүбаисиндә де-
јилир:

Хәбарсиз көнлүмдән мән чана
кәлдим,

Бу дәрдли чанымдан әфгана кәлдим,
Мәнсиз дә дүнјанын иши кечәрмиш,
Әчәба нә үчүн чаһана кәлдим?

10. Азәрбајчан бајатыларындан би-
риндә дејилир:

Бу гала бизим гала,
Һәмишә бизим гала.
Гурмадым өзүм галам,
Гурдум ки, изим гала!

11. Эрәстундан сорушурлар:

—Сән адамларын чохундан нә илә
фәргләнирсән?

—Онлар јемәк үчүн јашајурлар,
мән исә јашамаг үчүн јејирәм,—деја
чаваб верир.

12. Ә. һағвердијев «Мирзә Сәфәр»
һекајәсиндән һеч кәсә баш әјмәјән,
дүзлүјү, садәлији, өз элинин эһәмәти
илә јашамағы үстүн тутан сәчијјәви
вә ибрәтамиз бир образ јаратмышдыр.

—Мирзә, мәним кағызымы, мүмкүн-
сә, јаз апарым.

—Дајан, бу саат јазарам; элимдә
өзкә иш вар.

Билирсиниз, мән һасәнағаннн го-
һумујам.

Мирзә гәләми элиндән бураһыб, ки-
шинин көзләринин ичинә бахды.

—Доғрудан һасәнағаннн гоһуму-
сан?

—Доғрудан.

—Сән аллаһ һасәнағаннн гоһуму-
сан?

—Валлаһ доғру дејирәм.

—Сән һазрәт Аббас һасәнағаннн
гоһумусан?

—Һазрәт Аббас һағгы һасәнағаннн
гоһумујам.

—Декинән сән өл һасәнағаннн го-
һумујам.

—Сән өл һасәнағаннн гоһумујам.

—Бәс елә исә кал мин мәним бојну-
ма. Нејләјим һасәнағаннн гоһуму-
сан. Көзлә, вахтында кағызын һазыр
олар апарарсан...

Әлбәттә, белә нүмунәләр сајсыз-
һесабсыздыр. Мүәллимин әсл нүнәри
онлардан јерли-јериндә истифада ет-
мәји бачармағындадыр.

Ону да дејим ки, мәним шакирдлә-
рим дә бир чох һәмнин нүмунәләри топ-
ламаға хүсуси һәвәс көстәрирләр. Бу
ишдә онларә көмәк көстәрмәји—мәс-
ләһәтләр вермәји өзүмә борч бил-
рәм. Вердијим мәсләһәтләрә әсасән
һәмнин шакирдләр «Азәрбајчан јазы-
чыларынын һәјатындан дөгигәләр»,
«Атмачалар», «Нижә белә дејирик» вә
с. китаблардан истифада едир, јашлы-
ларын сөһбәтләриндән ешитдикләри,
бәдин әсәрләрдән тәсадүф етдикләри
марағлы нигт нүмунәләрини, һикмәтли
ифадәләри, атмачалары вә с. өз ал-
бом-дәфтерләринә көчүрүр, инша ја-
зыларында, дивар гәзетләринә јаздыг-
лары мағаләләрдә вә с. онлардан ис-
тифада етмәјә чалышырлар.

Әдәбијјатын тәдрисиндә јухары синиф шакирдләрини аилә һәјатына һазырламаг имканлары

Маһмуд САДЫГОВ

Хачмаз районундакы Галаған кәнд орта мәктәбинин мүәллими,
баш мүәллим

Шакирдләри аилә һәјатына һазыр-
ламаг бахымындан орта мәктәбдә өј-
рәдилән әдәбијјат фәннинин хүсуси
әһәмијјәти вардыр. Бу бахымдан VIII
синифдә тәдрис олунан «Хосров вә
Ширин» (Н. Кәңчәви), «Јејли вә
Мәчнун» (М. Фүзули) поемалары да-
һа сәчијјәвидир. Севки вә мәнәббәтин
үлвилеји, бәшәрилији гырмызы бир
хәтт кими бу әсәрләрдән кечир. Ла-
кин шакирдләри аилә һәјатына һазыр-
ламагда белә әсәрләрин имканларын-
дан кифајәт гәләр истифада олунма-
мышдыр. Тәхминән ониллик төчрүбә
вә мүшаһидәмиздә ајры-ајры мүәллим-
ләрдә сөһбәтләрә әсасән деја биләрәм
ки, бәзи әдәбијјат мүәллимләри тә'-
лим тапшырыгларынын формал јери-
нә јетирилмәсинә чалышараг, шакирд-
ләрин аилә һәјатына һазырланмасын-
да әдәбијјатын мүстәсна ролу вә әһә-
мијјәтини, демәк олар ки, нәзәрә ал-
мырлар. Бу исә, һәр шејдән әввәл,
онунла әлағадардыр ки, севки, мәнәб-
бәт кими интим аилајышлар узун мүд-
дәт мәктәб һәјатында гапалы, өртүлү
саһәләр кими галмышдыр. Севки вә мән-
әббәт мөвзулу бәдин әсәрләрин дәр-
дә сәһни тәһлили, чох вахт исә тәһ-
лил едилмәдән охунмасынын шакирд-
ләрин өзләринә тапшырылмасы, јени-
јетмә гәлбиндә чүчәрмәкдә олан сев-
ки вә мәнәббәт һиссләрини бајағы-
лашдырыр вә кобудлашдырырды. Белә
«үстүөртүлү дәрсләр» нәтичә етиба-
рилә кәләчәкдә көнчләр арасында аилә
һәјаты гурмаға јүнкүл мүнасибәт
һалларынын чохалмасынын вә уғурсуз
аиләләр проблеминин ортаја чыхмасы-
нын әсас сәбәбләриндән бири олур.
Буну нәзәрә алараг мән әдәбијјат фән-
нинин тәрбијјәдичи имканларыны һәм-
ишә өн плана чөкмәјә чалышмышам.
Белә һесаб етмишәм ки, шакирдләрин
аилә һәјатына һазырлығы әдәбијјат
тәлиминин үмдә вәзифәләриндән би-
ри олмалыдыр. Једдинчи синифдән
башлајараг тәдрисчән шакирдләри ан-

лә һәјатынын бир сыра мүһүм аила-
јышлары илә таныш етмәкдә бу син-
фин әдәбијјат дәрсләриндә өјрәди-
лән бәзи әсәрләрин имканларындан
истифада етмәк мәгсәдәјүғундыр. Н.
Кәңчәвинин «Једди көзәл» поемасын-
дан «Хејир вә Шәр» һекајәсинин тәд-
рисини бу бахымдан сәчијјәвидир. «Хе-
јир вә Шәр» һекајәсинин мәзмуну үз-
риндә иш заманы шакирдләрин диггә-
тини һекајәдәки шағыдакы мисрала-
ра чәлб едирәм:

Никаһ ки, бирлијин әзәл шәртидир,
Оунла нәсилләр ичкишаф едир.

Даһи шаирин бу мисраларындан
шакирдләр баша дүшүрләр ки, аилә
гурмагда никаһ нәнкик вачибдир, һәм
дә онун вәситәсилә јер үзүндә ин-
сан нәсли артыр вә инкишаф едир.
Елә бурадача шакирдләрин нәзәринә
чатдырырам ки, даһи Низаминин 800
ил бундан габаг узатгөрәликлә деди-
ји бу сөзләр бизим социализм чәмиј-
јәтиндә даһа да актуал сәсләнир. Тә-
рәфләрин көнүллү разылығы вә бәра-
бәрлији илә шәртләнән никаһ мүасир
совет аиләсинин әхлағи вә һүғуги аса-
сыны тәшкил едир.

Өлкәмиздә аилә дөвләт тәрәфиндән
горунур вә она мүнтәзәм гајғы көс-
тәрилир.

Беләликлә, VII синифдән башлајараг
әдәбијјат дәрсләринин тәрбијјәви по-
тенциалынын, јери кәлдикичә, шакирд-
ләрин аилә һәјатына һазырлығына је-
нәдилмәси, јухары синифләрдә бу
ишин даһа кениш планда апарылма-
сына эмин јарадыр. Шакирдләр VIII
синифдә Н. Кәңчәвинин лирикәсини
вә «Хосров вә Ширин» поемасыны өј-
рәнәркән бөјүк шаһримизин аилә
мүнасибәти, севки вә мәнәббәт һағгын-
да идејалары илә даһа јакындан та-
ныш олмаг имканы әлдә едирләр. Чү-
нки «Низами лирикәсында ичтиман мо-
тивләр. Мәнәббәтин тәрәннүмү» үмүм-

тәһсил мәктәпләринин V-XI синифләри үчүн адәбијјат програмнда (Бақы, 1986, сәһ. 35) тәһлим процесинин вәзифәләриндән бири кими гаршыја гојулмушдур. Низами лирикасынын мајасыны, руһуну тәһкил едән мәнәббәтин тәрәннүмүнүн дәрсликдә вә мүн-тәхәбатда, демәк олар ки, нәзәрә алынамаасы исә тәәсүф һисси доғурур. Һалбуки јухарыда гејд етдијимиз програм тәләбләринин өјрәдилмәсинә ики дәрә сааты ајрылмышдыр. Бу дәрә саатларынын бириндә «Низами лирикасында ичтиман мотивләр», икинчи саатда исә «Низами лирикасында мәнәббәтин тәрәннүмү» мөвзулары өјрәдилди. Буну нәзәрә алараг биз шакирдләрә Низами лирикасында мәнәббәтин тәрәннүмүнүн үстүн јер тутмасыны конкрет бәдии нүмунәләр «Сәнсиз» вә «Севкили чанан» гәзәлләри вәситәсилә әјаниләшдирмәјә чалышырыр. Һәр ики гәзәл шакирдләрә тез-тез радио вә телевизиядан сәсләнән, романс кими танышдыр. Дәрә процесиндә бу романсларын ССРИ халг артисти Бүлбүлүн вә мугәнни Фиридун Мәһдијевин ифаларында сәсләндирилмәси «Сәнсиз» вә «Севкили чанан» гәзәлләринин мәзмунунда ифадә олунмуш поетик јүкүн шакирдләр тәрәфиндән гавранылмасыны асанлашдырмагла бәрәбәр, естетик-емоционал тәһсил онлары һејрәтләндирир, бәшәр һәјатында мәнәббәтин әбәдилијинә вә илаһи күчүнә онларын инамыны бир даһа тәсдигләјир. Низами лирикасында мәнәббәт мотивләринин шәрһинин јекунунда, шаирин шәхси һәјатына истинад едилмәси—һәјат јолдашы Афага олан сонсуз мәнәббәтини өмрүнүн ахырынадәк хатырламасы вә әзиз тутмасы, оғлу Мәнәммәдә өјүд вә нәсиһәтләринин шакирдләрин нәзәринә чатдырылмасы даһи шаиримизи онларә уstad сәнәткар олмагдан әләвә, һәм дә гәлби даим мәнәббәтлә дөјүнән мәнрибан аилә башчысы, гајыкеш ата кими дә севдирир. Мәнз һәјатда вә севкидә Низами нүмунәси шакирдләрә Низами кими мәнрибан ата, вәфалы вә гајыкеш әр олмағы, даһа конкрет десәк севиб-севилмәји өјрәдир. Чүнки «Севмәји өјрәтмәк, севкини дәрк етмәји өјрәтмәк, хошбәхт олмағы өјрәтмәк—өзүнә һәрмәт етмәји өјрәтмәк, инсанлыг лагајәтчини өјрәтмәк дәрәдир» (А. С. Макаренко, М. 1934, с. 34).

рик фикирләр әләминдә. Бақы. 1975. сәһ. 138).

Көркәмли совет педагогу А. С. Макаренкоун бу фикирләринин ејни илә Н. Кәнчәвинин «Хосров вә Ширин» поемасына да шамил етмәк олар. Шакирдләр тәһлим процесиндә бу поеманын мәзмуну, идеја-бәдии хүсусијјәтләрини өјрәндикчә, јәгин едирләр ки, Низами Шәргдә илк дәфә олараг јаратдығы мүсәбт гәдн образы—Ширин вәситәсилә шаһзадә Хосрову тәрбијә едир, она һәгиги севкинин нә олдуғуну аиладыр, даһа конкрет десәк она севмәји, севилмәји өјрәдир. Севкинин гадир күчү илә Ширин Хосровун бәд әмәлләрини ислаһ едир, ону әдаләтли, хејрихәл, рәијјәти севән һөкмдар олмаға чағырыр.

Дүнјада зүлм етмәк гоцаглыг дејил, Рәијјәт бәсләмәк чох јашыдыр бил.

Поеманын мәзмуну үзәриндә ишин сонунда шакирдләрә ајдын олур ки, Хосров Ширинин мәнәббәтинә лајиг, вәфалы, һәссас гәлби севән бир кәнчдир. Кечә вахты јатағында оларкән Ширүјә тәрәфиндән гәфил, ағыр хәнчәр әрбәси алан вә өлүм ајағында сузулугдан јанан Хосров, һәјатындан артыг севдији Ширини јухудан ојатмаға гыјмыр, буну өзүнә рәва билмир. Бу бахымдан поеманын характерик олан «Хосровун өлдүрүлмәси» һиссәсиндән ашағыдакы мисралара шакирдләрин диггәтини чәлб едирәм:

Башыма кәләни көрәрсә әкәр,
Бир даһа јатмајыб көз јашы төкәр.
Јахшысы булур ки, галсын диләјим,
Мән өлүм, гој јатсын јорғун мәләјим.

Марағлыдыр ки, шакирдләр Хосровун өлүм ајағындакы бу чүр һәрәкәтини әсил кишилик мәнәтәти кими гијмәтләндирир, ону олду бир еһтирасла севән мәрдлик вә сәдагәтлилик символу тәгдир едирләр. Шакирдләр бу чүр гәнаәтә кәлдикләрини Ширинин Хосровун өлүмүнә дөзмәјәрәк өзүнү өлдүрмәси эпизоду һагғында да сөјләјирләр.

Көтүрдү өртүјү, тапды јараны
Әјилди бир дәфә өлдү јараны,
Јаранын јерини өјрәнән пәри
О јердән дөшүнә вурду хәнчәри...

Бу мисраларын шакирдләрин гәл-һиссәләри доғурдуғу күчүнә олар ајаһ тә-

сир вәфа, сәдагәт, еһтибар кими јүксәк әхлаги фәзиләтләр һагғында онларын тәсәввүрүнү даһа да долғунлашдырыр, мәктәбли оғлан вә гызларда севкијә чидди һәјати мәсәлә бахымындан јанашмагда мәс'улијјәт һиссини формалашдырырам.

Бундан башга, «Хосров вә Ширин» поемасында гызлыг лагајәти вә исмәтинин горунмасына, аилә гурмагда гәдим вә милли елчилик адәтимизин вәчбиллијинә аид дә гијмәтли фикирләр вардыр. Тәһлим процесиндә һәмнин фикирләрин шакирдләрин нәзәринә чатдырылмасыны да аилә һәјатына һазырлыг ишиндә мәгсәдәмувафиг һесаб едирик. Биз буну нәзәрә алараг Ширин образыны тәһлил едәркән гејд едирик ки, Низами Ширини һеч дә идеализә етмәмиш, ону анданкәлмә һәр шеји билән кими тәсвир етмәмишдир. Ширин динамик инкишафда верилән бир характердир. Бүтүн кәнчләр кими онун да мәсләһәтә, бөјүк сөзүнә еһтијаж олмушдур. Ширин үчүн белә мүдрик бөјүк, јол көстәрән бибиси Мәһин Бану иди. Поеманын мәзмунундан «Мәһин Банунун Ширинә өјүд вермәси» парчасынын шакирдләрә хәтырладылмасы вә һәмнин парчадан характерик олан

Ширин дилә тутар, мин бир сөз дејәр

О ширин һалваны мүфтәчә јејәр
вә ја

Көрә ки, вәфалы, исмәтли гызсан,
Елчи көндәрәчәк адәтлә, инан
Адын бу дүнјада намуслу галар,
Оларсан чаһанда бөјүк һөкмдар.

мисраларыны шакирдләрә нәзәринә чатдырмагла фикрими әјани сүбутла изаһ едирәм. Бу мисралардан шакирдләр белә бир нәтичәјә кәлирләр ки, Азәрбајҗан халгы гәдим заманлардан башлајараг гызлыг исмәтини, гызлыг лагајәтинә һәмишә чидди тәләблә јанашмышы вә бу тәләбләр мүасир азәрбајҗанлы гызлары үчүн дә өз актуаллыгыны итирмәмишдир. Мүасир Азәрбајҗан аилә һәјатынын зәрури бир вәсиләси олан гәдим елчилик адәтимиз дә әмәли әһәмијјәтини сахламагда давам едир.

XVI әсрдә јашајыб-јаратмыш мәшһур Азәрбајҗан шаири М. Фүзулинин јарадычылыг нүмунәләри дә шакирдләрин аилә һәјатына һазырланмасын-

да мүнһүм тәрбијәви әһәмијјәтә маликдир. Там мәнәсы илә саф, дәрүнә ешг вә мәнәббәтлә јоғрулмуш Фүзули сәнәти «инсаны нәчибләшдирир, онда сәдагәт, сәмимијјәт, вәфа, фәдакарлыг кими көзәл әхлаги кејфијјәтләр тәрбијә едир» (Һ. Аразлы, К. Ејвазов, Әдәбијјат, VIII синиф үчүн дәрслик: Бақы, 1975. сәһ. 97).

Бу бахымдан «Лејли вә Мәчнун» поемасынын тәдриси процесиндә шакирдләрин диггәтини ики әсас чәһәтә јөнәлдирәм. Бунлардан биринчиси вәлидеји-өвлад мүнәсибәтләри, икинчиси исә ашиг-мәшуг мүнәсибәтләри. Поемада һәр ики чәһәт чох күчлү милли колоритдә верилмишдир ки, бу да тәбиндир. Чүнки вәлидеји-өвлад мүнәсибәтләри һеч бир халгда биздәки гәдәр тарихән гәдим, чидди вә сабит олмамышдыр. Заманын һәр һансы бир гурулушундан, әсриндән асылы олмајараг ата-оғул, ана-гыз, үмумиликдә вәлидеји-өвлад мүнәсибәтләри һәмишә чох чиддилликә көзләнилмишдир. Ата, ана үзүнә ағ олмаг өвлад үчүн ән бөјүк бағышланмаз сәһв һесаб едилмишдир. Ана гызын тәрбијәсиндә ән мүнһүм сима, һәм дә мәс'ул бир шөхсдир. Бу бахымдан характерик олан «Анасынын Лејлијә нәсиһәти» парчасындан ашағыдакы мисралара шакирдләрин диггәтини чәлб едирәм.

Тәмкени чүнуна гылма тәдбил!
Гызсан, учуз олма, гәдрини бил!
Һәр сурәтә әкс кими бахма!
Һәр көрдүјүнә су кими ахма!

Шакирдләр гејд едирләр ки, анасынын Лејлијә вердији бу нәсиһәтләр мәзмунча, букүнкү аналарымызын өз гызларына вердији нәсиһәтләрин ејнидир. Гызлыг лагајәти, гызлыг исмәти јалныз ата-аналарын дејил, үмумән Азәрбајҗан халгынын ән гијмәтли мәнәви сәрвәтләриндән биридир.

«Лејли вә Мәчнун» поемасында ата-оғул мүнәсибәтләри дә кениш јер тутур. Фүзули данијанә бир усталыгла вә илһамла оғлунун јолунда һәр чүр әзаб-әзијјәтләрә гатлашан, онун сәдәти вә хошбәхтлији уғрунда һәјатынын сонунда гәдәр чарпышан мәғрур, һәм дә көврәк бир ата сурәти јаратмышдыр. Тәбилләрдән, мүгәддәс јерләрдән бир кәрәмәт көрмәјән ата өлүм ајағында сәһраја кедәркән Мәчнуну тапыр, оғлу илә видалашыр. Сонра

евнин гајыдараг сон нәфәсиндә до Мәчнун дәрәк чаныны тапшырыр:

Дәрдинә булунмаз олду дәрман,
Мәчнун деди, верди агбәти чан.

Әсәрин мазмуну үзәриндә иш заманы шакирдләрин нәзәринә чатдырылан ата вә ана илә бағлы белә әдәби нүмунәләр вә эпизодлар, һәмчинин буиларын тәһлил, шакирдләрә ата вә анаја һөрмәт, мәнәббәт һиссләри ашыламагла бәрәбәр, һәм дә валидејликләринин маһијјәти бәрәдә онларын тәсәввүрүнү кенишләндирир.

Поемада шакирдләрин нәзәринә чатдырылан икинчи мүһүм чәһәт севәиләрин бир-биринә олан мүнәсибәтидир ки, Фүзули буну Лејли вә Мәчнунун шәхсиндә гәләмә алмышдыр.

Гејд едирәм ки, Лејли вә Мәчнун валидејиләринә дәрин һөрмәт вә мәнәббәт бәсләдикләр ки, севкидә дә мәтин, вәфалы вә сәдагәтли олмушлар. Һәр бир шакирдә јахшы мәлумдур ки, «Лејли вә Мәчнун» поемасы ики кәнчин севки вә мәнәббәтиндән, онларын бу јолда үзләшдикләрин мәнрумијјәтләрән бәһс едир. Бунула белә мән онларын диггәтинин белә бир суала чәлб едирәм ки, нәдир севки, онун маһијјәти, мәнәсы нәдән ибарәтидир? Поемада ону шәртләндирән чәһәтләр нәләрди? Бу суала чаваб оларак шакирдләр севки һағгында мүхтәлиф мазмунлу мулаһизәләринин билдирмәклә јанашы, конкрет белә бир нәтичәјә кәлирләр ки, севкинин әсасыны вәфа, етибар, сәдагәт тәшкил едир ки, Лејли вә Мәчнун мәнәббәтинин дә бәјүклүјү, үлвилеји бундадыр. Шакирдләр фикрләринин әјани сүбуту ки, әсәрин бу бахымдан характерик олан һиссәләриндән бирини—Лејлинин зорла Ибн-Салама нишантанмасы вә әрә верилмәсини хатырла-

јырлар. Дөврүнүн һүгүсүлуғуна тәбә олуб бојун әјән, лакин бүтүн варлығы илә Мәчнуну севдијиндән, илк мәнәббәтинә садиг галан Лејли аглыны, зәканын күчү илә чаду-питујә инанан Ибн-Салама алдадараг дејир: «Мәктәбә кәдән заманларда мәнә бир мәләк раст кәлиб билдирмишди ки, әкәр бир кәсә әрә кетмиш олсам, мәнә дә, о шәхси дә тәләф едәчәкди. Инди һәмнин мәләк мәним көзүмә көрүндүкчә горхуб дәншәгә дүшүрәм. Сән бир мүддәт мөндән узаг долан, мүәличә олмағымна чалыш ки, дүшдүјүм ваһимәдән гуртара билим» (Әдәбијјат мүнәтхәбәти. Бақы, 1985, сәһ. 145).

Шакирдләрин олдуғча мүтәәссир едән бу парчаја диггәт јетрилмәсин онларда севкинин һәр шејә гадир күчүнә инан һисси тәрбијә едир, әсл севкинин өтәри һиссләрдән, әјләнчәләрән узаг, мүгәддәс бир дүјүә олмасы гәнаәтинин даһа дә күчләндирир.

Бәләликлә, бизим «Хосров вә Ширин», «Лејли вә Мәчнун» поемаларынын тәдриси просесиндә шакирдләрә ашыламағ истәдијимиз мөвчуд тәрбијәви тәсирләрин мазмуну нәтичә етибарилә ашағыдакылардан ибарәтидир.

Биринчиси, Низами вә Фүзули ирсиндә валидејн-өвлад мүнәсибәтләринин бәдин һәлли халғмызын чох әсрлик аилә адәт-әнәнәләринин реал тәчәссүмдүр. Мүәсир Азәрбајчан аиләсинин милли характери гәдим аилә тарихимизин биләваситә даваманын нәтичәсидир.

Икинчиси, севәиләрин даврамыш мәдәнијјәти вә интим мүнәсибәтләрин «мүәсирлик» адландырылан бајағлыг вә психологикасы илә дејил, мајасы абыр-һәја илә тутулмуш мүтәрәғи милли хусусијјәтләримиз әсасында формалашдырылмалыдыр.

Лирик силсиләнин тәдриси мәсәләләри

Әләддин ӘЗИМОВ

Чәлилабад рајону, Аллар кәнд орта мәктәбинин мүәллими

Сон дөвр Азәрбајчан поезијасында силсилә ше'рләрә марағ хејли артмышдыр. Тәчрүбә көстәрир ки, әдәби просес аз-чох изләјән јухары синиф шакирдләрин силсилә ше'рләрин форма, мазмун вә сәнәткарлығ хусусијјәтләринин баша дүшмәкдә чәтинлик чәкирләр. Ону да гејд едәк ки, силсилә ше'рләр проблемни Азәрбајчан әдәбијјәтшүнәслығында јени мәсәләдир вә әдәбијјәтмызын совет дөврүнү әһәтә едән X синиф дәрслијиндә (М. Ариф, П. Хәлилова, Маариф, Бақы, 1988) өз изаһыны тапмамышдыр. Јалныз дәрслијин бир нечә јериндә (сәһ. 105, 115) бә'зи силсилә ше'рләр һағгында гыса мә'лумат верилмишди.

V-XI синифләр үчүн әдәбијјат програмынын изаһат вәрәғәсиндә дејилди: «Мүәллим програмда гејд олунан бә'зи нәзәри мә'луматларла мәндулашмамалыдыр, етијјач олдуғу тәгдирдә башга нәзәри аңлајышлары да шакирдләрә изаһ етмәлидир» («Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуәси, 1986, № 3, сәһ. 35). Физикризмчә, тәдрис материалынын мазмунуна үјгүн оларак X (јени структурла XI) синифдә силсилә ше'рләр һағгында илкин нәзәри мә'лумат верилмәсинә чидди етијјач вардыр.

Мән бу ишә програмда нәзәрә тутулмуш ардычыллыға әсасән X (XI) синифдә С. Рүстәмин «Тәбризим» ше'ри илә башлајырам. Бу заман силсилә ше'рләр ифадәсини өн плана чәкирәм. Шакирдләрин нәзәринә чатдырырам ки, биздә «лирик силсилә» термини әвәзинә «силсилә ше'рләр» ифадәси ишләдилер. Шаирләр бу формда јазылмыш ше'рләр «силсилә ше'рләр» адландырыр вә әдәби просеслә мәшғул олан әдәбијјәтшүнәслар да һәмнин ифадәни елә бу шәкилдә ишләдиләр. Әлбәттә, лирик силсилә термининдәки «лирик» сөзү шәрт характер дашыр. Чүнки силсилә ше'рләр һеч дә һәмишә лирик характерли олмур. Поезијада лирик-эпик вә сатирик силсилә аңлајышы да мүмкүндүр.

Сонра шакирдләрә лирик силсилә

өзүнәмәхсус формасы, композисија вә сүжетни олан жанр кими тәгдим едәрәк көстәрирәм ки, ејни мөвзуда вә ејни руһда јазылмыш бир нечә ше'р вә ше'рләр топлусу силсилә тәшкил едә билмәз. Башга сөзлә десәк, Вәтән вә ја дағлар һағгында јазылмыш 5—10 ше'ри лирик силсилә адландыра билмәрик. Лирик силсиләнин жанр хусусијјәтләрини поема илә мүгајисәдә даһа ајдын нәзәрә чарпыр. Поема бүтөв парча вә һиссәләрдән, лирик силсилә илә биткин ше'рләрдән ибарәтидир. Бә'зи истисналары чыхмағ шәрти илә поеманы тәшкил едән парча вә һиссәләри ваһид поетик мөһн кими гаврамағ вә баша дүшмәк чәтиндир. Лирик силсиләни тәшкил едән поетик миниа-түрләр, фрагментләр илә биткин ше'рләрди вә онлар бир-бириндән ајрылығда белә, бир бәдин ваһид кими һеч бир шеј итирмир.

Шакирдләрә Азәрбајчан совет поезијасында лирик силсиләнин јаранма тарихи бәрәдә дә мә'лумат верирәм. Баша салырам ки, Азәрбајчан совет ше'ринин илк онилликләриндәки поетик нумунәләрә нәзәр салдығда, С. Вурғун, Р. Рза, С. Рүстәм, М. Мүш-фиг, М. Раһим кими шаирләрин јарадычылығында бәзи лирик вә сүжетли ше'рләрин бир нечә һиссәдән ибарәт олмасы факты илә растлашырыр. Бу шәкилдә һиссәләрә парчаланмыш ше'рләр лирик силсиләнин башланғычы һесаб етмәк олар. Бәјүк шаиримиз С. Вурғунун «Авропа хатирәләри» (1947—1950) Азәрбајчан совет поезијасында илк лирик силсилә һесаб едилди. С. Рүстәмин Чәнуби Азәрбајчан мөвзусуна һәср олунмуш «Чәнуб ше'рләри» силсиләсинә дә тәхминән бу дөврдә јаранмышдыр.

Лирик силсилә һағгындакы илкин нәзәри мә'луматдан сонра Азәрбајчан совет поезијасында сијаси лириканын устәдларындан бирини һесаб едилән С. Рүстәмин «Тәбризим» ше'рини шаирин «Чәнуб ше'рләри» силсиләсинин фонунда тәһлил етмәјә чалышырам вә көстәрирәм ки, С. Рүстәм јарадычылығынын бәјүк вә һәм дә уарулу бир һиссәсини тәшкил едән «Чәнуб

ше'рлери» лирик силсиләси ағылы жәддашын (мә'лум олдуғу кими Бөјүк Вәтән мүнәрибәси илләриндә шаир Совет Ордусу сыраларында Чәнуби Азәрбајчана кетмишдир) вә вәтәндаш нараһатлығынын мәһсулудур. Шаирин бу әсәрләри 1950-чи илдә ССРИ Дөвләт мұкафатына ләјиг көрүлмүш «Ики сәһил» китабында топланмышдыр. Хүсуси оларағ гәјд едирәм ки, «Чәнуб ше'рлери» лирик силсиләси илләр кечдикчә јени әсәрләрлә зәһкинләшмиш, силсилә ше'рләр чәрчивәсини дағдырағ, биткин вә санбаллы бир китаба— «Тәбризим» (Јазычы, Бақы, 1986) китабына чеврилмишдир. Бу китаб бир сыра структур әләмәтләри илә диггәти чәлб едир. Әввәлә, ејни мәзмуну— Чәнуб мөвзусуну мұхтәлиф көрмә бу-чағларындан әкс етдирән ајры-ајры ше'рләр бүтөвлүкдә вәһид бәдини мәтн кими гавранылыр. Бу, китабын ән дәрјәрли әләмәтидир. Икинчиси, китаба «Тәбриздән кәлән сәсләр...» адлы бир һиссә дә әләвә едилмишдир ки, буну С. Рүстәмин бу силсиләсинин Чәнуби Азәрбајчанда ојатдығы әкс-сәда кими гижмәтләндирмәк ләзимдыр. Одур ки, «Тәбризим» китабыны шакирдләрә әләвә оху үчүн төвсијә едирәм вә китабдан бәзи ше'рләри («Дилимә дәјмә», «Ичә билмирәм» вә с.) әзбәр өјрәнилмәк үчүн дә тапшырығ верирәм.

Көркәмли шаиримиз С. Вурғунун јарадычылығынын тәдриси заманы верилән билликләри даһа да дәринләшдирмәк үчүн мүнәрибәдән сонрақы дөвр әдәбијјатымызда сијаси лириканын ән кәзәл нүмунәси олан «Авропа хатирәләри» лирик силсиләсини шаирин һәлә 30-чу илләрдән бәри бейнәлхалғ мөвзуда јаздығы «Мән дә бир әскәр кими», «Өлүм күрсүсү», «Јандырылан китаблар» вә бир сыра башга гижмәтли әсәрләринин тәбни давамы кими тағдим едирәм. Билдирирәм ки, «Авропа хатирәләри» башлығы алтында топланмыш силсилә ше'рләри С. Вурғунун харичи өлкәләрдә көр-

дүјү вә мұшаһидә етдији һадисәләри бәдини ифадәсидир. Силсиләјә дахил олан «Берлин», «Рейхстаг», «Лондон гарысы», «Рәссамын сон әсәри» кими кәзәл сәнәт нүмунәләрини тәһлил едир, бу әсәрләрини вәһид бир идеја әтрафында бирләшдијини хүсусилә көстәрирәм.

Азәрбајчан совет әдәбијјаты тарихиндә лирик силсиләјә ән чох мұрачизәт едән шаирләрдән бири дә Р. Рза олмушдур. Лирик силсилә бөјүк шаирин јарадычылығында системли шәкилдә тәзәһүр етмиш, оријинал идеја-мәзмун, жанр-форма хүсусијјәтләри илә сечилимишдир. Одур ки, Р. Рза јарадычылығынын тәдриси заманы шаирин «Рәнкләр», «Дәниз нәғмәләри», «Тәјјарәдә дүшүнчәләр», «Мәктублар силсиләси», «Күчәләр» вә с. лирик силсиләләрини јығчам да ола тәһлил едирәм. Јарандығы илләрдә бөјүк мұбаһисәләрә сәбәб олан «Рәнкләр» лирик силсиләси тәкчә Р. Рза јарадычылығында дејил, совет поэзијасында фәлсәфи лириканын ән камил нүмунәләриндән һесаб едилди. Өзүнә-мәхсус поетик кејфијјәтләрилә диггәти чәлб едән «Рәнкләр» ајры-ајры поетик миниатүрләрдән, фрагментләрдән ибарәтдир. Истеҗадлы сәнәткар ајрылығда һәр бири биткин ше'р олан бу парчалары вәһид идеја хәтти әтрафында бөјүк усталыгла монтаж етмиш вә бәдини бир там кими бирләшдирмишдир. «Рәнкләр» әдәбијјатымызда лирик силсиләнин ән камил нүмунәсидир.

Беләликлә, мұәллим јухарыда галдырылан проблемләрә јарадычы шәкилдә јанашмалы, јери кәлдикдә (ајры-ајры сәһбәтләрдә, факултатив мәшғәләләрдә, әдәбијјат дәрнәкләриндә бу мөвзүја гајытмалы, лириканын хүсуси тәзәһүр формасы олан лирик силсиләнин бәзи нәзәри вә практикә мәсәләләринин мәһнимсәдилмәсинә һанл олмалыдыр.

Мәктуб-иншалар һағгында

Гәзәнфәр һӘСӘНОВ

Јардымлы рајону, Дағүзү кәнд мәктәбинин мұәллими

Мәктуб-иншалар рабтәли нитгин инкишафы үзрә иш системиндә хүсуси практик әһәмијјәт кәсб етмәси илә фәргләнир. Бу јазы нөвүндән инсан, демәк олар ки, бүтүн һәјәти-бәјү истифада едир; гоһум-гардашла, достанышларла мәктублашыр, әмәк просесиндә идарәләр, мұәссисәләрарасы әлағәләрдә ондан тез-тез истифадајә еһтијач һисс едир. Бәс мәктәб бу сәһдә кәңчләримизә һәмнин әмәли јазы нөвү илә әлағәдар мұкәммәл бачарығлар ашыламағы тәһмин едирми? Чәсәрәтлә демәк олар ки, јох.

VI синфин дәрслијиндә 192, 234, 359-чу, V синфин дәрслијиндә исә 126, 313-чү чалышмаларда бу мәсәләјә тохунулмушдур. һәмнин чалышмаларда ајры-ајры шәхсләрә јазылмыш мәктуб нүмунәләриндә мұәјјән грамматик гајдаларын тәтбиғи тәләб олу-нур. Чох тәәсүфф ки, VI вә VII, VIII синифләрин дәрсликләриндә бу типли чалышмалара раст кәлимирик. Мәктубун јазылмасына бах белә ади јазы кими баха-баха мәктубларымыз да «адилләшмишдир». Лакин бир шеји јаддан чыхармағ олмас ки, мәктуб инсан өмрүнүн бүтүн дөврләриндә дикәр әмәли јазы нөвләриндән даһа чох истифада олунаныдыр. Әкәр дикәр әмәли јазы нөвләри шәхсијјәтлә мұвафиг идарә вә мұәссисә архасында ләзими әлағә вә мұнасибәтин јарадылмасына хидмәт едирсә, мәктуб һәм дә тәрбијәви әһәмијјәтә маликдир.

Мәктуб инсанлар арасында достлуғ, бейнәлимләлилик, вәтәнпәрвәрлик һиссләри дә ашылајыр. Бу әмәли јазы нөвү үзрә бүтүн синифләрдә мұәјјән иш апарылмасы чох вәчибдир. Буна хүсуси дәрс сааты ајырмаға еһтијач јохдур: чалышмалар системинин бир үнсүрү сәвијјәсиндә нәзәрә алынмасы кифәјәтдир. Јахшы олар ки, мәтн мәктуб формасында олан грамматик чалышмалардан VII синифдә хитаб, ара сөзләр, тәјјин, VIII синифдә мұрәккәб чүмлә вә үслубларын өјрәдилмәси илә әлағәдар мәктуб-инша јазылардан даһа тез-тез истифада

едилсин. Мәһним бу фикирдә олмәғым реал һәғигәтлә бағлыдыр.

Мәктәбимизин Азәрбајчан дили вә әдәбијјат кабинетиндә тәшкил едилмиш «Достлуғ кушәси» шакирдләрини өлкәмизин мұхтәлиф кушәләринә достлуғ телләри илә бағлајыр. Шакирдләримиз Кијев, Москва, Кишинјов шәһәрләри, Курчүстан ССР-ин Марнеули, Болнис, Ермәнистан ССР-ин мұхтәлиф рајонларынын мәктәбләри илә достлуғ әлағәләри сахлајырлар. Бу мәктублары охудуғча һәм севинирсән, һәм дә кәдәрләнирсән.

Ачығыны дејим ки, хүсусән Русиянын мұхтәлиф шәһәрләриндән алдығымыз мәктублар савадлы вә долғун олу-р. Көрүнүр, һәмнин шәһәрләрин мәктәбләриндә шакирдләрә мәктуб-инша јазмағы даһа јахшы өјрәдилрә. Республикамыздакы тәһлим Азәрбајчан дилиндә олан мәктәбләрин рус дили дәрсликләриндә дә бу мәсәлә нәзәр-диггәтдән јајынмамышдыр. Белә ки, бу дәрсликләрин һәр бириндә азы 5—10 чалышма мәктуб-инша илә әлағәдардыр. Бәс Азәрбајчан дили дәрсликләриндә нечә?

«Достлуғ кушәси»ндә топланан мәктубларын мәзмуну диггәти чәлб едир, лакин онлардан бәзиләринин савадсыз јазылмасы тәәсүфф һисси ојадыр. Ахы бу биләваситә, биз Азәрбајчан дили вә әдәбијјат мұәллимләринин кұнаһыдыр.

Мән јери кәлдикчә тәдрис просесиндә, синифдәнхарич мәшғәләләрдә шакирдләрә мәктуб јазмағы өјрәтмәјә хүсуси диггәт јетирирәм. Бу мәғсәдлә Азәрбајчан дили дәрсләриндә истифада етмәк үчүн мәктуб характерли мәтнләрдән ибарәт дидактик материаллар сечир, шакирдләри мұхтәлиф чалышмалар үзәриндә ишләдирәм. Мәсәлән, VI синифдә фе'лин нөвләри вә формаларынын тәкряры илә әлағәдар К. Симоновун профессор Ч. Әһмәдова јаздығы мәктубдан бир парчаны шакирдләрә охујуб јаздырыр вә онлардан һәмнин парчадакы фе'лләрин мәнача нөвләрини, формаларыны мұәјјәнләшдирмәји тәләб едирәм.

«Әзиз Әһмәдов жолдаш!

С. Вурғун һаггында монография үзәриндә ишләмәкдә чох јахшы иш көрүрсүңүз. Суалларыңыза чаваб верирәм. Тамамилә дүздүр. Биз 1947-чи илин март, апрел ајларында Инкилтәрәдә олмушуг. Ше'рләримә бу һагда ону әләвә едә биләрәм ки, С. Вурғун һәмни сәфәрдә өзүнү она мәхсус бөјүк ләјагәтлә апарыдыр, бу исе бизнмлә көрүшән вә Шәрг адамларына јухарыдан бахан инкилисләрин бә'зиләринин үрәјинчә дејилди. Белә мүсаһибләри С. Вурғун дәфәләрлә мәним көзүмүн габагында јериндә отурдурду. Сәјаһәт бир ај давам етди вә биз чох кәздик.

Жолдашлыг саламы илә К. Симонов («Азербайчан» журналы, 1979, № 9, сәһ. 120).

VII синифдә «Тә'јин» мөвзусуну кечәркән шакирдләрә тапшырырам ки, чүмләләрдә тә'јинләрдән истифаде етмәклә дост вә ја танышларына мәктуб јазсынлар. Бу синифдә хитаб, ара сөзләр, ара чүмләләр мөвзуларыны тәдريس едәркән вә һәмни үсүлдан истифаде едир, (дәрсликдә онсуз да чалышма аздыр) шакирдләрә мүхтәлиф характерли мәктуб-инша јаздырмагы мүнәсиб билирәм. VIII синифдә дә мәктуб-инша үзрә иши давам етдирирәм. Бә'зи шакирдләри мәктуб васитәсилә һәтта мәтбуат сәһифәләриндә чыхыш етмәјә һәвәсләндирирәм. Мәсәлән, VIII синиф шакирди Икрам Камрановун «Азербайчан пионери» гәзитинә јаздыгы мәктуба диггәт јетирәк: «Мәнә һај версинләр!

Һөрмәтли редакция, нечә мүддәтдир ки, гулағым сәсдә, көзләрим јолдадыр. Бәрк һәјәчан кечирирәм. Ахы Гардашхан адлы достумдан хәбәрсизәм. Гардашхан Будагов Ермәнистан ССР-ин Спитак рајонундакы Сарал кәндиндәндир. Нечә вахт иди ки, онунла мүнтязәм мәктублашырдым. Амма Спитак рајонунда баш верән дәшхәтли зәлзәләдән сонра ондан сәс-сорак јохдур. Достум вә онун валидејиләринин талеји мәни чидди нараһат едир. Әкәр онлар сағдырса вә ја бу аилә һаггында мүәјјән мә'луматы оланлар варса, гој мәнә һај версинләр. Аилә-

миз достума вә онун валидејиләринә һәр чүр жардым етмәјә һазырдыр» («Азербайчан пионери», 18 јанвар 1989-чу ил).

Һәмни јазыдан сонра Икрам республикамызын мүхтәлиф рајонларында јашајан һәмјашыдларындан 30-а јахын чаваб мәктубу алды. һамысы да јазыр ки, сәнинлә дост олмаг истәјирәм. Ахы доста көмәк етмәк истәмәјән адамдан дост олмаз! Икрам «Мәнә һај версинләр»дән сонра достундан да мәктуб алды. О, јазырды ки:

«Әзиз достум Икрам!

«Мәнә һај версинләр» адлы мәктубуну «Азербайчан пионери» гәзитиндән охудум... Чох сағ ол ки, мәни јаддан чыхармамсан... Биз зәлзәләдән ики күн әввәл Дашкәсәнә кәлмишдик. Унваныны итирмишдик... Биз бурада һәр чүр гајгы илә тә'мин олунмушуг... Анләнизе бизни сәмини миннәтдарлыгымызы чатдыр.

Һөрмәтлә, достун Гардашхан. Һәлә дәрәсә тәзәчә башламышдым ки, ушаглар һәр ики мәктубла әләгәлар ортаја сөз салдылар. Нечә дејәрләр, ирәли гача билмәздик; тә'лим-тәрбијә бахымындан фәјдалы һесаб едиб-дәрсин әсас мөвзусуну бир гәдәр «кери чәкмаји» лазым билдик. Мөвзуну шакирдләр өзләри диктә етдиләр. Һәр ики мәктубу ушагларә охудуб мәзмуну вә дили үзәриндә тәһлил апарылмасыны тәшкил етдим. Шакирдләр мәктуб-иншанын хүсусијәтләри һаггында мүхтәлиф мүлаһизәләр сөјләдиләр. Нәһајәт, мәктублардакы бә'зи чүмләләр үзәриндә грамматик тәһлил апарылды. Бу, јени материал шакирдләрин мүстәгил өјрәмәләри үчүн мүәјјән зәмин јаратды.

Мән IX-X синифләрдә Азербайчан дили дәрсләриндә епистолјар үслублу материаллардан имла апармаг үчүн истифаде едирәм; бу, бөјүк шәхсијәтләрин мәктублары илә шакирдләри таныш етмәјә имкан верир. Бу мәсәлә В. И. Ленинни, К. Маркс вә Ф. Енжелсин, Н. Нәримановун, Ү. һа-чыбәјовун, С. Вурғунун дәрин парзчалар сечирәм.

Ашыг ше'риндә зәрб-мәсәлләрдән вә аталар сөзләриндән истифаде

Гияс ВӘКИЛОВ

Мә'лум һәгигәтдир ки, шифаһи әдәбијатда халгын тарихи, онун мәдәнијәти, онун тәфәккүрү вә с. әкс олунур. Ән гәдим заманлардан башламыш бу күнә гәдәр јашајан, һәјәт һаггында мә'лумат, идрак тәчәссүмү олан аталар сөзләри вә зәрб-мәсәлләрдә дә инсанларын севинч вә изтираблары, күлуш вә көз јашлары, мәнәббәт вә гәзәб, е'тигад вә инамсызлыг, һәгигәт вә јалан, дүзлүк, сәдагәт вә ријакарлыг, чалышганлыг вә тәнбәллик, һәгигәтин кәзәллији вә хурафатын ејбәчәрлији ифаде олунмушдур. «Халгын зәкасы, онун дил јарадычылыгы формаларындан һеч бириндә зәрб-мәсәлләрдә олдуғу ки ми бу чүр күчлү вә һәр чүр һәртәрәфли тәзәһүр етмир: онун милли тарихи, ичтиман гуерулушу, мәншәти, дүнјакөрүшү белә бүл-лур ки ми сағ вә тәмиз шәкилдә тәшәккүл етмир». Мәнз буна көрә дә ашыглар өз ше'рләриндә јери кәлдикчә зәрб-мәсәлләрдән јарадычы сүрәтдә истифаде етмишләр.

Зәнкин вә гәдим тарихә малик Азербайчан аталар сөзләри вә зәрб-мәсәлләрдә дә халгымызын мүдриклији диггәти чәлб едир. Азербайчан ашыг сәнәтинин ән бөјүк устәдә Ашыг Әләскәр әсәрләриндә шифаһи әдәбијатын бу нүмунәләриндән јери кәлдикчә истифаде етмишдир.

Ашыг Әләскәрин нәсиһәтамиз, әхлаги-тәрбијәви ше'рләриндә аталар сөзләринә даһа чох раст кәлирик, мәсәлән:

Нүтфәсиндә әјри олан
Тез кәстәрәр исбатыр.
Һәр ағач көк үстә битәр,
Һәр мејвә көзләр затын...

Ашыг Әләскәр бу дәрд мисрада үч аталар сөзүнә мүрациәт етмишдир. Бөјүк сәнәткар биринчи вә икинчи мисрада «әрдән әр төрәр, нәрдән нәр», үчүнчү мисрада «от көкү үстә битәр», дөрдүнчү мисрада «заты гырыг олан гаты да гырыг олар» аталар сөзләрини поетик шәкилдә ишләтмишдир. Молла Чүмә исе аталар сөзүндә

һеч бир дәјишиклик етмәдән ону олдуғу ки ми ашағыдакы шәкилдә ишләтмишдир:

...Аталарын сөзү вар: «Кечән күнә чүн чатмаз»,

Өз-өзүмә күсәнирәм әввәлки чағлары мән,

Ашыглар тәкчә аталар сөзләриндән вә халг мәсәлләриндән фәјдаланмагла кифәјәтләнмәмиш, өзләри дә ше'рләриндә елә ифәдәләр, сөзләр ишләтмишләр ки, онлары халг мәсәлләриндән вә аталар сөзләриндән сечмәк чох вахт чәтин олур. Мәсәлән:

«Икид чаванлыгдә дәли кәрәндир»
Һәр бир ишин гилү-галы варыјмыш»
Һагг сөзә кәрәкдир, дүз гимәт олсун,
Гимәтин вермәјә мә'рифәт олсун.

«Һагг-наһаг сечиләр һагг диванында
Лоббаз адам мәрд габагда дајанмаз,
Адам вар ки, дедијиндән утанмаз».

(Ашыг Әләскәр).

«Устадын өнүндә нашы дајанмаз»
Бир бина ки, ибтидадан кәч олар,
Учар бүнөврәдән, башы дајанмаз,
«Ләнк әһлинин астасы, нә, сәри нә?»
Чәтин ки, даралар јашада сәни
Ислансан саларлар јаша да сәни

(Ашыг Алы).

Чаны јанан ја бир олар, ја ики...
«Мәрд әлиндән ағу алса, дејәр ки,
бәс бал ичәр,
Һәр наданы диндирәндә хәр ки ми
дишин ачар
(Молла Чүмә).

Молла Чүмәнин «Дүнјада» рәдифли гошмасында «кәл әјри отураг, дүз данышаг» зәрб-мәсәли «әјри отурубан доғру сөјләјәк» шәклиндә ишләдилмишдир:

Овчу, марал сөзүн гыраға гојаг,
Бир мәнән, бир сәндән кәл инди
лејәк,

Дэри отурубан догру сөйлөж,
Сөһбөт гатан зөһримара дүңјады.

Һәмнин ше'рини башга бәндинин бү-
түн мисралары зәрб-мәсәлләр әса-
сында жарыдылмышдыр:

Дәрјалар буланмаз даш дүшмәјинән,
Гәвваслар гәрг олмаз су дашмағынан
Арифләр анлајар данышмағыннан
Арифә јек ишарә дүңјады.

Биринчи мисрада «Дәрјаја даш ат-
магла дәрја буланмаз», икинчи мис-
рада «Су дашымагла гәввас гәрг ол-
маз», үчүнчү мисрада «Ариф даны-
шгдан анлар», дөрдүнчү мисрада
«Арифә бир ишарә» зәрб-мәсәлиндән
истифада олунмушдыр.

Ашыглар гошма, кәрәјлы, дивани вә
башга формаларла јанашы, тәчнис-
ләрдә дә аталар сөзләри вә зәрб-мә-
сәлләрдән бөјүк усталыгла истифада
етмишләр:

Бәсди мәнә намус, гејрәт, аз арым,
Бахтым галхыб, чох шан тутуб аз
арым.

Үзүн көрсәм галмаз дәрдим, азарым,
Тәбиб гаршы кәләр јара јетишәр.

«Јара сағаласы олса тәбиб гаршы
кәләр» зәрб-мәсәли тәчнисин дөрдүн-
чү мисрасында «Тәбиб гаршы кәләр
јара јетишәр» шәклиндә ишләдил-
мишдир.

Ашыг Әләскәр зәрб-мәсәлләрдән
јарадычы сурәтдә фајдаланаркән, һәт-
та рус сөзләриндән дә истифада ет-
мишдир:

Адамлар данышыр анламыр сөзүн,
Ичмәмиш пијанды, итирир өзүн...

Бурадакы «ичмәмиш пијанды» ифа-
дәси «ичмәмиш сәрхошдур» халг мә-
сәли әсасында жарыдылмышдыр. Ашыг
мәгсәдәүјун олараг фикри даһа да
чанландырмаг вә тәнгиди түндләш-
дирмәк үчүн «сәрхошду» әвәзинә «пи-
јанды» сөзүнү ишләтмишдир.

Орта мәктәбдә уstad ашыгларымы-
зын аталар сөзү вә зәрб-мәсәлләрдә
һикмәт, емосија вә афористик чалар
јарадан, мин илләрин сынағындан кеч-
миш һәјәти мәсәлләрин мәчәзларла
чанландырылан мәнтиги ифадәсиндән
бәһрәләндикләрини дә јери кәлдикчә
өјрәтмәк мәсләһәтдир.

Синифдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш

Мәктәбимиздә баһар бајрамы

Шамил НӘСИБОВ

Газак рајону, Даш Салаһлы кәнд 2 нөмрәли орта мәктәбин мүәллим

Баһар өз көзәллији илә бүтүн фә-
силләрдән фәргләнир. Баһарда тор-
паг, ағач ојаныр. Халгымызын көзәл
адәт-әнәнәләриндән бири дә баһар
(Новруз) бајрамыны кечирмәкдир.
Мәктәбимиздә баһар бајрамы мүтә-
шәккил кечди. Бајрамын кәлиши ели-
мизә, обамыза мәктәбимизә дә се-
винч, фәрәһ вә шадлыг кәтирди. Елә
бил ки, баһарын кәлиши инсанлары
әмәјә, зәһмәтә, бол мәһсулун бүнөв-
әсиндә гојмәтә вә шакирдләримизи
бу кәндә чәтб етирә нағырди.

Тәсәдүфи дејил ки, баһар бајрамы-
на «Новруз» бајрамы дејирләр. «Нов-
руз» сөзү фарс дилиндә «јени күн»
демәкдир. Һәмнин күн гыш фәсли гур-
тарыр, јени фәсил—баһар башлајыр.
Һәмнин күндән торпаг да, ағачлар да,
нечә дејәрләр, ојаныр.

Новруз бајрамында ән көзәл адәт-
ләрдән бири бугда вә арпа көјрәтмәк-
дир. Чәрәк һәмишә мүгәддәс олуб, чә-
рәји өпүб көз үстә гојублар. Аталар
мәсәли вәд, чәрәк оларса болдуг
ман. Бу сөз етигәд едән халгымыз

бајрам әрфәсиндә сәмәни чүчәрди-
ләр ки, јени илин мәһсулу бол олсу.
Әсрләрдән бәри бу бајрамы халгымыз
ән әзиз күн, ән әзиз бајрам һесаб едир.
Һәр бир аилә сүфрәләрини ширијјат-
ла бәзәјир, гонағы ширијјатла гар-
шылајырлар. Јени илдә халг бир-би-
ринә боллуг, хош күнләр, сүһл вә
мәһрибанлыг, әмин-аманлыг арзула-
јыр.

Бу ил халгымыз өз милли бајрамы-
ны ачыг, раһат, тәнтәнәли бир шәкил-
дә гејд етди. Ел-обамыз сөзүн әсл мә-
насында севинди; деди, күлдү, ојна-
ды, охуду. Халгымызын көзәл адәт-
әнәнәсини өзүнә гајтаран бу имканы
бизә вәрән республика рәһбәрлијинә
бүтүн педагожи коллективимзин
адындан өз дәрин миннәтдарлыгымы-
зы билдиририк.

Мәктәбимиздә Новруз бајрамынын
тәнтәнәли кечирилмәси үчүн әввәлчә-
дән кениш тәдбирләр планы һазырла-
мышдыг. Јаз бајрамы күнләриндә ис-
тәр тәлим просесиндә, истәрсә синиф-
дәнхарич тәдбирләр заманы бу бајра-
мын јаранмасы, маһијәти, әһмијјә-
ти вә с. барәдә шакирдләрин јаш вә
биялик сәвијјәсинә ујгун кечирилән
сөһбәтләр өз фајдалы нәтичәсини көс-
тәрди.

Мән бу мәгаләдә әсасән бир мәсәлә
үзәриндә, севинч вә шадлыг бајрамы
олан Новрузун—баһар бајрамынын
динлә һеч бир әләгәси олмамасы үзә-
риндә дајанмаг истәјирәм. Мән дәр-
дә вә ајры-ајры тәдбирләрдә чалыш-
мышам мәктәбдиләрә дәрк етдирәм
ки, Новруз бајрамынын исламла, дин-
лә гәти әләгәси јохдур.

Мән әсрләрдән бәри ислам дининин
һәр бир саһәдә олдуғу кими Новруз
бајрамына да күчлү тәсир көстәр-
лијини тарихи фактларла ајдынлаш-
дырмышам. Изаһ етмишәм ки, јалан-
чы руһаниләр баһар бајрамына дини
бәзәк вурараг өз мәгсәдләри үчүн ис-
тифада етмишләр. Онлар баһар бај-
рамыны дини шәклә салараг белә кү-
ман етмишләр ки, куја һәмнин күн дөр-
лүнчү хәлифә Әли тәнтәнәли шәрәнт-
дә һакимијјәт башына кечмишдир.
Иранда исә белә һесаб едирләр ки, һә-
мин күн Чәмшид тахт-тача саһиб ол-
мушдур. Лакин елми арашдырмалар
сүбүт едир ки, бу мүддәаларын һеч
биринин елми әсасы јохдур. Бу бајрам
дини мәрасим дејилдир. Исламын меј-
дана кәлмәсиндән чох-чох әввәл ән

әзиз бајрам—Новруз бајрамы вар
иди. Новруз бајрамы Азәрбајҗан хал-
гынын баһар, севинч вә әмәк бијра-
мыдыр. Бу бајрам һаггында алимлә-
римизин арашдырмалары да сүбүт
едир ки, бу, дини бајрам дејил, баһар
бајрамыдыр. Фикримә әсасландырмаг
үчүн шакирдләрә изаһ етмишәм ки,
Јер күрәси һәм өз оху әтрафында, һәм
дә күнәш әтрафында фырланыр. Јерин
күнәш әтрафында һәрәкәт сүр'әти са-
нијодә 30 километрә гәдәрдир. Фәсил-
ләрин әмәл кәлмәси дә мөһз јерин өз
оху әтрафында һәрәкәтиндән асылы-
дыр. Белә ки, ијунун 22-дә јерин ши-
мал јарымкүрәси күнәшә, чәнуб јар-
ымкүрәси исә күнәшдән әкс тәрәфә
јөнәлир. Она көрә дә, шимал јарым-
күрәсиндә јәј, чәнуб јарымкүрәсиндә
исә гыш фәсли башлајыр. Декабрын
22-дә исә мәнзәрә тамамилә дәјишир.
Илдә ики дәфә күнәш дөнүмү олдуғу
кими, ики дәфә дә, кечә-күндүз бәрә-
бәрлији вар. Кечә-күндүз бәрәбәрли-
јинин бири мартын 21-дә (феврал 29
оланда исә 22-дә) көј экваторуну
кәсәрәк чәнуб јарымкүрәсиндән ши-
мал јарымкүрәсинә кечир. Сентја-
брын 21-дә пәјыз кечә-күндүз бәрәбәр-
лијиндә шимал јарымкүрәсиндән чә-
нуб јарымкүрәсинә кечир. Бу заман
јәни март ајынын 21-дән баһар баш-
лајыр. Бу, бир даһа сүбүт едир ки,
Новруз бајрамынын динлә бағлылы-
ғы јохдур. Новрузун елми әсасы, кө-
кү јени илин илк күнү олмасыдыр.

Баһарын кирмәси астрономик һе-
сабламалара ујгун кәлдијинә көрә вә
кирмә вахты мә'лум олдуғуна көрә
соврақы илләр үчүн тәғвими һесабла-
маг да асанлашыр. Илдәки күнләрин
сајы там олмадығындан, тәғвим или
әввәлки үч илдә 365 күн 6 саат олур.
Дөрд илдән бир һәмнин саатлар јығы-
лараг 1 сутка әмәлә кәтирир. Һәмнин
ил феврал ајы 29-дан олур. Она кө-
рә тәғвим или 365 күн дејил, 366 күн
олур. Белә елми мә'луматлар әса-
сында шакирдләр дәрк едирләр ки,
Новруз бајрамы әсл баһар бајрамы-
дыр. Јери кәлмишкән гејд едәк ки,
биз валидејнләр, кәнд чамааты ара-
сында белә сөһбәтләр апармышыг.

Мәктәб рәһбәрлији, пионер, комсо-
мол тәшкилаты вә синиф рәһбәрләри-
нин сәмәрәли ишинин нәтичәсиндә ша-
кирдләримизин баһар бајрамы онла-
ра севинч вә фәрәһ кәтирди. Мәктә-
бин өзфәлијјәт коллективләри хал-

ымызын көзөл эн'энэлэрини бөжүк бир мөһарэтлө нүмажиш етдирирдикер.

Мөктөбимиз кэлэн ил Новруз бажамыны даһа тэнтэнэли кечирмэк чүн бир сыра тэдбирлэр мүзјјэн едиб. тэр бир шакирд һәјәтјаны саһаләриндә, һәмчинин мөктәбин этрафында ағач экәчәк, мөктәбдә сәлигә-саһман арадылмасында шәхсэн иштирак едәмәкдир. Шакирдләр—шакирд өзүнү-

ндарәси бу ишләрә рәһбәрлик вә нәзәрәти өһдәсинә көтүрүб.

Мөктәбдә Новруз бажрамынын кечирилмәси илә бағлы тэдбирләр III республика халк жардычылығы фести-валына һазырлыгла элағәдар планымызын әсас бөлмәләриндән биридир. Бурада әсас дигтәт она јөнәлдилмиш-дир ки, шакирдләримиз халгымызын көзәл адәтләрини—халг маһналарыны, ојунларыны, ашыг сәнәтини вә с. өјрәнә билсинләр.

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ КУШӘСИ

БАНСЫ ДҮЗКҮНДҮР ВӘ НӘ ҮЧҮН?

Шөһәрин бир сыра музејләриндә олмаг; шөһәрин бир сыра музејиндә олмаг; бә'зи мәсәләдән сөһбәт ачмаг; бә'зи мәсәләләрдән сөһбәт ачмаг: бир чох фе-лиш төһлили, бир чох фе'лләрин төһлили.

ВЕРКУЛҮН МӘНАЈА ТӘСИРИ.

Верилмиш чүмләрдә веркүлдән нечә истифадә едилмәсинин мә'наја нечә тә'сир көстәрдијини изаһ етмәјә чалышмы.

1. Анасы Зейнәбә бир чамадан (?) палтар (?) бир сөһбәт (?) алма вә нар көндәрди.

2. Тизинтјә бир мащын (?) семент (?) үзлүк (?) даш вә мәрмәр көндәрилмәси һаггында тәләбнамә јазылды.

Бәр дөрдүндән бири артыгдыр.

ачыг мазәли ениш

гырыг күлмәли чыхыш

јазыг сәрфәли бахыш

гальг дүмәли јохуш

БИЛИРСИНИЗМИ?

Гәдим дилимиздә «гызыл» сөзү гырмызы мә'насында ишләнмишдир. Гызыл исә «алтун» сөзү илә ифадә олунмушдур.

Гәдим дилимиздә «ал» һилә мә'насыны билдирмишдир; бу сөз инди ишләт-дијимиз «алдатмаг» сөзүндә һәмин мә'нада өз изини сахламышдыр.

ЈУМОРЛУ АТАЛАР СӨЗЛӘРИ.

Сорушдулар:—Кечәл, башыны јудун? Деди:—Јудум да, дарадым да.

Бәр тапылан тапанын олса, гојун чобанын олар.

Сары јагла јаглајыр, сарымсагла даглајыр.

Сачы борч алмаг мүмкүн олсајды, кечәлин нә дәрди варды?

Әтә пул вермәз, күфтәнин бөјүјүндән јашышар.

Итә дедиләр:—Нә үчүн һүрүрсән? Деди:—Чанавары горхузмаг үчүн. Деди-

ләр:—Нә үчүн гујругуну булајырсан? Деди:—Чанавардан горхдугум үчүн.

Өзү үчүн өриштә кәсә билмир, өзкәјә умач омур.

Сүфрәдә әлини сахла, мөчлисдә дилини.

Мүәллимин өзүнүтәһсилунә көмәк

Бәдии дилдә жаргонлар вә онларын ролу

Әлирза ӘЛИЈЕВ

филолокија елмләри намизәди

Образын мә'нави дүнјасыны, тәфәк-күр тәрзини, ичтимаи һәјәтдакы мөв-гејини, чәмијјәтә мүнәсибәтини, нитг хүсусијјәтини сәчијјәләндирмәкдә жар-гонлар тарихән һәмишә үслуби васи-тәләрдән бири олмушдур. Буна кәрә дә, тәсадүфи дејил ки, дүнја классик-ләриндән Шекспир, Диккенз, Байрон, Нүго, Балзак вә башгалары өз бәдии әсәрләриндә жаргон үнсүрләриндән кениш истифадә етмишләр.

Проф. Ә. Дәмирчизадәнин «Азәр-бајчан дилинин үслубијјаты» кита-бында охујуруг: «Жаргон сөзләриндән үслуби мәгсәдәјүгүнулг үчүн бәдии әдәбијјатда даһа чох истифадә еди-лир. Бу чәһәтдән Ч. Мәммәдгулузадә-нин «Анамын китабы» әсәриндә, Ү. Начыбәјовун «Мәшәди Ибад» комеди-јасында олан бә'зи данышыглар жар-гон сөзләринин бәдии әдәбијјатда исти-фадәсини характеризә едән ән јак-шы нүмунәләрдир». Көрүндүјү ки, Ә. Дәмирчизадәнин жаргонлардан бә-дии әдәбијјатда истифадә олунмасына дәир фикрини Ч. Мәммәдгулузадәнин, Ү. Начыбәјовун жардычылығы нүмунә-синдә әсасландырмасы тәсадүфи де-јил. Чүнки проф. Т. Начыјевин фик-ринчә десәк: «...молланәсрәддинчиләр әсрләрдән бәри әдәби дилә һәсрәт галмыш сөзләри һәсрәтдән гуртарды-лар, ана дилинин сөзләри арасындакы өкәј-доғмалыг принципини позараг, лүгәт тәркибини силки имтијаз өлчү-ләриндән азад етдиләр. Онлар етик вә естетик норманы позан биабырчы сөзләрдән башга, нә варса, һамысыны әдәби-бәдии дилә кәтирдиләр вә бу чәсарәтлә башгаларына да нүмунә ол-дулар». Бу, бир тәрәфдән айры-айры ичтимаи группарын данышыг тәрзи илә онлары бәдии әдәбијјатда ифша етмәк мәгсәдини күдүрдүсә, диқәр тәр-рәфдән молланәсрәддинчиләрин үмум-халг дилинә олан доғма мүнәсибәтин-дән вә бунунла да онун бүтүн инчәли-јини, эәнкилијини сөз сәнәтимизә кә-тирмәкдән ирәли кәлир.

Бу күн бәдии сөз хәзинәмизи нәзәр-дән кечирдикдә бир даһа ајдын олур ки, тәкчә сатирик әсәрләрин дејил, ди-қәр бәдии әсәрләрин дилиндә дә жар-гон үнсүрләринә боллуча раст кәли-рик.

Жаргонлар бир тәрәфдән персонаж-ларын нитгини сәчијјәләндириб онла-рын мә'нави аламинин ачылмасында мүзјјән рол ојнајырса, диқәр тәрәфдән данышыг дили илә әдәби дил сәрһәди-нин даһа ајдын тәсәввүр едилмәсиндә мүнүм әһәмијјәт кәсб едир.

Билдијимиз ки, орта мөктәбин «Әдәбијјат» програмында классик әдә-бијјатымызын, о чүмләдән И. Нәсимин жардычылығынын өјрәдилмәси хүсу-си јер тутур. Жаргон лексикасындан, хүсусән тәригәт жаргонларындан хә-бәрдар олмадан Нәсимин ше'рләринин дили һаггында ајдын тәсәввүр әлдә етмәк мүмкүн дејил. Шаирин өзү ја-зыр:

Бәр кимсә Нәсимин сөзүнү фәһм едә билмәз.

Бу гуш дилидир, буну Сүләјман билир анчаг.

Вә ја:

Сән бу Нәсиминин дилини анла, бил сөзүн,

Ким вар бу дилдән өзкә бизим бир лисанымыз.

Бурадан мә'лум олур ки, суфилик вә һүруфилик тәригәтиндә сәзләрин кизли мә'наларыны дәрк едиб анла-мајан охучу үчүн шаирин ше'р дили гушларын дили ки, анлашылмаз олачаг.

Мә'лумдур ки, илк вахтлар мистик, дини маһијјәт дашыјан суфизмин да-һа сонралар әввәлкинә нисбәтән мүтә-рәгги мәзmunлу тәригәт формалары мејдана кәлир. Лакин бу һеч дә сөз-ләрин суфи рәмзи ки, ишләнмәсинә тә'сир көстәрмир. Әксинә, јени тәригәт жаргонларынын јаранмасына сәбәб олур. Мәсалән, әрәб һәрфләрини меха-ники олараг инсанын бәдән үзвләри вә үзүндәки чизкиләрлә ифадә едән

мистик суфилардан фэргли оларга, Насими һәмнин һарфларин иһсан үзүндәки чизкилләрлә тәбин бәһзәһиһини дәһиндән баша дүһүр вә дүзкүн мәһнаһландырар:

Әһли дәһидир дүһяннин, затында
жоһдур бир әһлиф.
Тәркйбинә кәл баһ аһын шол ја шу
һүнү

Бурадакы «әһлиф»ин һәм мүһтәһил, тәм дә мәһзәһи, јаһни жаргон мәһнаһы зар. Жаргон мәһнаһы одур ки, јаһни шаһрин јаһадығы дүһјада һисләт вә кәһһиһәтчә бир дүз адам жоһдур. Чүһки дүһяннин өзү «әһли дәһидир», «Дәһни» һәһ шәһли чәһәтдән еһни һарфлардән аранмыш, мәһначә алчаг, һаһис адам шәһәкдир.

Нәһиминин дилиндә һәһниһән гәһдәр тәһригәт жаргонларына раст кәһләк мүһкүндүр. Тәһнидир ки, бу да әһнү һүһруфи олмасы илә әләгәһдәрдыр. Ә, бәһзән бүтөв бир чүһмләһни рәһз киһи иһләдир, бәһзән дә еһни бир фикһни бир-биринә бәһзәмәһжән мүһтәһлиф ифәдәләр алтында иһләдир ки, бу да шаһрин дилинин оһучу үчүн, бир һөв, «жаргонлаһмасына» сәбәб олур. Тәһадүфи деһил ки, шаһр тез-тез өз бәһдин дилини «гуһш дили», «өзкә лиһан» адһландырар. Шаһр сөзү мәһсәдиә муваһфи оларга жаргон мәһнаһсында гәһһарәтлә иһләтмәһи бачарыр. Онун сәрләһриндә «сәһд», «фүһлф»—һиһрили ләм: «шәһаб»—һәм, һәһјат, севинч, һадәт; «саһи»—һәһми јаһјан, дәрвиһ, һмар; «мәһст»—һәһһигәти дәрк едән һәм мәһнаһларыны верир:

Сачын шәрһини еһләрәм һәр кечә,
Үзүн вәһфини сөһләрәм һәр сәһәр...
Сун, саһија, кәһсан рәһһиғ, чәл мүһтри-
ба еһг әзкүсүн
Һим, мәһст оһан бу бәдәдән гәһтанү
Һәм һәһран кәрәк...

Һәһиминин әсәрләһриндә 32 сәһјә мүһдәс олуб силәһ мәһнаһсында иһләһир.

Һән отуз иһи һүһруфәм ләмјәзәл,
Һдур ортағым, һә һислиһм, һә бәдәл.

Әһни әдәбиһјат «једди» ифәдәһи-
иһләдилмәһсә једди планетлә (Кү-
Ај, Марс, Венерә, Сатурн, Мер-
тур, Јупитер) әләгәһләһдириһир. Ла-
Нәһсимидә, үмүһиһјәтлә, һүһруфи-
ә једди сөзү једди чәркә түкә (2
4 кирпик, сәһ) иһарәдир. һү-
ләр иһсанч аһә бәһһәһдәһи кәһһи-
бу једди чәркә һәһтә бәһһи һәһ

миһјәт верир вә ону мүһгәддәһс һесаб
едирдирләр; Нәһсимидә деһилдир киһи:

Кирпик илә зүһлфү гәһһиндир једди,
Ол једди ки, Әһмәди мәһст еһләди.

Вә ја:
Једдидир һүһри—сәһмаватү әһмин,
Једдидир, һәр тәһлибә диһил һәһмин.

Тәһригәт жаргонларындән даһә сон-
ралар классик ашыглар да бу вә ја
диһкәр үһслуби моғамла әләгәһдәр бәһ-
бол истифәдә етмиһшләр. Хүһсуһилә кәһ-
ниһ еһнциклопедик билгиә малик оһан
Ашыг Әләһскәрин иһләтдир «Һикмәт
мәһлиһи», «јол-әркан», «әләһст әлә-
ми», «ғәһлибәлә», «тәһригәт», «Һәһригәт»
вә с. ифәдәләр, һеч шүһбәһсиз ки, тәһри-
гәт жаргонлары олуб, бәһшә-бәһшә
мәһнаһлары ифәдә едир. Бундан әләвә,
Ашыг Әләһскәр әрәб әһлифәһсинин бир
чөх һарфләһринә рәһзәһи-жаргонлар
мәһнаһлары верир вә кәһтәһрир ки, «һариф
бу еһмә», јаһни бу дилә бәләддир.

Иһтндән «әһлиф—аллаһ»,
Бәһ—бирлија дәләләттди.
«Тәһ»—тәһди, вәһһиддә—јекәнә,
Ариф бу еһмә бәләдди.
«Хәһ»—бирди хәһлиғ-әһкәб,
«Дәһ»—доғру доғгуз фәләкәһр.
«Зәһ»—фикр әһлә дилдә әзбәр,
«Рәһ»—рәһули-Әһмәди.

Ашыг өзү «Әләһскәрәм, һәр еһлдән
һәһлијаһ» дәмәккә, бүтүн еһмләрдән
хәбәрдар олдуғуну хүһсуһи нәзәрә чәт-
дырыр вә буну әһјани шәһилдә һүмәһјиһ
етдирмәк мәһсәдилә жаргон вәһһидлә-
ри иһләтмәһә меһл едир:

Јашыл жүзүкләри беш-беш
Кедир чинелин дәһминә:
Чинелләр бәһ-бәһә дуруб,
Иһи салырлар чәһминә.

Әһманәһни ачы һәһригәтләһрини, дөв-
рүн амансызлығыны, бир пара јара-
мазлары бәд әмәлләһрини, ич үзләһри-
ни кәһтәрмәк үчүн молһанәһсәрәддиһчи-
ләр аз-чөх жаргон лексикаһына мүһра-
чһәт етмәһи олмуһшлар.

Ә. һағвердијевин «Маралларым»
әһриндә Дәһчәл үзүнү чәһмаатә тутуб
деһир: «Чәһмаат, бу мәкәтәб бир кәзәл
шәһдир, бәһшәртә ки, онун мүәллиһи дә
марал ола. Јохса кәһдиб бидин, бәһш
шаһкаһлылардан, јаһһни Иһтамбул
сүнниләһриндән кәһһирәчәһсиннәһсә,
јаһ-
шыһы будур ки, бу мәкәтәб мәһсәләһсини
бүкүб пәләһзин алтына гојаг».

Бурадакы кәһһнәһпәрәһст, әһманә а-
даһи мүһнаһсында иһләдән «мәһтәһл»,
«једди» иһләтмәһи сәһһи мәһнаһсында иһлә

нән «бидин», «бәһш» шаһкаһлылар»,
«Иһтамбул сүнниләһри» вә с. жаргон-
ниһзмләһри мәнфи типин иһфәһсәһндә,
сәһтрик һитг мүһһитинин јарадыһма-
һында, һеч шүһбәһсиз, мүһһүм әһмиј-
јәт кәһб етмиһш вә бәһдин тәһһири гүв-
вәтләһдирмәһә, сәбәб олмуһшлар.

М. Ә. Сабирин дә сәһтрик шәһрлә-
ринин дили жаргонларла зәһһкиһдир.
Шаһрин мәһз бәһүккүлү дә орасында-
дыр ки, о, дилиһиздәки әһ ади һейтрал
дил вәһһидләһриндән өз мәһсәдинә мү-
ваһфи шәһкилдә истифәдә етмәһи уһ-
һыгла бачармышдыр.

Сәһтрик шаһр үмүмхәһлг дилинин
элементләһрини әһри-әһри ичтимаһи
зүһрәһнин һитгиндә елә мәһһарәтлә иһ-
ләдир ки, һәһмин элемент бурада хүһсу-
һи мәһна аһараг жаргонлаһшыр вә әв-
вәһки мәһнаһына гаршы дурур. Мәһсә-
ләһ: «бәһә вурмаг» ифәдәһсинин үмү-
хәһлг дилиндә нәзәрәдә тутулмуһ јерә
кәһтәк, «суја бәһ вурмаг» киһи мә-
наһлары һәмјә мәһлумдур. Шаһр
«Иһиғат олуб, әдәблә бәһә бәһ вурар-
ды кәһсәб» дәмәккә һәһмин ифәдәһни
кәһсәбларын дөвләтләһиләрә мәһчбурән
еһтирәм кәһтәһриб тәһһин етмәһи мәһна-
һында иһләтмиһшлар.

Ајдыһдыр ки, үмүмхәһлг дилиндә
«иһ» сөзү илә ләһзымы вә фәјдалы
бир һәрәкәтин нәһчәһси ифәдә еди-
һир. Сәһтрик шаһр өз дилиндә һәһмин
сөзә жаргон мәһзуну верәрәк јазыр:
«Та он бешә јетдикчә тапа иһдә
мәһһарәт...»

Јаһуд:
Чүһмә-чәһһан јатса да, биз јатмарыг,
Гәһрәти-һиллијәтчиһиз сәһтмарыг.
Бурадакы «јатмарыг», «сәһтмарыг»
фәһлләри дә ади мәһнадан тәһчрид олу-
вуб жаргон функцијаһында чыһшы
едир.

Шаһрин мәнфи типләһринин һитгин-
дә иһләһмиһш жаргонлар иһи шәһкилдә
өзүнү кәһтәһрир.

1. Хәһлг дилиндәки мәнфи еһмосијаһы
сәһзәләр онун лексикаһында да жаргон
киһи чыһшы едир; мәһсәләһ:

1) Гојаһјан ај көһнәләр, ај јашыдлар.
Һәһјәрәләр һәр јерә дырмәһшдылар,
2) Мәһчлија јазан бир пара биары
ајылды.

Шаһр ләғәбиндә нәчә иһдбары ајылды
Молләләр «Молла Нәһсәрәддин» жур-
наһыны «биар», «иһдбар» адһландыры-
дылар.

2. Мәнфи типләһрин лексикаһында
иһләһнән иһкинчи груп жаргонлар үмү-
хәһлг дилиндә мәнфи мәһна ифәдә ет-

мир, ләһкин мүһтәһлиф ичтимаһи груп-
лары һитгиндә мәһнаһыны дәһиһшәрәк
жаргон киһи иһләһир. Мәһсәләһ:

Тәрк еһләһин чәһванлары...
Бәһшлары чәһшды, гојаһјан,
Чөһрә тәрәһшды, гојаһјан.

Бурада «јенификирлиләр» мәһна-
һында иһләдилмиһш «чәһванлар», «чөһ-
рәһи тәрәһш» хәһлг дилиндә өзләһјүндә
һеч бир мәнфи мәһна билдирмир, лә-
һкин шәһр жаргонлаһшыр. Мәһсәләһ:

1) «Шаһкаһлы мүһсәләһни көрүб дәһн
оһу һәр дәм». (Мүтәрәғги зијаһы мә-
наһында.)

2) «Дәһс оһудур һәр бәһш фәһли
чәһә». (Јени типли мүәллиһ мәһна-
һында.)

3) «Сәһ салма јатанлар ајылар, гоја
һәлә јатсын». (Авәм чәһмаат мәһна-
һында.)

Адәтән бәһдин әсәрләрдә иһтирәк
едән сурәтләр мүһсәт вә мәнфи олма-
ла иһи група бөһүнүр. Билдијимиз ки-
һи, бунлардан да һәр биринин өзүнә-
мәхсуһ һитг хүһсуһијәти олур. Гаршы-
ја бәлә бир суал чыһыр: мүһсәт сурәт-
ләһрин һитгиндә дә жаргонлар иһлә-
һирми?

Бәһзи дилчләһрин фикриһә көрә, жар-
гонлар јалһыз сәһтрик әсәрләрдә мән-
фи сурәтләһрин һитги үчүн характерки-
дир. Бу фикрдә бөһүк һәһригәт вар.
Чүһки сәһтрикә кинәјә вә иһронијаһсыз
тәһсәвүр етмәк мүһкүн деһил. Она көрә
дә бурада өз-өзләһјүндә мәнфи мә-
на ифәдә етмәһжән сөз дә кинәјә нәти-
чәһсиндә жаргонлаһа билир.

Гуллугчу гыза көз гычәмағ адәти-
һиздир,
Чүһки бизим арваддан о, мин дәфә
тәһмиздир.

Әһләһ, бу бизә лап бабадан гәһлә
бир издир.
Иһдә јени бир дөвр, јаратмағ мода
дүһшмүш,

Гуллугчу гыза иһди әл атмағ мода
дүһшмүш. (Ә. (Нәһзми).)

Бу парчада гәһ һарфләрлә фәһргәһн-
дириһмиһш сөз вә ифәдәләр өзлә-
һјүндә мәнфи мәһна ифәдә етмәһжиб, һәм
тәрәһфиндән иһләдилән ади үһһси-
јәт материәһлыдыр. Ади вәһзијәтдә
бунларын жаргонларла һеч бир әлә-
гәһи жоһдур. Мәһндән көрүндүјү киһи,
мәнфи тип бу сәһзләһри һәһги мәһна-
ларындән узағлаһшырыб, жаргонә
«чәһвилмиһшдир».

Нәзәрә аһһнәһмәһлыдыр ки, мүһсәт

образларын нитгиндәки жаргонлар мәнфи образларын нитгиндә ишләнгән жаргонлардан фәрqlәнир. Әкәр мәнфи образларын нитгиндәки жаргонлар «саһибинини» мәнәви аләмнини, ичтиман һәјатдакы мөвгејини ачмага вә бир даһа нитгиниң сәчијјәләндирилмәсинә хидмәт көстәрирсә, мүсбәт образларын нитг ақтында олан жаргонлар онларын дилинин чапылығына, халг дили илә бағлылығына хидмәт

Азәрбајчан дилинин өјрәдилмәсиндә интенсив тәлим методларындан истифадејә даир

Рамиз МӘММӘДЗАДӘ

Азәрбајчан ММТИ-нин директору

Милләтин варлығы, мөвчудлуғу вә дүңја мигјасында шөһрәт газанмасынын әсас әләмәтләриндән бири милли диллә бағлыдыр. Она көрә дә дилин сафлығынын горунмасы, инкишафынын тәмин едилмәси, интенсив методларла башга милләтләрә өјрәдилмәси ингилаби јениләшмә дөврүндә совет мәктәпләринин ән кәсин вә дөврүн эәрури тәләбатындан јаранмыш проблемләридр. Бу барәдә Сов.ИКП МК-нын феврал (1988-чи ил) пленумунда вә XIX Умумиттифаг партија кон¬франсында конкрет имкан вә јоллар көстәрилишидр. XIX Умумиттифаг партија конфрансынын «Милләтләрарасы мүнәсибәтләр һаггында» гәтнәмәсиндә дејилдр: «Һәр чүр шәраит јаратмаг лазымдыр ки, милли-рус гошадиллији һәр бир рекионун хүсусијәтләри нәзәрә алынмагла аһәнкдәр вә тәбини инкишаф етсин, формализмдән азад олсун. Дөвләт һәјатынын, ичтиман вә мәдәни һәјатын мүхтәлиф саһәләриндә милли дилләрин фәал ишләдилмәсинә даһа чоһ гајғы көстәрилмәлидр. Халгын адыны дашыјан республиканын эразисиндә јашајан башга милләтләрин вәтәндашларынын, биринчи нөвбәдә ушағларын вә кәңчләрин һәмин халгын дилин өјрәнмәси тәғдир едилсин». Көрүндүјү кими, иттифаг мигјасында вә еләчә дә республикамызда гошадиллик проб¬леми өз һалыны көзләјән чилди мәсәтәди, халгын үнсизу нитгидән даға атырдыр.

48

көстәрир. Мәсәлә: «Туту: һә, де көрәк сәндән хәрчлик истади, ја јох? Мәдәд: Јолда истади, чибимдә сичанлар ојнадыгындан хаһишнин јеринә јетирә билмәдим» (С. Вәлијев.) «Короғлу бахды ки, Гара хан әкилмәк истајир» («Короғлу» дастанында.)

Бәдин диллә жаргонлардан истифа¬данын ролу чоһ марағлы проблемдр вә бу хүсуси тәдигат тәләб едир.

Белә бир һәгигәти инкар етмәк олмаз ки, бизим республикада да азәрбајчанлылар рус дилини, руслар азәрбајчан дилин өјрәтмәк саһәсиндә мүәјјән ишләр көрүлмүшдүр. Шүбһәсиз, бу, азәрбајчандакы мүхтәлиф милләтләрдән олан вәтәндашлар јерли әһалинин милли дилин, мәдәнијәтин, тарихини, әдәбијјатыны, адәт-әһәналәрини өјрәнмәкдә кениш имкан јарадыр.

Гошадиллијә јијәләнмәјин бүнөвраси мәктәбгәдәр дөврән, мәктәб ил¬ләриндән башланыр. Она көрә дә бу процесин мүвәфғәјјәтлә инкишафын тәмин етмәк, һәр ики дилин мәним-сәнилмәсиндә гаршыја чыхан манеәләрин, мәнфи тәсирләрин өһдәсиндән кәлмәк мүәллимләрә хүсуси олараг дүшүндүрмәлидр.

Рус мәктәпләриндә азәрбајчан дилин өјрәдилмәси мәсәләсиндә уғурлар газанмаг үчүн онун тәдрисинин тәшкилине социал-мәдәни мүнәсибәти дәјишмәк лазымдыр. Мүәллим ушағлар мәнсуб олдуғлары халгын симасын дилин инчәликләриндән истифа¬дә етмәкчә ачыб көстәрмәји бачарма¬лыдыр. Чүнки дилин өјрәнилмәсинә олан мараг, һәр шәјдән әввәл, халгын мәдәнијәт вә тарихдән ирәли кәлир.

Дили дәриндән вә елми әсасларла өјрәтмәкдә интенсив методлардан истифаде етмәк тәлимә мүсбәт тәсир көстәрир. Һал-һазыра кениш јайыл¬ишчә интенсив тәлим методларыны башланғычы мәшһур болгар алими

Г. Лозановун 60-чы илләрдә ишләмиш олдуғу суггестив (тәлғинедичи) методла бағлыдыр. Бу системин әсасын инсанн кизли галан, еһтијатда олан имкаиларындан истифаданын мүмкүн¬лүјү тәшкил едир. Суггестив методда Г. Лозанов мүрәккәб (шәхсијәт, ушағлыг дөврүнә хас олан хүсусијәтләрин јашлы адамларда галмасы) вә сәдә (дәвранышын ики планлылығы, ин¬тонасија вә ритм, јаланчы фәалијјәт-сизлик) тәлғини олдуғуну мүәјјән-ләшдирир. Конкрет шәраитдән (өјрән¬нин јашындан, тәлим мүддәтиндән вә с.) асылы олараг, интенсив методларын мәзмуну дәјишдирилдикә мә¬лум олур ки, онларын әксеријјәти мәһз суггестив васитәләрә әсасланыр.

Бизим институтда үчүнчү илдир ки, рус дилин интенсив јолла өјрәдил¬мәси һәјата кечирилди. Бу мәсәдә 1986-чы илдә Мәркәзи Мүәллимләрә Тәкмилләшдирмә Институтунда дил өјрәнмәјә еһтијачы олан республика милли мәктәпләринин һәрби һазырлыг мүәллимләринин експерименти тәшкил олунду. Һәрби һазырлыг мүәллимләринин рус дилиндә азәрбајчанлы мәктәбилләрә мәшғәлә кечә билмәләри сәвијјәсинә јијәләнмәләри бу курсун әсас мәсәдин тәшкил етди.

Һәрби һазырлыг мүәллимләринә рус дилин интенсив методларла өјрәтмәк саһәсиндәки експериментин нәтичәләри кестәрди ки, мұвафиг мадди-техники, тәшкилати вә методик тәминат олдуғда мәлум методларынн тәтбиғи мүстәсна дәрәчәдә сәмәрәли нәтичә верир вә башга милләтләрә рус дилин аз вахта өјрәтмәкдә ән јахшы имкан јарадыр.

Институтда һәрби һазырлыг мүәллимләри илә апарылан иш тәчрүбәси азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин коллекијасында бәјәнилди. Әлдә олунмуш мүвәфғәјјәтләр вә бир сыра кәнд мәктәпләриндә тәлим ин¬тенсивләшдирилмәси вә практикада интенсив методларын тәтбиғи проб¬лемләринә тәләпләрин артдығынә нәзәрә алараг, ММТИ нәздиндә дилләрин интенсив методларла өјрәдилмәси лабораторијасы јарадылды. Лабо¬ра¬торија әмәкдашлары Абшерон рајон мәктәпләринин рус дили мүәллимләринин интенсив методларла мәшғәләләр кечирмәјә һазырладылар вә һәмин мүәллимләр сәккиз синфин ша¬кирдләринә рус дилин мүвәфғәјјәт

4. «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» № 2.

јәтлә өјрәтмәјин биринчи мәрһәләси ни уғурла баша вурдулар.

Јенидәнгурма хәттинә, рус-милли гошадиллији проблеминә еһтијачы нәзәрә алараг, азәрбајчан дили вә әдәбијјаты кафедрасы, милли мәктәпләрдә азәрбајчан дили вә әдәбијјаты ка¬бинети әмәкдашлары лабораторијанын әлдә етдији тәчрүбәјә истинад етмәкчә Бақы шәһәриндә јашајан гејри-азәрбајчанлылар азәрбајчан дилин ин¬тенсив методларла өјрәтмәјә башла¬дылар.

ММТИ-дә һазырланмыш мүәлли¬мләр јахын замандан етибарән инсти¬тут базасы әсасында Бақы шәһәринин јашлы әһалисинә азәрбајчан дилин тәлимин интенсив методлары илә өјрәдириләр. Бу саһәдә илк аддымлар уғурлуудр.

Лакин даим артмағда олан марағы вә дили өјрәнмәк истајән гејри-азәрбајчанлыларын тәләбатынә нәзәрә алараг, онун интенсив методларла өјрәдилмәсини ибтидан синифләрдән башламағы мәсәдәүјүн һесаб еди¬рик. Тәкчә дил јох, һәр һансы фәни тәлиминин әсасы ибтидан синифдән гојулуур. Бу синифләрдә тәлимн гојулушундан дилә јијәләнмәјин кәләчәк уғурлары чоһ асылыдыр.

Рус мәктәпләриндә азәрбајчан дилин интенсив методларла тәлим едилмәси мәлум тәлим методикасына јијәләнмиш ихтисаслы мұтәәссиләр тәләб едир. Мәшғәләләр лингафон апа¬ратлары илә тәчһиз едилмиш хүсуси кабинетләрдә кечилмәлидр. Јахшы олар ки, белә аудиторијалар кениш отағлардан ибарәт олсун ки, онларда роллу ојунар кечирмәк мүмкүн олсун. Гејд етмәк лазымдыр ки, тәлим ин¬тенсив системиндә үнсизәт васитәләринин әсасын роллу сүжетләр тәш¬кил едир; бу, марағы, мәшғәләләрин сәмәрәсини јүксәлдир.

Мүәллим синифдә коллектив шәраити дүзкүн тәшкил етдикдә тәлим алаңлар гаршылығына инама әсасла¬нараг өјрәндикләрини даһа јахшы јад¬да сахлајыр, өзләрини сәрбәст һисс едириләр. Белә мәктәпләрдә мәшғәлә¬ләрин тәшкили заманы синфин ики ја¬рымгрупа бөлүнмәси, мүәллим вә ша¬кирдләрин хүсуси дәрс вәсаитләри илә тәмин едилмәси мәсәләләри һәлл олунмалыдыр.

Гејд етмәк истајди ки, ибтидан си¬ниф мүәллимләри кичик мәктәбләләрә икинчи дилин тәлиминдә ојунун

49

лазымлыгынын мүасир методикасына индија гэдэр јиләләнмәшләр. Онларын бир чоху аудиовизуал техника илә тәчһиз едилмиш тәдрис кабинетләриндә дәрсин тәшкили методикасы илә таныш дејиләр. Әлләриндә һеч бир дидактик материал јохдур.

Бизә белә кәлир ки, икинчи дилин интенсив методларла дәриндән вә «әјләнчәли» шәкилдә тәлими јаранмыш һазыркы шәрағтдә јүксәк нәтичәләр верә биләр. Рус дилли мәктәпләрдә Азәрбајчан дили тәдрисинин тәшкили мәсәләләрини јерли халг тәһсили органлары демократик јолла һәлл етмәлидирләр. Абшерон рајон мәктәпләриндә интенсив методларла рус дилинин тәлими вә Азәрбајчан дилинин һәмнин методларла ММТИ базасында өјрәдилмәси тәчрүбәси диг-

гәти чәлб етмәли вә о, республика педагожи мәтбуатында, еләчә дә дикәр мүвафиг журналларда өз әкс-сәдәсыны тапмалыдыр.

ММТИ-дә апарылан ишләрин маһијәтиндән, интенсив методларла дил тәлими саһәсиндә әлдә едилмиш тәчрүбәдән сөһбәт ачаркән, төвсијәмизин билдирмәк истәрдиқ ки, габагчыл мүәллимләримиз мәләум мүасир методлары өјрәнмәјә чалышсалар, чоқ шәј газанар, икинчи дилин тәлиминлә даһа јүксәк нәтичәләр әлдә едә биләрләр. һәмчинини, буна да үмид едирик ки, ММТИ-дә дил тәлиминин интенсив методларынын ишләнилмәси вә тәтбиғи үзрә апарылан ишләр дилчи алимләримизин вә методистләримизин дә дәриндән марағландырачадыр. Белә һалда биз гаршылығлы сәјләримизлә мүасир методиканын марағлы истиғамәтини инкишаф етдирмәјә мүнасиб имкан әлдә етмиш оларығ.

Мүасир јазылы әдәбијјатымызда

«Дәдә Горғуд» мотивләри

Шамхәлил МӘММӘДОВ

«Азәрбајчан мүәллими» гәзетинин шә'бә мүдири

Ахыр вахтлар, хүсусән сон 15—20 илдә әдәбијјатшүнаслығ саһәсиндәки тәдғигатларын бир голу өз тутуму вә интенсивлији, систематик сәчијјә дашымысы илә диггәти даһа чоқ чәлб едир. Дүнја вә ССРИ халғлары әдәбијјатынын тәдғигиндә онун фолклорла бағлылығы мөвзусунун арашдырылмасы тәбиин, ганунаујуғун әдәби процес характерин алмышдыр. Ичтимай шүүрун специфик бир формасы олмағ е'тибарилә әдәбијјат чәмијјәтин инкишафы фөвғүндә дурмағ үчүн, мәдәни сәрвәтә чеврилмәк үчүн халғын—елми-техники тәрәғгини тәмин едән гуввәнин биләваситә јарадычылығына даһа чоқ үз тутур. Бу, бир сыра сәбәбләрлә бағлыдыр. Фолклор тарихи категоријадыр вә тарихи конкретлик, хәлиғи вә үмумиллик миғјасынын конкретлиги фолклорда зәмәнәмиш кими чатымыш информәсијалар

рын (бурада ајры-ајры әдәби фактларын информәсијә нәзәријјәси ишығында арашдырылмасы, бунлары тәдғиг едән һадисәләрин дөври мәтбуатда ишығландырылмасы вә с. нәзәрдә тутулур. Мәғаләнин мөвзусу вә һәчми һәмнин материаллардан истиғадәјә имкан вермир) һеч дә фантастик мотивләр олмағасы фактларынын хүсусән сон илләр даһа чоқ тәсдиғи фолклора әдәби гајнағ, тарихи категорија, бәдин-естетик мәнбә кими гајыдышын әсасында дуран объектив сәбәбләр, әсәслы амилләрдир.

Бәдин мәдәнијјәтин өзүл дашлары олан халғ јарадычылығы саһәләри, хүсусән мәнәвијјат мәктәби сајылан шиғаһи әдәбијјат кенети оларағ иччә-сәнәтлә сых бағлыдыр.

Зәмәнәнин ән-и-фүзуу вә гүдәтәли јазычылары бу күн дә миғрләрә, халғ ја-

радычылығына хүсуси бир марағла, еһтирасла үз тутур, өјрәнир вә јарадычылығларында бәһрәләнирләр.

Зәмәнәмизин мүтәфәккир вә ән чоқ нәшр едилиб охунан сәнәткәри Чинкиз Ајғматов јарадычылығы өз фолклоризми илә феномен бир сәнәт дүнјасыдыр вә бөјүк јазычы үчүн фолклор, миғолокија, «тәфәккүр методу, реал керчәклији өјрәнмә вә јозум вә-сәнәтсидир».

Башга халғларда олдуғу кими, Азәрбајчанда да фолклор јазылы әдәбијјатын бешиғи олмуш, Низамидән башламыш та бу күнә кими фолклор бәдини јарадычылығ саһәсиндә чалышанларын бәһрәләндикләри, истиғадә етдикләри, бәдин-естетик дәјәринин дәринлији, мөзунунун әдәби-фәлсәфи, тарихи-сосојоложи актуаллығы илә заманын фөвғүндә дуран әвәсиз мәнбә, гајнағ, сөз сәрвәти хәзинәсидир. Әдәбијјатшүнаслығымызда Низамин, Нәсими, Фүзули, Вағиф, М. Ф. Ахундов, Г. Закир, С. Ә. Ширвани, Н. Вәзирова, М. Ә. Сабир, А. Сәһһәт, Н. Нәриманов, Ә. һағвердијев, Ч. Мәммәдгулузадә, Ч. Чаббарлы, С. Вурғун, С. Рәһимов, Ә. Вәлијев, С. Рүстәм, Н. Хәзри, һүсәјн Ариф, Мәммәд Араз вә башғаларынын јарадычылығларынын фолклоризми ја диссертәсија, ја елми-нәзәри, ја да елми-публисистик мәғаләләр үчүн мөвзу олмушдур. Бу тәдғигат вә гәләм мәһсулларында фолклорумузун мүхтәлиф жанр вә нөвләриндән бәһрәләнмә фактлары чоқсајлыдыр. Бу јазыда исә анчағ иғадан чыхыб абидајә чеврилмиш улу «Дәдә Горғуд» бојларындан мүасир сәнәткарларымызын истиғадә етмәләриндән әсәсэн үмуми шәкилдә сөһбәт ачылачағдыр.

«Китаби-Дәдә Горғуд» сон ијирми илдән артығ бир дөврдә әдәбијјат програмында (сәккизинчи синфин) хүсуси јер тутмуш дастанларымыздандыр. Епосдакы идеја-мәзмун дәринлији, образларын мәнәви-әхлағи зәнкинлији, гәһрәманларын вәтәнпәрвәрлик вә һуманизми кәнчилиин әдәби-бәдин һазырлығында, коммунист тәрбијәсиндә әһәмијјәтли рол ојнајыр. Мәһз бу вә ја дикәр әдәби-мәдәни, тарихи-педагожи мәзијјәтләринә көрәдир ки, ислаһатла бағлы оларағ јениләшдирилиб тәкмилләшдирилиш нәтамағ орта вә онбириллик мәктәбләрин VIII синфинин әдәбијјат програ-

мында епосун өјрәдилмәсинә 4 саат вахт ајрылмышдыр. Бу күн «Дәдә Горғуд» дүнја миғјасында тәдғигатчы-охучу марағы газанмыш гијмәтли сәнәт абидаһидир. Епосун мүасирлик бахымындан бөјүк әһәмијјәт кәсб едән хүсусијјәтләриндән бири онун мүасир әдәби процесин фөвғүндә дуран мәнбәјә, гајнаға чеврилмәсидир. Бу саһәдә тәдғигат апарылмадығыны нәзәрә аларағ илкин арашдырмамыз әсасында һазырладығымыз гејдләри көмәк мәғсәдилә мүәллимләрә тәғдим едирик.

Јазычы, әмәкдәр инчәсәнәт хадими Анар јазыр: «Һәр һансы бир халғ—әдәби ирси нә гэдәр зәнкин олса да—бир ја ики әсас китаба, тәмәл китаба. Ана китаба маликдир. Белә баш китаб халғын варлығыны ән долғун вә биткин шәкилдә әкс етдирир... Халғын һәјат тәрзи, күзәрәни, әдәб-әркан гајдалары, адәт-ән-әнәләри, милли характерин руһу вә дәрин маһијјәти белә әсарләрдә там шәкилдә иғадә олунур.

...Азәрбајчан халғынын гәдим шаһ әсәри, Ана китабы «Дәдә Горғуд» даһатаныдыр (Анар. «Дәдә Горғуд дүнјасы», «Азәрбајчан» журналы, 1985, № 11, сәһ. 79).

«Дәдә Горғуд» халғын «етик вә естетик дәјәрләрини» көстәрмәклә јанашы, онун јарадычы тәфәккүр вә бәнзәрсиз тәхәјјүл вүс'әтини әкс етдирән абидаһидир, сәнәт ајнаһыдыр, ејни заманда сәнәтдә өлчүдүр, әдәби-бәдин критеријадыр. «Дәдә Горғуд» халғын Ана китабы кими һазырда хүсуси марағ объектинә чеврилиб вә бу марағ өз миғјасына көрә дүнја миғјасыдыр, бүтүн түрқдилли халғларын тәдғигатчыларынын диггәт мәркәзиндәдир. Өтән илин ијулунада түрқолокија проблемләри үзрә ССРИ вә Түркіјә алимләринин биринчи коллективумунун мәһз «Китаби-Дәдә Горғуд» проблемләринә һәср олунмасы һәмнин марағ вә диггәтин һәјати-мәдәни иғадәси иди. Горғудшүнасларын бу бејнәлхалғ көрүшү бир даһа тәсдиғләди: «он биринчи әсрдә јазыја алынған, лакин о вахта гэдәр шиғаһи халғ әдәбијјаты кими јүзәликләр боју дилдә, ағызда долашан «Дәдә Горғуд» бојлары... мәнсуб олдуғу халғын тарихи, чоғрафија-сы, етнографијасы, мәдәнијјәти, инчәсәнәти үчүн тутарлы гајнағдыр» (Вах: III. Әкбәрзадә. «О. Ф. Сәртгаја: «Азәр-

бајчан үрәјимдә бир шаһ дамардыр». «Коммунист» гәзети, 5 август 1988-чи ил).

Коллективумда гејд олунду ки, абидәнни библиографиясы токмилләшдиримләли, энциклопедик дүгәти тәртиб едилмәли, бојларын поетикасы өјрәшилмәли, фразеолокијасы ајрыча тәдгигат объектинә чеврилмәлидир. Дејилән фикирләр бахымындан «Дәдә Горгуд» бојларынын совет дөврү әдәби-бәдни јарадычылыгыда инчәсәнәтчимиз үчүн гајнаг олмасы фактларынын арашдырылмасы мәсәләси дә актуалдыр. «Дәдә Горгуд» бојлары халгын тарихи-естетик зөвг јаддашы олмагдан башга һәм дә бүкүнкү јарадычыларымыз үчүн мөвзу, идеја мәнбәјидир, «тәфәккүр методудур, реал керчәклији өјрәниш вә јоzum васитәсидир».

Сабаһын тәдгигатчылары олачаг кәңләри индидән бу абидәјә истигамәтләндирмәк, бојларын тарихи-естетик зөвг јаддашы, әдәби-мәдәни дәјәрини чатдырмаг үчүн мүәллим «Салур Газанын евинин јағмаланмасы боју»нун тәдрисиндә мәнз бу мәсәләјә дә диггәт јетирмәлидир: «Дәдә Горгуд» бојларынын мүәсир дөвр әдәбијјатымыз тәсири фактлары һаггында данышылмалыдыр (Мөвчуд програмлара чидди етираз догуран фактлардан бири «Дәдә Горгуд» боју-нун өјрәнилмәсинә аз јер верилмәсидир. Буну нәзәрә алараг мүәллим мәктәб мүнәзирәси шәклиндә гурдугу шәрһдә анчаг ашағыдакы мәсәләләрни тәисләр кими шакирдләрә чатдыра биләр. Марағы вә мејли олан шакирдләрлә әлавә мәшғәлә апармаг, әдәби-бәдни конфранс тәшкил етмәк еффектли олар).

«Китаби-Дәдә Горгуд»ун Азәрбајчанда нәшри вә тәдгиги тарихинин јарымәсрлик салнамәси вар. Белә ки, абидә 1939-чу илдә һ. Араслынын кириш сөзү вә изаһлары илә латын әлифбасында нәшр олунмуш, сонралар Ә. Дәмирчизадә абидәнни дилини тәдгиг етмәјә башламыш, «Гарача Чобан» адлы ушаг пјеси јазмышдыр. Репрессия дөврүндә бојларын нәшри вә тәдгиги гадаган олунмушду. «Дәдә Горгуд»ун икинчи һәјаты 50-чи илләрин орталарындан башланмышдыр; эпос рус дилиндә нәшр едилмиш; фолклорчулар абидәнни өјрәнилмәсинә киришмиш ССРМ халг дәстә...

мы М. Абдуллајев бојларын мотивләри әсасында әсәрләр јаратмыш, «Китаби-Дәдә Горгуд» 1961-чи илдә индики әлифба илә нәшр едилмишидир. Ә. Султанлы, М. һ. Тәһмасиб, Ш. Чәмшидов, К. Абдуллајев, К. Вәлијев, С. Әлијаров, Е. Әлибәјзадә вә башга алимләрин мәғалә вә китабы араја әрсәјә кәлимишир.

Эпосун биографиясында үчүнчү мәрһәлә 70-чи илләри әһтә едир. һәмин дөврдә эпоса мараг даһа дә артымыш, онун тәдгиги кениш вә чохтәрәfli бир сәчијјә кәсб етмиш, бојларын педагожи, филологи, естетик, фәлсәфи, тарихи бахымдан арашдырылмасы башланмышдыр. Елми марағын артымы јарадычы тәфәккүр саһибләринин диггәтини абидәјә истигамәтләндирди. Епос Ана китабы кими бәдни јарадычылыгы гајнағына чеврилди.

Илкни арашдырма белә бир үмуми ләшдирмә апармаг үчүн әсас верир к: «Дәдә Горгуд» бојлары поэзија, драматуркија, нәср, рәссамлыгы, кино вә балет кими сәнәт саһәләри үчүн мөвзу, мотив вә идеја гајнағыдыр; бу әдәби-бәдни јарадычылыгы марағы азалмыш, әксинә, даһа чох интенсив, систематик сәчијјә дашыјыр, фәлсәфи-бәдни-естетик мәна, мазмун кәсб едир.

«Дәдә Горгуд» абидәләриндән бәһрәләнмәклә јарадылмыш илк гәләм мәһсуллари М. Рзагулузада вә јухарыда гејд едилди ки, Ә. Дәмирчизадәјә мәхсусдур. М. Рзагулузадәнни «Ана үрәји, дағ чичәји», «Ел күчү», «Дәли озан» миниатүр повестләри ушагларын ән чох севдији әсәрләрдәндир.

Эпосун бәдни јарадычылыгыда мәнбә, гајнаг кими хүсусу тутуму сон илләр, даһа дәгиг десәк, сон 20 илдә артымышдыр. Бурада поэзија ашағыдакы мазмун тәрәфләри кәсб едиб: шакирдләр поетик мағамларда Горгуд гәһрәманларыны хатырлајыр, лирик вә ја епик образлары абидәнни персонажларына бәнзәдирләр (1); «Дәдә Горгуд» бојларынын идејалары поетик-тарихи фон кими көтүрүлүр, заманын проблемләри о фонда шәрһ олунур (2); эпосун һәр һансы мотиви тарихи-бәдни контекстдә гәләмә алыныр, бојларын башлыча естетик-фәлсәфи гајнаг мазмуну поема тјес чүн мөвзу олур...

Шаирләрдән М. Араз, Һидајәт, А. Абдулла, Сәлим Әлиоғлу, Ч. Чавадлы вә башгаларынын әсәрләри биринчи, икинчи вә үчүнчү група анд поетик нүмунәләрә дахилдир.

Мәсәлән, Һидајәтин «Дәдә Горгуд» шәриндә Азәрбајчан елләриндә Горгуд өјүдүнә-улу (ата-ана) нәсиһәтинә әмәл олундуғу гејд едилди, елимизин әдәт-әнәләринин мугәддәс вә һуманист мәзијјәтләри ачығланыр, поетик мәғамда заманын, дөврүн балалары лирик-фәлсәфи ахарла әлағәли верилди:

...Јадын торпағында көзүмүз јохдур, Әзкәнин варыјла нә ишимиз вар?! Халгымын әввәлдән көзләри тохдур, Фәгәт... чох гәрибә кәрдишимиз вар.

Дүшмән гылычынны гојмајыб гына, Биз дост ахтармышыг, о, нифрәт кәзиб; Дуз-чәрәк гојмушуг дәстәрханьна, Архадан вурмаға о, фүрсәт кәзиб.

...Дөнүб гүрурумүз дашыгн бир сәлә, һәрдән намәрдләрән јаралансаг да, Бир ганлы чај илә, көрүләр илә Бир үрәк икијә параланса да!

Сонунчу груп әсәрләрә ән јахшы вә һаләлик сијаһысы тамаманлымыш сајыланлар дахилдир: Булуд Гарачорлу Сәһәнд «Сазымын сөзү» поемалар силсиләси; Нәби Хәзринин «Әфсанәли јухулар», «Анамын бачылары» поемалары.

Тәдгигатчыларын гејд етдији кими, Шәһријарын «Һејдәр бабаја салам» әсәриндән сонра Чәнуби Азәрбајчанда икинчи көркәмли әдәби һадисә «Сазымын сөзү» сајылыр:

Сәһәнд бу әсәриндә «Дәдә Горгуд» бојларындан алтысыны поетик объект сечмишир. Биринчи чилдә—«Сазымын сөзү»ндә «Духа Гоча оғлу Дәли Доорул», «Дирсә хан оғлу Бугач», «Ганлы Гоча оғлу Гантуралы» бојлары, «Дәдәмин китабында—икинчи чилдә «Гарачыг чобан», «Бәкил оғлу Иман» вә «Тәпәкөз» бојлары нәзмә чәкилмишир. Халгын дастан јарадычылыгы әнәләриндән сәнәткарлыгыла бәһрәләнән Сәһәнд бәдни васитә олараг һәр әдәби дастанын әввәлине «Башланыш», ахырына исә «Гуртарыш» әлавә етмәклә онлары халгынын, вәтәнинин мүәсир сијаси-ичтимаи һәјаты, вәзијјәти илә әлағәләни-

дирир» (Ругијә Гәнбәр гызы. «Булуд Гарачорлу Сәһәнд вә онун поезијасы». Бах: Сәһәнд. «Сазымын сөзү». Бахы, «Јазычы», 1984, сәһ. 11). Поемаларла бојларын мазмунунун мугәјисәси академик Мирзә Ибраһимовун: башланышларда шаир «дастанын һуманизм руһуну вә мүндәрчәсини инкишаф етдирмиш, бүкүнкү инсанын мүбаризәләри вә арзулары илә ашыламыш, һәјат һаггында, инсан һаггында бир сыра гижмәтли фикирләр сөйләмишир» фикрини (М. Ибраһимов. Ики китаб.—«Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети, 23 март 1968-чи ил) тәсдиг едир.

Халг шаири Нәби Хәзри фолклоризминдә «Дәдә Горгуд» бојлары башлыча јер тутур. Бу фикир филологија елмләри намизәдләри Ј. Нәсирли вә Р. Әзизовун китабларында гејд олунмушдур. Мазмунундан да ајдынылашыр ки, Н. Хәзринин «Әфсанәли јухулар» поемасы «Салур Газанын евинин јағмаланмасы» боју әсасында јарадылмышдыр.

Һәм «Дәдә Горгуд» бојлары, һәм «Әфсанәли јухулар» жанр етибарилә гәһрәманлыг дастаныдыр. Икинчи бир чәһәтдән, һадисәләрин инкишаф динамиксиндә јуху әдәби васитә кими мүһүм јер тутур. Һәм әдәби фолклор нүмунәсиндә, һәм дә поемада сүжет фәргләнир, һадисәләр ејни чүр чәрәјән едир.

Нәби Хәзри поэзијасында «Дәдә Горгуд» бојларынын поетик гајнаг кими ролу јухарыда гејд олунан әсәрлә мәндуллашмыш. Белә ки, шаир «Дәдә Горгуд» бојларына сонра да гајытмыш вә бәдни-естетик мәрәмлы гајытманы мүәллиф өзү белә шәрһ етмишир: «Ана» поемасы үзәриндә ишләјирдим... мәнә белә бир фикир доғду: бу күн, 20-чи әсрин гојунура гүрурла јашајыб, өмрүнү баша вурмуш анамын мәнәви бачылары кимләр олмушдур? Хәјалым узаг әсрләрә кетди... Хатиримә Бурла хатун кәлди, Нүшабә көз өнүндән кечди. Мәһсәтини дүшүндүм. Һәчәрин гәһрәманлығын хатырладым. Мәнә елә кәлди ки, анам өз бачыларынын саф аналыг дујғуларыны, гадын мүдриклијини, гадын шаирәнәлијини вә гадын мәрдлијини өзүндә чәмләшдирмиш вә мәнм әсримә гәдәр кәтириб чатдырмышдыр. Онунчүн дә мән «Анамын бачылары» ады алтында силсилә поемалар јазмаг

фикрине дүшдүм. Азәрбајҗан мәдәни-јәтинин гәдим вә әбәди әбидәси «Дәдә Горгуд» а мұрачәт етдим. Вә «Әфсанәли Јухулар» поемасы јазылды.

«Дәдә Горгуд» бојлары илә јарадычылыг просесиндә үнсидәт бу поемаларла бәтмәди. Нәби Хәзри аз сонра епоса сәһнә һәјәти верди. М. Әзиз-бәјов адына Азәрбајҗан Дәвләт Академик Драм Театрында онун «Торпага санчылан гылынч» пјеси тамашаја гојулду. Әсәр епосун һуманист мәзунуну, бабаларымызын гәли мұһарибәләри инкар етмәләри идејасыны тәблиг едир. Епосун романтик-гәһрәманлыг мәзунуну, мотивләри фәрди оријинал услубда, башга бир әдәби жанрда мұасирлик ракурсунда халга чатдырылмышдыр.

«Дәдә Домрул» боју драматуржи мәгамлары, дәрин фәлсәфи мәзунуну илә јазычы Алтај Мәмәдовун диггәтинин чәлб етмишди. О, бојун мәзунуну вә мотивләри әсасында ејинадлы комедија јазмыш, әсәр Киrowабад Дәвләт Театрында угурла тамашаја гојулмушду.

Беләликлә, көрүндүју кими, «Дәдә Горгуд» бојларындан истифадә мұхтәлиф жанрлы јазылы әдәбијатымызы әһәтә едир. Бу бахымдан јанашанда кино вә тәсвири сәнәт сәһләринин «Дәдә Горгуд» бојларындан бәһрәләнмәси фактлары да кениш тәһлилә, тәдгигата әсас верир. Мәгаләнин һәчми булардан бәһс етмәјә имкан вермир вә мұәллима јаддаш олараг әсәрләрин адларыны чәкмәклә кифәјәтләнирик. Јазычы-кинодраматург Анарын ејин адлы ики серијалы ссенариси әсасында чәкилмиш бәдни филм, «Дәдә Горгуд» балети, «Дәдә Горгуд» мотивли рәсмләр (М. Абдуллајевин) вә миниатүрләр (Ф. Мәмәдәвалијев) К. Марксын ашағыдакы фикринин тәсдиг едир: бәзи сәнәт инчиләри чәмијјәт инкишафынын ашағы сәвијјәдә олдуғу бир заманда мејдана кәлсәләр дә, чәмијјәтин сонракы инкишафы мәрһәләләриндә јаранан инчәсәнәтә, әдәбијјата өз мұсбәт тәсири кәстәрмәкдә давам едир.

«Китаби-Дәдә Горгуд» бојларындан данышаркән онун бәдни нәсримизә тәсири һаггында гејд етмәмәк олму. Топланмыш фолклор нүмунәләринин арашдырылмасы тәсдиг едир ки, бојлар шифаһи халг әдәбијјатымызын өзүнә белә тәсир кәстәрмиш.

рәвәјәт вә әфсанәләр јарадылмышдыр. Булар «Дәдә Горгуд»ун гәјнаголма функцијасынын башга бир тәрәфинин мәзунуну тошкил едән әдәби фактлардыр вә ајрыча мәгалә үчүн кифәјәтди. Сәнәт јазылы әдәбијјатдан, совет нәсриндән кедир вә «Дәдә Горгуд»ун бәдни нәсримизә тәсириндән данышанда даһа чох јазычы-сценарист Әһмәдаға Муганлынын «Шәһријар әфсанәси», «Горгуд дәдәнин өјүдү» әсәрләри јадә дүшүр.

Јазычы Ә. Муганлы «Дәдә Горгуд» бојларына, бојлардакы образлы ифадәләрә, епосун поетик синтаксисинә даһа чох үз тутанлардандыр. Бу истифадә бир нечә бахымдан фәрглидир. Белә ки, мұәллиф «Шәһријар әфсанәси» поемасында Гәдирлә Кәзәлин тојуна Дәдә Горгуду кәтирир, онун оғузнамә гошдуғуну бәдни детал кими әсәрә дахил едир. Усталык повестин дилинн тәшкил едән бир сыра идеоматик ифадәләр, сөз бирләшмәләри ишләдир: «Гылынчымла доғраным! Өз охума санчылым!», «Чал гылынчын... јетдик!», «Јарымасын, јарчыма сын...» вә с.

«Шәһријар әфсанәси» повестинин гәһрәманлары да—гыла оғлан ох атыр, гуршаг тутур, ат чапырлар; олар да ох атыр вә ох дүшән јердә кәрдак гурур, дост кәлмәсә, дарда олан дост азадлыга чыкмаса кәрләјә кирмирләр; Муган елинин икидләри Дәдә Горгуд нәсиһәти илә басдыларыны кәсмир, саза, сөзә һөрмәт гојур, ел ағсагәлинын сөзүнә эмәл едирләр, Шәһријар мәләјин Кәзәл сәләһдашлары олан гызларә Горгуд гәһрәман кими мұрачәт едир: «Һеј мәним гыз гардашларым...»

Бағыр басмаг, баш әјиб салам вермәк, дөјүш күнү бир-биринә арха олмаг... кими мәнәви-физики мәдәнијјәт хүсусијјәтләри һәм «Дәдә Горгуд», һәм дә «Шәһријар әфсанәси» гәһрәманларына хас хүсусијјәтләрдир (Бах: Әһмәдаға Муганлы, «Өмүрдән једди јарпаг», Бақы, «Јазычы», 1984, сәһ. 60—102).

Академик Д. С. Лихачов «Игор полку һаггында дастан»а анд тәдгигатларында онун поетик нахышларындан А. Радишев, В. Жуковски, А. Пушкин вә К. Рылејевин, образларында А. Блок вә В. Брјусовун истифадә едикләринин, опера (А. Бородин, «Князь Игорь» операсы) вә рәссамлыг (В.

Шварте, В. Петров, В. Васнетсов) мөвзу, мәнбә олдуғуну ашкара чыхармышдыр. Көркәмли алим бу истифадәни онула әлағәләндирир ки, дастан образлары өзләриндә көрүнмәмиш поетик гүввә дашырлар.

Дунјанын бир сыра дилләринә—рус, никилис, алман, италјан, әрәб, фарс дилләринә чеврилмиш, дәфәләрлә нәшр олунмуш, дүјја бәдни мәдә-

нијјәти хәзинәсини зәнкинләшдирән әсәрә чеврилмиш «Китаби-Дәдә Горгуд» гәһрәманлары да белә гүдрәтә вә бәшәрилијә малик образлардыр. Дәрин бәшәрилик, дүјјәви һуманизм, солмајан хәлгилик, тәбии-реалист бојаларла долу бојларын тәдгигат чоғрафијасы илә кенишләндији кими бәдни јарадычылыг да гәјнаг кими ролу артыр.

Консултасија

VI сенифдә Азәрбајҗан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасы вә гыса методик кәстәришләр

II рүб үчүн 30 дәрә планлашдырылмышдыр (7 һәфтә 4 күн)
(25:5)

37-чи дәрә. Өрәдичи имла. Имланын апарылмасындан әсас мәгсәд фе'лә анд кечилмиш Јазы гәјдаларына даир вәрдишләри мөһкәмләндирмәкдир.

Бу мәгсәдлә ашағыдакы нүмунәләрдән истифадә олуна биләр. 1. Үмидсизлик она гәлиб кәлмәк истәјриди [(истијриди)]. 2. Дилбәр һәр күн әринин гаршысына чыкмалы, ону Јахшы гәбул етмәли иди [(етмәлијди)]. 3. Каш мән магазын табагына кетмәјә идим [(кетмијәдим)]. 4. Әләддин топ кими Јумру бир оғлан иди [(оғланыды)]. 5. Белә дејирләр ки, падшаһын кәзәл бир багы вар имиш [(варымыш)]. Бу бағда бир алма ағачы илдә бир күн чичәкләјәр [(чичәклијәр)] бабаһы чичәјини төкәр, үчүнчү күн бар верәрмиш. 6. Илан дәрзләрин арасында јатмыш имиш [(јатмышмыш)].

38, 39-чу дәрәләр. Фе'л формаларына анд орфоепик вә орфографик вәрдишләрин мөһкәмләндирилмәси:

а) Фе'лин әмр формасынын 1-чи шәхсин тәки вә чәминдә, 2-чи шәхсин чәминдә дүзкүн јазылышы вә тәләффүзү:

б) Башлангыч формасы а, ә сәитләри илә битән индики заман фе'лләринин дүзкүн јазылышы вә тәләффүзү.

40-чы дәрә. Иди, имиш һиссәчикләринин јазылышы вә тәләффүзү илә әлағәдар вәрдишләрин мөһкәмләндирилмәси.

41, 42-чи дәрәләр. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш.

43, 44, 45-чи дәрәләр. Рабитәли нитгин инкишафы: өјрәдичи ишә.

Биринчи саатда нитгин услублары вә типләринә анд кечилмишләрин төкряри, мұхтәлиф услублу нитг үчүн характерик сајудан дил васитәләри һаггында тәсәвүрләрин кенишләндирилмәси үзә иш вә мұһакимә характерли ишәја һазырлыг; икинчи саатда ишанын јаздырылмасы; үчүнчү саатда ишәларын төһлили.

46, 47-чи дәрәләр. Фе'ли сифәт.

Фе'ли сифәт фе'лин хүсуси формасы кими; фе'ли сифәтин үмуми мәнәси. Фе'ли сифәтин фе'лә вә сифәтә ошар хүсусијјәтләри (нүмунәләрин төһлили, мұгајисә әсасында). Чалышмалар үзәриндә иш.

Дəрсин икинчи саатыны дугət үзрə имлаја вə зəрфлəрин морфоложи тəһлил-нə сəрф етмəк мəгсəддур.

84, 85-чи дəрслər. Мүрəккəб зəрфлəрин əмələ кəлмəси вə жазылышы. Дугət үзрə имла.

86, 87-чи дəрслər. Рабитəли нитгин инкишафы; ѳрəдичи инша.

Иншалары «Тəнбəллик—бəдбəхтлик», «Хошбəхтлик зəһмтəдəдир», «Тарла-да», «Футбол мəйданчасында» вə с. мəзуларə нəср етмəк олар.

Икинчи саат иншаларын тəһлили үчүн нəзəрдə тутулмалыдыр.

88-чи дəрс. Нитг ниссəлəринə кəрə тəһлил вə зəрфə анд чалышмалар үзəриндə иш.

89-чу дəрс. ѳрəдичи имла.

90-чы дəрс. Зəрфин чүмлəдə ролу.

91-чи дəрс. Синоним дəрслər үзəриндə иш.

Бу мəгсəдлə «Б» дəрслижиндəки 230 нəмрəли чалышмадан да истифадə етмəк олар.

92-чи дəрс. Зəрфин исим вə сифət кими, сифət вə сայын зəрф кими ишлənмəси.

Бу мəзууну дəриндən вə нəртəрəфли мənимсəтмəк үчүн «Б» дəрслижиндə (сəһ. 105—106) имканлар кəнишдир.

93-чү дəрс. Əлавə тапшырыгылы ѳрəдичи имла.

94-чү дəрс. Рабитəли нитгин инкишафы; ѳрəдичи ифадə. «Б» дəрслији илə ишлəнən синифлəрдə ифадəни «Б» дəрслижиндəки 248 нəмрəли чалышма əсасында апармаг олар.

95, 96-чы дəрслər. Грамматикаја (зəрфлəрə) анд əлавə тапшырыгылы Јохлама имла вə сəһлəр үзəриндə иш.

97, 98-чи дəрслər. Зəрфə анд кечилмишлəрин мəһкəмлəндирилмəси вə системə салынмасы.

Бу мəгсəдлə «Б» дəрслижиндəки (108-чи сəһифədə) тəкрар үчүн суал вə тапшырыглардан истифадə етмəк олар.

99-чу дəрс. Кəмəкчи нитг ниссəлəри. Гошма кəмəкчи нитг ниссəлəриндən бири кими (танышылыг үчүн).

100-чү дəрс. Гошмаларын мə'начə нəвлəри.

Гошмаларын мə'начə нəвлəринин əзбər ѳрəнилмəси нəзəрдə тутулмамалы. практик шəкилдə мənимсəдилмəси тəшкил едилмəлдир.

101, 102-чи дəрслər. Рабитəли нитгин инкишафы; ѳрəдичи ифадə.

Икинчи дəрсдə гошмалы чүмлəлəрдə гошмалары синонимлəри илə əвəз етмəк бачарыгы үзрə иш апарылмалыдыр.

103-чү дəрс. Гошмаларын морфоложи тəһлили.

Тəһлили «Б» дəрслижиндəки план əсасында апармаг мəслəһəтдир.

104-чү дəрс. Гошмаларын жазылышы.

Шакирдлər ѳрəнирлər ки. Азəрбајчан дилиндə гошмалар жазылышына кəрə ики група бөлүнүр: 1) сəзə битишик жазыланлар; 2) сəздən ајры жазыланлар. Бу идејаны вə бунула əлагəдər һансы гошмаларын сəзə битишик, һансынын ајры жазылдыгыны шакирдлəрə баша салмаг мəзууну тəдрисинин башлыча мəс-лəлəриндən биридир. Дугət үзрə имла.

105-чи дəрс. һəм əсас, һəм дə гошма кими ишлənən сəзлər.

Бу мəзууну тəдрисиндə мəгсəд гошма кими ишлənən бир чох сəзлəри исим, сифət, зəрф кими ишлənən сəзлəрдən (мə'на вə функцијача) фəрглəндирмəдən ибарəтдир.

Мүəллимлəрин истифадəсиндə олан дəрсликлəрдə оморфем характерли сəзлəрə дaир хејли чалышма нүмунəлəri вaр. Бунларын əсасында грамматик тəһлил апармаг лaзымдыр.

106-чы дəрс. Јохлама имла.

IV рүб үчүн 30 дəрс планлашдырылмышдыр (9 һəфтə) (25.5)

107-чи дəрс. Баглајычыларын мə'начə нəвлəри.
108-чи дəрс. Баглајычыларын мə'начə нəвлəри.

Бу мəзууну тəдриси заманы үч чəһэтə хүсуси дигтəт Јетирилмəлдир: биринчиси, шакирдлər баглајычыларын мə'начə нəвлəри илə таныш едилмəли (нəзəri материалы əзбəрлəмəк талəб олунмамалы, икинчиси, чүмлəлəрдə баглајычыларын ишлəдилмəсинə анд чалышмаларə кəниш Јер верилмəли: үчүнчүсү исə, да (дə), ки, баглајычылары ејни формалы шəкилчилəрлə мугајисə олунмалыдыр.

Гејд. Баглајычыларла шакирдлəрин ибтидан синифлəрдən таныш олдугларыны нəзəрə алыб, «Б» дəрслижиндəки тəдрис ардычыллыгыны кəзлəмəк даһа мəгсəддурүгүн һесаб едилер.

109-чу дəрс. Баглајычыларə дaир чалышмалар.

Бу дəрсдə шакирдлəri сəдə вə мүрəккəб чүмлəлəрин тəркибиндə даһа чох ишлənən баглајычылар үзəриндə дүшүндүрмəк вə онлары һəмин типдən олан баглајычылы чүмлəлəр гурмаг бачарыгына јилəндирмəк лaзымдыр.

110, 111-чи дəрслər. Сəдə вə мүрəккəб баглајычылар вə онларын жазылышы. Бу мəзу дəрси əјани гурмагы талəб едир. Буна кəрə шакирдлəрин хүсусən жазылы нитгини инкишаф етдирмəк мəгсəдилə ашагыдакы чəдвəлдən истифадə ет-мəк товсијə олунур:

1. Сəдə вə мүрəккəб баглајычылар

Сəдə баглајычылар	Мүрəккəб баглајычылар
Бир сəз шəкилдə олур: вə, илə, ки, да, дə, каһ, лaкин, амма, анчаг, нə, һəт-та, һəм вə с.	1. Ики вə даһа чох баглајычынын бир-лəшмəси Јолу илə əмələ кəлир: һəм дə, нə дə, Ја да, нə дə ки, вə нə дə, Ја да ки. 2. Ки, да, дə баглајычыларынын башга сəзлəрлə бирлəшмəси Јолу илə əмələ кəлир: чүнки, һалбуки, мадам ки, та ки, Јохса ки, белə ки, нəнки, Јани-ки, она кəрə ки, ондан өтрү ки, она кəрə дə вə с.

2. Мүрəккəб баглајычыларын жазылышыны кəстəрən чəдвəл.

Битишик жазыланлар	Ајры жазыланлар
чүнки, нəнки, һалбуки, Јаннки.	Һəм дə, Ја да, нə дə, каһ да, һəм дə, һəм дə ки, Ја да ки, нə дə ки, она кəрр ки, ондан өтрү ки, она кəрə дə, вə Јахуд, Јохса ки, мадам ки, та ки, белə ки вə с.

112-чи дəрс. Нитгдə синоним баглајычылардан истифадəјə дaир чалышмалар үзəриндə иш вə морфоложи тəһлил.

113, 114-чү дəрслər. Јохлама имла вə сəһлəр үзəриндə иш.

115, 116-чы дəрслər. Рабитəли нитгин инкишафы; шəкил үзрə инша.

Бу мəгсəдлə, «Б» дəрслижиндəки 298 нəмрəли чалышмадан истифадə олунə билəр.

Дəрсин икинчи саатында иншалар мəзмунуна вə орада баглајычылардан нə дəрчəдə истифадə олунмасына кəрə тəһлил едилмəлдир.

117-чи дəрс. Баглајычыларын тəкрары вə мəһкəмлəндирилмəси.

Тəкрар заманы башлыча дигтəти баглајычыларын жазылышына јөнəлтмəк лaзымдыр (дəрс просесиндə практик ишə даһа чох Јер верилмəли, нəзəri чəһəтдən соргу характери дашымалыдыр).

118-чи дəрс. Əдат кəмəкчи нитг ниссəлəриндən бири кими.

Əдат һаггында шакирдлəрдə биткин аналышлар Јаратмаг үчүн ашагыдакы дидактик парчалар мшаһидə материалына чеврилə вə мугајисə олунə билəр:

1. Мəһсул бол олсун!	1. Тəки мəһсул бол олсун!
2. Дур ајага!	2. Ди дур ајага!
3. Мəнə хəбər вєрəјдин.	3. Бары мəнə хəбər вєрəјдин!
4. Биз нə етмишик, ана?	4. Ахы биз нə етмишик, ана?
5. Күнаһ сəндəдир.	5. Вах күнаһ сəндəдир.
6. Тез гајыт.	6. Тез гајыт һа!

119-чу дəрс. Əдатларын мə'начə нəвлəри.

Бу мəзууну нəзəri материалларынын əзбəрлənмəси дəрсин гаршысында дур-нан мəгсəд ола билмəз. Башлыча мəгсəд əдатларын мə'начə нəвлəрини кəстəрən

чөдвөл асасында шакирдләрнин нитгини инкишаф етдирмөкдөн ибарәт олмалыдыр. 120-чи дәрә. Әдәтларын мө'начә новләринә даир чалышмалар үзәриндә иш. Әдәтлы чүмлөләрнин интонасијача дүзкүн охунмасы Јолу илә шакирдләрдә әдәтларын мө'на вә функсијасы һаггыда ајдын төсөвүр Јарадылмалы вә беләдиклә дө шакирдләрдә әдәтлары групулашдыра билмөк бачарыглары формалашдырылмалыдыр.

121, 122-чи дәрәсләр. Рабитәли нитгин инкишафы: өрәдичи инша. Иншаны тарихи күнләрә, мараглы һадисәләрә, о чүмлөдән ичтиман-сијасы вә әхлаги-етини мәсәлөләрә һәср етмөк олар. Чалышмаг лазымдыр ки, иншада мөгсәдлә әлагәдар олараг го], даһа, даһа да вә с. әдәтларындан истифадә олунсун. Иншанын тили вә үслубунун мүөјјөнләшдирилмәси үзәриндә дө иш апарылмалыдыр.

123-чү дәрә. Әдәтларын Јазылышы. Нитгдә синоним әдәтлардан истифадәдә даир бачарыгларын ашыланмасы үзәрә дө иш кетмәлидир.

124-чү дәрә. Битишик Јазылан әдәтларә даир чалышмалар үзәриндә иш. 125-чи дәрә. Һәм әдәт, һәм дө башга нитг һиссәләри кими ишләнгән сөзләр. Бу дәрәдә шакирдләр әдәтларын әмәлә кәлмә васитәләри илә таныш етмөк лазымдыр. Чалышмаг лазымдыр ки, шакирдләр әдәтларын онларә охшар олан сөзләрдән интонасијача вә Јазылышына кәрә фәргини мөһкәм мөһимсәниләр.

126-чы дәрә. Әдәтларын Јазылышына даир чалышмалар үзәриндә иш вә онларын морфоложи төһлиди.

127, 128-чи дәрәсләр. Әлава тапшырыглы Јохлама имла вә сөһвләр үзәриндә иш. 129-чу дәрә. Нида хүсуси нитг һиссәси кими. Нидаһын интонасијача фәргләндирилмәси.

130-чу дәрә. Нидаларын Јазылышы. Нидалардан сонра веркүл вә Ја нида ишарәсинини ишләдилмәси, һабелә бә'зи нидалардан сонра веркүл вә Ја нида ишарәсинин ишләдилмәси һаллары мушәһидә етдирилмәли вә сәбәби ајдынлашдырылмалыдыр.

131, 132, 133, 134, 135, 136-чы дәрәсләр. Кечилмишләрнин тәкрары. Бу саатлардан нәчә истифадә олунмасы мүәллимин ихтијарына верилир. Бу саатлары планлашдыраркән кечилмишләрнин тәкрары, мөһкәмләндирилмәси вә системә салынмасы мөгсәди нәзәрдә тутулмалы, о чүмлөдәк практик әһәмийәтли мәсәлөләр (ифадәли оху, мәнтиги оху, мәтнин үслубуну, типини мүөјјөнләшдирмәк вә с. кими) үзәрә ишләр апарылмалыдыр.

Суаллара чаваб

СУАЛ 1. «Күнорта» сөзүнү сәтирдән сәтрә нәчә кечирмәк дүзкүндүр?

СУАЛ 2. Өмүр-өмр сөзү илә әсил-әсл сөзүнүн ики вариантда ишләнә билмәси орфографик бахымдан һансы хүсусијәтләринә кәрә бир-бириндән фәргләнир?

СУАЛ 3. «Јығынчагда Азәрбајчан, рус, күрчү, ермәни вә башга халгларын нумәјәндәләри иштирак едирдиләр» чүмлөсиндә «Азәрбајчан сөзү бөјүк, јохса кичик һәрфлә јазылмалыдыр?»

Һачымәммәд Сәмәд оғлу—Балакән рајону, Шәриф кәнд мәктәбинин мүәллими.

ЧАВАБ 1. Сөзүн сәтирдән сәтрә кечирилмәсиндә онун һечаларә бөлүнмәси принсипи әсас тутулур: мө'налы һиссәләринә кәрә кечирилмир. Бу бахымдан «күнорта» сөзүнү күн-орта шәклиндә мө'налы һиссәләринә бөлүб сәтирдән сәтрә кечирмәк сәвдир.

Гејд етмәк лазымдыр ки 1938-чи ил

дә гәбул олунмуш орфографија гәјдаларында күнорта, дилучу, јарымада типли мөрәккәб сөзләрин сәтирдән сәтрә кечирилмәсиндә һәмнин сөзләри әмәлә кәтирән компонентләрин бүтөвлүјү принсипи әсас көтүрүлмүшдү. Бу гәјдаја кәрә күнорта сөзүнү күн-орта, дилучу сөзүнү дил-учу, јарымада сөзүнү јарым-ада вә с. шәклиндә сәтирдән сәтрә кечирмәк мөгсәд һесаб едилди. Бу сөһв «Гәјдалар»ын 1975-чи илдәки чапында (бах: «Азәрбајчан дилинин орфографија дүғәти», сәһ. 35—37) арадан галдырылмышдыр.

Јери кәлмишкән буну да гејд етмәк пис олмаз ки, бә'зи дилчи алимләр мәтбуатда белә бир субъектив фикир ирәли сүрүрләр: куја гоша саитли сөзләри сәтирдән сәтрә кечирәркән саитләрдән бири мутләг сәтрин сонунда сахланылмалы, диқәри исе о бири сәтрә кечирилмәлидир. Бу фикрин һеч бир елми әсәси јохдүр; «Гәјдалар»ын төһмәти кәрә кимин сөз ариг вә үс

чамаа-тын шәклиндә дө сәтирдән сәтрә кечирилмәсинә сөһв кими јанашмаг олмаз. Бурада олса-олса јалныз график көзәјәтәмлыгы әсас тутмаг олар.

ЧАВАБ 2. Орфографијамызын гәјдаларына кәрә әслиндә бирһечалы олуб, тәләффүздә чох заман икиһечалы (ици саитли) дејилән сөзләр ики чүр јазылыр: а) ики саит илә: гәдир, һисим, ејиб, фәсил, исим вә с.; б) бир саит илә: гәбз, гәср, зүлм, нәср вә с.

Өмүр сөзү дө биринчи гисимдән олан сөзләр сырасына дахилдир. Тәләффүздә һәмнин сөзүн өмр (өмр етмәк), јахүд өмүр (өмүр сүрмөк) шәклиндә ишләдилмәси һеч бир мө'на дәјишклији јаратмыр. Бу бахымдан әсл вә әсил сөзләри исе бир һөв, пароним характери дашыјыр. Белә ки, әсл сөзү халис, һәгиги мәнәсыны билдирир, әсил исе әсилли, нәчабәтли, әсил-нәчабәт сәһиб, нәчиб мө'наларында ишләнир; мөсәлән: «Әсил олан әсиллијини итирмәз», «Әсил ад, чиркин олсун, бәдәсил көзәл олмәз». (Аталар сөзләри).

Гејд едәк ки, «әсил» сөзүндән дилимиздә надир һалларда истифадә едилди; она саитлә башланан шәкилчиләр әлава етдикдә көкүн «әсл» формасына дүшмәси, «әсл» сөзүнүн исе тәләффүздә чох заман (әсил) шәклиндә ишләдилмәси, көрүнүр, бу ики сөзүн бир-бири илә ејниләшдирилмәсинә тә'сир көстәрән әбјект амилләрдир. Мәтбуатымызда әсл сөзүнүн һәлә дө ики вариантда ишләдилмәсинә тәсәдүф олунмасы мәһз бу сәбәбдән ирәли кәлир. Лакин сон илләрдә онларын диференсиаллашдырылмасы просеси ачыг-ајдын һиссә олунур; әввәлиинчи вариантдан (әсл) истифадәдә даһа чох үстүнлүк верилди. Һәр һәлдә бу «просес» һәлә давам едир. Буна кәрәдир ки, «Гијмәт нормалары»нын төһмәти кәрә һәмнин сөзләри шакирдләрин әсл вә ја әсил шәклиндә ишләтмәләри онларын јазы гијмәтинә тә'сир көстәрән сөһв һәмни һесаба алынмыр.

ЧАВАБ 3. Тә'лимдә гошадиллијә јијәләнмәклә әлагәдар, дилимизин бә'зи грамматик вә ја орфографик гәјдаларынын мөһимсәнилмәсиндә муһабһисәли көрүнән мәсәлөләр гаршыја чыха билди. Бунлардан бири бә'зи сөзләрин исим, јохса сифәт категоријасына дахил олмасы илә әлагәдардыр.

Мә'лумдур ки, рус дилиндә сифәтләр хүсуси морфоложи формасына кәрә

фәргләнир (-ий,-ое,-ая шәкилчиләрини гәбул едир). Азәрбајчан дилиндә исе бу нитг һиссәсинин хүсуси бир морфоложи аламәти јохдүр. Онлар мө'начә ишанын аламәтнин билдирмәсинә, исе әнд олмасына, морфоложи чәһәтдән дәјишмәсинә вә с. кәрә фәргләндирилди... Сифәтләр исимлә јанашы ишләнәркән мәһз јанашма әлагәсиндә олур вә буна кәрә дө исе өзү дәјишир, нә гошулдуғу сөзү дәјишидирир. Бә'зан сифәтләрлә гарышдырылан башга сөзләр бу хүсусијәтә малик олмур. Мисалларә диггәт јетирәк: Азәрбајчан дили, социалист өлкәси, Коммунист Партијасы бирләшмәләриндән һәр бириндә икинчи тәрәф мәнсубијәт шәкилчисини гәбул едир. Демәк, тәрәфләр арасында мәнсубијәтә (шәхсә) кәрә узлашма әлагәси јараныр. Әкәр һәмни бирләшмәләрдә Азәрбајчан, социалист, коммунист сөзләри сифәт олса иди, кәрәк онларә гошулан сөзләр дил, өлкә, партија шәклиндә шәкилчисиз ишләнә иди (бу исе мүмкүн дејил). Ејни бирләшмәләрдә әввәлиинчи сөзләрә нә арылыгдә, нә дө бирләшмә дахилиндә сифәтин суалларыны вермәк мүмкүн дејил: Азәрбајчан дили — һ а н с ы ? социалист өлкәси—һ а н с ы ? вә с.

Буну да нәзәрә алмаг лазымдыр ки, исми бирләшмәләрин һамысында биринчи тәрәф икинчи тәрәфдән асылы олур вә тәрәфләр арасында тә'јинедилик әлагәси јараныр («тә'јини сөз бирләшмәләри» термини мәһз бурадан мејдана чыхмышдыр). Исми бирләшмәләрдә тәрәфләрин бу чүр әлагәләнмәси һеч дө о демәк дејил ки, онларын биринчи тәрәфи һәмнишә чүмлөдә тә'јин олур. Азәрбајчан дили, социалист өлкәси, Коммунист Партијасы бирләшмәләриндә биринчи тәрәфләр тә'јин дејил, лакин тә'јинедилик хүсусијәтинә маликдир. Бурадан исе һәмни бирләшмәләрдә биринчи тәрәфләрин сифәт олмасы нәтијәсини чыхармаг гәтијјән дүзкүн ола билмәз. Бәс шүбһә нәдән ирәли кәлир? Јәгин ки, мәсәләја Азәрбајчан вә рус дилләриндәки ејни категориал һадисәјә мугәјисәли јанашмагдан. Јухарыда көстәрилән типли бирләшмәләрин биринчи тәрәфи рус дилиндә сифәтлә ифадә олунур: «Азәрбајджанский язык», «социалистическая страна», «Коммунистическая Партия». Бу, рус дилинин

өз гануна уягуулугундан доган хүсуси-
жәтдир.

Демәк, Азәрбајчан дили, Азәрбајчан халгы вә с. кими бирләшмәләрдә Азәрбајчан сөзүнүн сифәт дејил, исим олдуғуна шубһә галмыр. Елә буна көрәдир ки, һәмнин сөз синтактик мөвгејиндән, ифадә етдији мәна чаларындан асылы олмајараг, хүсуси исимлијини итирмир вә бу сәбәбдән дә бөјүк һәрфлә јазылыр. Азәрбајчан маһнылары, Азәрбајчан әдәбијаты, Азәрбајчан чајы, Азәрбајчан хәрәкләри, еләчә дә Губа халчасы, Шәки ипәји, Бақы нефти, Гарабаг бүлбүлләри вә с. кими јүзләрдә сөз бирләшмәләриндә дә бу ну мушаһидә етмәк чәтин дејил.

Азәрбајчан халгы ифадәсиндә Азәрбајчан сөзүнүн нә үчүн бөјүк һәрфлә јазылдығыны әсәсләндирикә бир мүнүм чәһәтин дә үстүндән кечмәк олмаз. Мәлумдур ки, әксәр халгларын ады, милли мәнсубијәт дашыјычыларынын ады илә әләгәдәр олараг адландырылыр; мәсәлә: рус(лар)—рус халгы, күрчү(лар)—күрчү халгы, өзбәк(лар)—өзбәк халгы вә с. Буларын әвәзинә һеч вахт «Русија халгы», «Күрчүстан халгы» вә с. ишләтмәк мөгбул сајыла билмәз. Бизим дилимиздә милли мәнсубијәтләрин дашыјычыларыны билдирән бәзи сөзләр өлкә адларына-лы¹ шәкилчиси артырмагла ифадә едилир: Украјна—украјналы, Чин—чинли, Вјетнам—вјетнамлы еләчә дә Азәрбајчан—азәрбајчанлы вә с. Белә һалда ајдын мәсәләдир ки, «украјналы халгы», јахуд «азәрбајчанлы халгы» демәк мүмкүн олмур. Буна көрә дә белә халгларын ады, дилинин ады вә с. бизим дилимиздә һәмнин халгларын әрази гурумунун ады илә адландырылыр вә бөјүк һәрфлә јазылыр.

СУАЛ 1. Мүрәккәб хәбәрләри һаысы әләмәтләринә көрә мүәјјәнләшдирмәк тәләб олунур?

СУАЛ 2. Фе'ли бағламалардан сонра нә заман веркүл ишарәси гојулмалдыр?

Тоғиғ Әлијев—Орду-бад рајону. Кәизә кәнд мәктәбинин мүәллими.

ЧАВАБ 1. Азәрбајчан дилчилијинә анд әдәбијатда чүмлә үзвләринин гурулушча нөвләри һаггында бәһе едилмәси үзүн илләрдән бәридик ки, бир әһәмиәт чәһәти билмишдик. Бу мәсәләдә әлиқәдәр мүәтәһәт дәрәдәдә мөһәтләрдән јанашмышлар. Мү-

һәтисәләрә һәлә дә сон гојулмамышдыр. Лакин орта мәктәбин Азәрбајчан дили курсунда һәмнин мәсәлә 1980-чи илдән бирдәфәлик һәлә олунмушдур; белә ки, чүмлә үзвләринин гурулушча нөвләри һаггындакы мәлумат програмлардан ихтисар едилмишдир. Әл-бәтә, чәтинлијинә көрә јох. «мүрәккәб чүмлә үзвү» аилајышынын елми әса-сы олмамасына көрә. Ахы чүмлә үзвү дил ваһиди дејил вә буна көрә дә он-да гурулуш моделләри ахтармағын һеч бир нәзәри вә практик әһәмијәти јохдур. Буна көрә орта мәктәбдә чүмлә үзвләринин јалныз ифадә вәситәләри-нә шакирдләрин диггәтини чәлб етмәк ләзим көрүлмүшдур.

Ч А В А Б 2. Мәлумдур ки, дурғу ишарәләри биләвәситә синтаксислә бағлыдыр. Буна көрә дә, әслиндә, «фе'ли бағламалардан сонра веркүлүн ишләнмәси» аилајышы дүзкүн дејил. Сөһбәт фе'ли бағлама вә ја фе'ли бағлама тәркибләри илә ифадә олунан чүмлә үзвләриндән сонра веркүлүн ишләнмәси һаггында кәдәрсә, буна сөз ола билмәз.

Проф. З. Вадагованын «Азәрбајчан дилиндә дурғу ишарәләри» адлы китабында («Елм» нәшријаты, 1977) фе'ли бағламаларда әләгәдәр синтактик категоријаларда веркүлүн ишләнмәсинә анд ашағыдакы башлыча гәјдалар көстәрилмишдир:

-ыб¹, -араг² шәкилчили фе'ли бағламалар вә фе'ли бағлама тәркибләри илә ифадә олунан һәмчинс үзвләр веркүллә фәргләндирилир; «О, әл-үзүнү јујуб, кејинди вә евдән чыхды». «Мән устанын голуна тохунараг, онун ким олдуғуну сорудум».

Белә һәмчинс үзвләр фе'ллә ифадә олунан хәбәрин јанында кәләркән, онлардан сонра веркүл гојулмур: «О, гапыны өртүб кетди».

Фе'ли бағлама вә фе'ли бағлама тәркибләри чүмләдә тәрзи-һәрәкәт, јахуд сәбәб-мәгсәд зәрфији вәзифәләриндә ишләнәркән онлардан сонра веркүл гојулур; мәсәлә: «Мән ону евдә тапмајым, кери гајытдым. Чәмил гышырараг, өзүнү ирәли атды».

Әләгәдәр олараг, әксинә олараг, фәргли олараг кими тәркибләрдә чүмләдә веркүллә фәргләндирилир.

Үмумијәтлә, чүмләдә фе'ли бағлама вә фе'ли бағлама тәркибләринин сәһә веркүлүн ишләнмәси гәјдалары дилчилик елминиздә хүсуси олараг

гәдгиғ едилмәмишдир; бу мәсәлә һәлә дә муһабисәли олараг галыр. Буна көрә дә орта мәктәб програмларына «фе'ли бағламаларда әләгәдәр веркүлүн ишләнмәси»нә анд һеч бир гәјдала дахил едилмәмишдир. Бу «гәјдаларда» риәјәт етмәк, бир нөв, шакирд вә мүәллимләрин өһдәсинә бурахылмышдыр. Башлыча олараг буна диггәт јетирилмәлидик ки, шакирдләр мувафиг фе'ли бағлама вә ја фе'ли бағлама тәркибләри илә ифадә олунан һәмчинс үзвләрдә веркүлдән истифадә вәрдәишләринә јијәләнсинләр, хәбәрин (фе'лин) јанында кәлән фе'ли бағламадан сонра исә веркүл ишарәси гојулмадығыны дәрк етсинләр.

Нәзәрә алынмалдыр ки, «Азәрбајчан дилиндән шакирдләрин билик, ба-чарығ вә вәрдишләринин гијмәтләндирилмәси нормалары»нын тәләбинә көрә чүмләләрдә фе'ли бағламалардан сонра веркүлүн ишләнмәси илә әләгәдәр гәјдаларда шакирдләрин јол вердикләри сәһвләр онларын јазы гијмәтинә тәсир көстәрмир.

СУАЛ. Мүәсир Азәрбајчан дили («Елм» нәшријаты, 1980) китабында көстәрилмишдир: «Азәрбајчан дилиндә нәгли кечмиш -мыш¹, -ыб¹ әләмәтләри илә дүзәлир. Бу формалар арасында функција вә ифадә етдикләри мәнаја көрә һеч бир фәрг јохдур». Даһа сонра гәјд олунур ки, һәмнин шәкилчиләрлә ифадә олунан нәгли кечмиш заман фе'лләри үчүнчү шәхсин тәкиндә -дыр⁴ шәкилчисини гәбул едир: алмышдыр, алыбдыр (сәһ. 328). Хаһиш едирик ки, бу шәкилчиләрин фе'ли бағлама әмәлә кәтирмәси илә нәгли кечмиш заманы әмәлә кәтирмәси арасындакы фәрги изаһ едәсиниз.

Н. Бајрамова, И. Астанова — Пушкин шаһәриндәки 2 нөмрәли мәктәбин мүәллимләри.

ЧАВАБ. Фе'ли бағламалары әмәлә кәтирән шәкилчиләр ичәрисиндә -ыб¹ јекәнә шәкилчидир ки, о, һәм дә фе'лин хәбәр формасынын грамматик әләмәтләриндән бирини ифадә едир; нәгли кечмиш заманы билдирән -мыш¹ вә -ыб¹ бир-биринин грамматик синонимидир. Нитгдә һәрәсинин өз ишләнмә мәғамы вар. -ыб¹ заман шәкилчиси кими, даһа чох данышығ, гисмән дә публисистик вә бәдии услублар үчүн характерикдир. Рәсми-әмәли вә елми услуб-

ларда бу шәкилчидән, демәк олар ки, истифадә олунмур.

Проф. Н. Мирзәзәдәнин фикрина көрә, дилимизин гәдим дөврләриндә һәмнин шәкилчи јалныз нәгли кечмиш ифадә едән морфем кими ишләнмиш вә тәдричән фе'ли бағлама шәкилчиси функцијасыны да кәсб етмишдир. Мүәсир дилимиздә бу шәкилчијә омоним шәкилчи кими јанашылмалдыр (белә омоним шәкилчиләр дилимиздә чохдур).

Гәјд едик ки, нәгли кечмиш заманы билдирән -мыш¹ вә -ыб¹ шәкилчиләри бир-биринин синонимидир. Бу исә, һәр шејдән әввәл, о демәкдир ки, онлар бир-биринин «дублет», паралели дејил; ишләнмә вә инчә мәна чаларларына көрә бири дијәрәндән аз-чох фәргләнир. Мүхтәлиф услубларла әләгәси бахымында бир мүнүм хүсусијәтинин сәтһи дә олса јухарыда изаһ едик. Башга бир фәргли хүсусијәти өзүнү бунда көстәрир ки, нәгли кечмиши билдирән -ыб¹ биринчи шәхсин тәки вә чәминдә ишләнмир («алыбам», алыбығ), үчүнчү шәхсин тәкиндә исә һәмнин шәкилчини гәбул едән фе'лә -дыр⁴ шәхс (хәбәр) шәкилчисини әләвә етмәжә, әслиндә, һеч бир еһтијач јохдур: алыб (дыр), кәлиб (дыр). Лакин -мыш¹ шәкилчиси илә әмәлә кәлән нәгли кечмиш заман фе'лләри һаггында да бир фәрки сөјләмәк мүмкүн дејил; фе'лләрдә һәмнин шәкилчидән сонра -дыр⁴ шәкилчисини ишләтмәк гануна-ујғун бир тәләб кими гаршыја чыхыр: Јазмыш-јазмышдыр; демиш-демишдир вә с.

СУАЛ. Азәрбајчан дилиндән јени програмын «Изаһат вәрәгәсиндә» көстәрилмишдир ки, конкрет шәраитдән асылы олараг керидә галан синифләрдә тәлимин бу вә ја дијәр саһәси үзрә ишләри гүвәтләндирмәк олар... Ахы програм вә дәрсликдә өз әксини тапмајан материаллар шакирдләрә өјрәдилмир. Буна чәһд көстәрмәк арзу олараг галыр. Мүәллим өз ишини програмда көстәрилән һәмнин тәләбә ујғун гуарса, јохламаја кәләнләрин гаршысында пис вәзијәтә дүшә биләр. Бу, тәлимин ваһид принсип әса-сында гурулмасынын гүсурлу олдуғуну көстәрмири?

Аллаһверән Нәзәрәв, Ләнкәрән рајону, Гавзаван кәнд мәктәбинин баш мүәллими.

Зэлзэлэ

(Драматик поема)

Зэлзэлэ поемасы тарихи мөвзүдә язылмыш угурлу эсэрдир вә о. Хаганини адымын, шөһрәтлени халг арасында кениш јаылмасында өз мүсбәт тәсирини көстөрәчәкдир. Хагани кини классикләринизин тарихинизә, ана торпага баглы олдуларыны кәч нәслә мәктәб Јашлариндан бу кини эсәрдәр вәситәсилә өјрәтмәк чох фәјдалы олар.

Мүбариз ӘЛИЗАДӘ.

Бир гызыл гәфәсдир Үлфәтчин сарај.
Эридир гәлбини чәкдији аһ-вај:
— Көзәллик гүрүрү, дөвләт севинчи...
Атам шаһ Фирудин шөһрәтим, адым...
Һәр сәһәр бир шаһдан кәлди бир елчи...
Өзүмү дүнјанын мөләји сандым.
Чаван Хаганини— шејда бүлбүлү
Ешгин гапысындан говдум, учурдум.
Севәркән итирдим о ширин дили
О күндән евими Јахдым, учурдум.
...Јадыма дүшәндә ачы сөзләрим
Һирсимдән богулур, долур көзләрим.
...Аһ нә биләјдим.
Күнәшә дөнәчәк бир чырагмыш о,
Хәтринә дәјдијим анда өләјдим.
Бүлбүлләр бүлбүлү олачагмыш о.

ӘХСИТАН

(дахил олур)

Хәбәрин вармы, кәлиб Хагани.

ҮЛФӘТ

Дүшүнүрдүм ки, атар Ширваны,
Бир дә кәлмәз вәтәнә... нифрәт еләр...
Башга бир шаһа кәдиб хидмәт едәр.

ӘХСИТАН

Мән дә сәнтәк дүшүнүрдүм, бибичан.

ҮЛФӘТ

Ајрыла билмәјиб өз Јурдундан,
Јахшы, пис-бүлбүлә, хош өз Јувасы.

ӘХСИТАН

Мәнчә, өрнәк олачагдыр вәфасы.

ҮЛФӘТ

Демәли, дәрк еләјибсән, бир-бир
Нурлу башлар вәтәни тәрк еләјир.
Билкинан, шаһлара, һәр бир дөврә
Јаранан мусигијә, шеирә көрә

*Журнал варианты.

5. «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тарихи», № 2.

ЧАВАБ. Гәрибадир ки, «керидә га-
лан синифләрдә Азәрбајчан дили тә-
лиминин бу вә ја дикәр саһәси үзрә
ишләри гүвәтләндирмәк» һаггында
верилмиш көстәриши мүүллимләрин
бир чоху «биликләрин һәммини кениш-
ләндирмәк» мәнәсында баша дүшүр.
Һалбуки бу ики анлајыш ара-
сында һеч бир охшајыш вә Јахынлыг
јохдур. Сөһбәт билликләри кенишлән-
дирмәкдән, әләвә билликләр вермәкдән
јох, програм үзрә верилмиш билликлә-
ри вә әләлхүсус һәммин билликләрлә
әлағәдәр бачарыг вә вәрдишләри мөһ-
кәмләндирмәјә анд ишләри кенишлән-
дирмәкдән кедир. Тутаг ки, IV синиф-
дә шакирдләрин орфографик вәрдиш-
ләри ашағы сәвијјәдәдир; мүүллим
гаршысына мәсәд гәјмәлидыр ки, вә-
зијјәт гәјдаја дүшәнә гәдәр бүтүн
дәрсләрдә орфографик үзрә ишләрә
даһа артыг вахт ајрылмасына диггәт
јетирсин. Јахуд әкәр шакирдләрин
дүзкүн тәләффүз вәрдишләри тәмин-
едичи сәвијјәдә дејилсә вә бу, тәли-
мин сәмәрәллијинә ачыг-ашкар мән-
фи тәсир көстәрирсә, мүүллим һәр
дәрсдә тәләффүз үзрә ишләрә даһа
чидди диггәт јетирмәли, чалышмалар
үзәриндә апарылан ишләрдә буна ке-
ниш јер вермәлидир. Башга бир ми-
сал. Әкәр шакирдләр бу вә ја дикәр
синифдә грамматик тәһлил бачарыг-
ларынын чох зәиф олдуғуну бүрүзә ве-
тирләрсә, мүүллим бу саһәдәки ча-
тышмазлыгы арадан галдырана гәдәр
дәрсләрдә мүнәзәм олараг грамма-
тик тәһлил үзрә ишләри кенишлән-
дирмәлидир. Еһтијач олдугда бу ки-
ми саһәләр үзрә ишләри кенишләндир-
мәк үчүн мүүллим төғвим планында
да мұвафиг дәјишикликләр апарә би-
ләр; мәсәлән, програмын бу вә ја ди-
кәр бөлмәси үчүн нәзәрдә тутулмуш
саатларда мәсәдәүјгүн дәјишиклик
апармаға тәшәббүс көстәрә биләр. Бу
барәдә програмын «Изаһат вәрәгә-
си»ндә ајдын көстәриш верилмишидир.

СОРҒУ. Јенидәнгурма илә әлағәдәр
партијамызын директив сәнәдләриндә
вә үмумијјәтлә, дөври мәтбуатымызын
дилиндә бир сыра елә терминләрдән
истифадә олунур ки, онларын мәнә-
ларынын изаһына нәнки шакирдләр,
биз мүүллимләр дә чидди еһтијач ду-
јуруг. Белә сөзләрдән ашағыдакыла-
рын... (чавабда әһәтә едилән сөзлә-
рин — б. с.) изаһларымыз изаһ етмәи
низи хәбиш едирик.

Мәмнәдәли Абдуллајев—Газах шәһәр
64

1 нөмрәли мәктәбин мүүллими.

ЧАВАБ. Адәкват—там ујғунлуғ, бә-
рабәрлик. Апелјасија—мүнағишәли
мәсәләнин гаршылыгы һәлл едилмә-
си процесси. Арбитраж—1) мүнәсифләр
мөһкәмәси, 2) ССРИ-дә тәшкилатлар,
идарәләр вә с. арасындакы тәсәруф-
фат, малијјә... мәсәләләриндә гаршы-
ја чыхан мүбаһисәләри һәлл едән мү-
әссисә. Бүрократ—ишин маһијјәтинә
рәсмийәтчиликлә вә формалистчәси-
нә, бир нөв, чиновник мөвгәјиндән ја-
нашан адам. Волунтаризм— тарихи
процессин объектив гануунлары илә һе-
саблашмадан ону өз ихтијары вә әсәс-
сыз мөвгәјиндән характеризә едән
адам. Екстенсив—интенсив сөзүнүн
антонимидир; кенишләндирмәк, кәмиј-
јәтчә артырмаг һесабына кәфийјәт әл-
дә етмәк. Ентузиаст(лар)—бүтүн гүв-
вәси илә, бөјүк шөвг вә һәвәслә ишлә-
јәнләр; өз бачарығыны вә һәвәсини
бир ишә үрәкдән бағлајан вә јүксәк
угурлара чан атан адам. Инвестиција
—өлкә дахилиндә вә харичдә иғтисади
саһәләрдән бу вә ја дикәри үзрә узун-
мүддәтли капитал гојулушу. Консеп-
туал—мөвчуд тәчрүбәни, процесләри
көрмәдән әвчәлки анлајышларла, тәс-
сәввүрләрә, һөкмләрә әсәсланма.
Кооптасија— һәр һансы сечкили ор-
ганын өз һејәтинә сечкиси олараг
јени үзв дахил етмәси. Коррупсија—
вәзифәдән суи-истифадә јолу илә еди-
лән чинајәт; вәзифәли шәхәс әлә ал-
маг; рүшвәтлә сатыналма. Полемика—
фикир мүбадиләси, фикирләрин гар-
шылашдырылмасы. Презумпсија—һү-
гүг системиндә дүзкүн олмадығы оу-
бут едилмәјинчә вә әсәсләндирилма-
јынча гүввәдә олан фәрзијјә; еһтимал
характери дашыјан фәрзијјә. Реабли-
тасија—бәрпа олунма, тәминзә чыхар-
ма; бәрәат. Репрессија—әзилмә, тәзјиг
көстәрилмә. Референдиум—ән мүһүм
дөвләт мәсәләләринин үмумхалг сәс-
вермәсинә гојулмасы. Сивилизасија—
ичтиман-иғтисади формасијада чәмиј-
јәтин вә мадди мәдәнијјәтин, еләчә дә
мә’нәви тәрәггинин инкишаф сәвијјә-
си. Стереотип(ләр)—мөһкәм изини та-
панлар мәнәсында ишләнир; мөт-
бәдә лөвһәдән кағызә көчүрүлән, де-
мәк, өз әсл вә мөһкәм изини, форма-
сыны тапмаг стереотип адланыр. Тех-
нократизм—техникаја пәрәстиш; һа-
дисә вә процессин маһијјәтини јох,
илә чыаг тәһки тәрәриш нәзәрә
алан тәрәјан.

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ.

Верочклар келечекде гижет
Шаира, чалгычыја һормот ет
Сараҗы пак елө јалтаглардан,
Дөврәно бир даһа бах...

ӘХСИТАН

Мән бибичан,
Әлими галдырырам галкырлар,
Салырам јанымна һамы отуруп,
Белө дә инсан олар, мәхлуг олар,
Нә фиһир вар, нә чәсарәт, нә гүрүр.

ҮЛФӨТ

Топласан дөврәно Искәндәртәк
Мүдрик алимләри, шаирләри сәи
Һагг әдаләт өзү галиб кәлөчәк,
Гоҗмаз онлар сәни һеч сәһн, едәсән.

ӘХСИТАН

Јенә Хаганија иш тәклиф едим?

ҮЛФӨТ

Нә кәрәкдирсә сәно арз еләдим,
Бир дә бил, хош күнүнү халг һәр ан
Умүр өз өлкәсини шаһындан.

ӘХСИТАН

Ордуну, халгы доҗудурмаг агыр...

ҮЛФӨТ

Чүнки Багдад биш сагдыгча сагыр.

ҮЛФӨТ

Бу сөзүн ај биби дунјаја дәјәр,
Долушуб өлкәмизә ач зәлиләр.

ҮЛФӨТ

Амма бил ки, елө Јердир Ширван
Немәтилә доланар күлли-чаһан,
Бирчә шәртлә, дәјишә кәндхудалар
Нәтәмизләр ғырылыб мәһн олалар.

ӘХСИТАН

Бир тәрәфдән дә билирсән әхиләр..
Бу сәһәткар.

ҮЛФӨТ

Әхи дүшмәнни мәкәр?!

ӘХСИТАН

Бәс нечә?

ҮЛФӨТ

Етмә инад!
Онларын мәгсәди, истәкләри пак,
Онлары дүјага лазым идрак.
Истәмирләр вәтәнин бәһрә-бары
Дашына, Јоллана Багдада сары.
Истәҗирләр һамы гардаш олсун,
Нә гул олсун, нә дә фәрраш олсун.

(Кәсрәчән, ондәврән мүсәтти) Шаһ Әхситан чыхыр, Сәһна һәрләһир Әхситан лә-
һирин, вәкәдлин, әдиләр ин кәлләри — сә ота шәһ дәхил (шур).

00

СӘСЛӘР

Јатыбдыр үсјән!
Зәфәрләр гоҗинда күлүстан Әхситан!

ӘХСИТАН

Вәзир, доғруданмы дил чөкүб јагы,
Гүртарым баладан Ширван торпагы?

ВӘЗИР

Бәли, һөкмүдар,
Чабһәдән индичә кәлибдир чаһар!

ҺАЧИБ

Кәлләҗир русхәтнин шаиримиз Хагани.

ӘХСИТАН

Сахламазлар гаһыда һәр сөзү дүрр, дә'л оланы,
(Хагани тәкә һалтарда дәхил олур).
Биздан галмады ки, бир уму-күсүн?
Һачан габул олсун, хош кәлмисән сән!

ХАГАНИ

Шаһын хошбахтыгы Күнәшә дөнсүн,
Ел-оба нур алсын әмәлләриндән.

ВӘЗИР

Једји, ичдији өзүнүн олсун,
Јәгин кордундан сәһбәт ачамаг.

ХАГАНИ

Әлимдә, овчумда галмасын көзүн,
Өзүмлә бир буну кәтирдим аңчаг.

(Чиб кисәсини чыхарыр. Вәзир ачкөздүклә кисәни Хаганинин әлиндән гапыб
гачыр).

ВӘЗИР

Торпаг?

ӘХСИТАН

Торпаг?

СӘСЛӘР

Торпаг! Торпаг!!

ХАГАНИ

(Шаһа)

Ону Мәданндән кәтирмишәм мән,
Һәр сәһәр бахырам, ачкөз олмаҗым.
Даима јахшылыг кәлсин әлимдән,
Даим јахшылыга чәкилсин адым.
Она һәр баханда көзүм өнүндә
Чанлаһыр Мәданн хәрәбәләри,
Дунјаја иләрлә мејдан охумуш
О Кәсрә пајтахты Иран шәһәри.
Һаны шаһәншаһлар шаһы Кеҗкавус?
Һардадыр Кеҗгубад, Әнуширван?
Бир овчү о гара торпагыдә үнван!
«Ким кәлсә сәфәрдән шаһ.

54

67

Бир төһө берар доста
Гој арматанын олсуи
«Торпаг» көмү ач тимсак

ӘХСИТАН

(өт-өүна)

Охунмун маһндыр, арарн жоддур,
Лада салмагында хејирн чождур,
Безан раһм, инсаф чыхар, Јадымдан,
Сонра на фадасы олсам да пенман,

2-ЧИ ЧАПАР

(дахил олур)

Шаһым, бад хабар,о калдијим үчүн,
Гаршында хачалат чөкирам бу күн,
Усјан Јатырылман, Јузбашы һасән,
Башчыны бурахман кеча һабедән,

ӘХСИТАН

Дамирчи Мирзәни?

ЧАПАР

Бәли, һөкмүдар

ӘХСИТАН

Сәбәби? Рүшват?

ЧАПАР

Буну өзү билир, бир дә тал, һөјбәт,

ӘХСИТАН

Вәлир! Саркарәләр чагырылган бура!
Һасән дә, һөјбәт дә кәсини һүзүра!

(Гәзәбдән овчундакы кисәни овчундура, овчундура кәсинир,
Саркарәләр, о мүлөдән һасән дә, һөјбәт дә дахил олурлар!)

ӘХСИТАН

(Һасәнә)

Дамирчи Мирзәни әсир едиб сән
Сонра бурахмысан, әфв ејләмишсән?

ҺӘСӘН

Усјан Јатырылды, алынды кәндләр,
Шаһын ордусуна Јар олду эфәр,
Өлүм гаршысында дамирчи Мирзә,
Көз јашы төкәрәк Јалварды бизә

ҺӨЈБӘТ

Һөрмәтли Хаган,
Достумун сөзләри ујдурма, Јалан!
Гојун мән данышым, аллаһ шаһиддир,
Мирзәни Јузбашы етмишди әсир,
Голлары зәнчирли, Јаралы Мирзә,
Отуруб гәфәсә бахырды бизә,
Дәрвиш палтарында бир нәфәр бирдән,
Дағларын гојнуида ејләди зүһур,
Улундән, көзүндән нур Јагырды, нур,
(аглајыр)

ӘХСИТАН

Сонра?

ҺӨЈБӘТ

Сөјләди ки, пејгәмбәрәм мән,
Инди бу заманын мәнәм Исасы!
(һамы салават чевирир, аглајырлар).

ӘХСИТАН

Ағылсыз инсанлар, сахлајын Јасы!

ҺӨЈБӘТ

Шаһым! Елә һикмәт сөјләјирди о!..
Бизи өзүмүздән ејләјирди о!..
Бахыб Јузбашыја сөјләди: -- Һасән!..
Дашкәсән һүммәтин оғлу дејилсән?!
Усјанкәр кәндлиләр, о ач кәндлиләр
Сәнин гардашларын дејилми мәкар?!
ӘХСИТАН

Сонра нәләр деди Јаланчы сизә?

ҺӨЈБӘТ

Сөјләди: -- «Һөјранам даш гәлбинизә,
Мәкар бир вәтәнин оғлу дејилсән?
Бириниз адамсыз, бириниз иблис!
Бириниз гурдсунуз, бириниз гузу?
Гандан чөкирсиниз өз рузунузу?
Кәндлиләр чөрәкчин, сиз рүтба үчүн
Нечә бир-бирини гырдыныз бу күн!
Камала јетмәмиш бир ушагыныз,
Шаһларын алиндә ојучагыныыз!»
Богула-богула дејирди: -- Инсан,
Нә вахт өз адыны доғрулдәчагсан?
Бу вахт овсунланыб галдыг динмөдән,
Бу заман Мирзәни бурахды һасән,

ӘХСИТАН

Һасән?! Һансы ағыл, һансы шуурла?
Белә баш-белә баш кәрәк вүрула!
Чәллад!

(Чәллад көмөкчиләри илә дахил олур).

Ханнларин бојну вүрулсун!
Сатгына, алчага гој ибрәт олсун!

(Шаһ овчунда торпаг кисәси олан әли илә бојну вүрулачаг Һасәни, Һөјбәти
көстәрәркән диггәти овчундакы кисәја чәлб олунур. Торпага баха-баха галыр).

Хагани!

(Һасәнлә Һөјбәт кәтириләркән адамларын арасына чөкилмиш Хагани ирәли
чыхмага мөчбур олур).

ҺӨЈБӘТ

(Һасәнә)

Дәрвиншә охшајыр, бах!

ҺӘСӘН

Хаганидир ај ахмаг!
Бир дүшүн, сарсаглама,
Дағ-дага охшајар, адам-адама.
(Әхситан каһ кисәја бахыр, каһ Хаганини ахтарыр).

ӘХСИТАН

Хагани!

ХАГАНИ

Бурдајам әдаләтли шаһ.

ӘХСИТАН

Нә дејир бу торпаг?
Јеримдә олсајды нејләрди аллаһ?
Өзү өз әлифла бунлары боғар,
Өзү өз әлифла бунлары доғар!

ХАГАНИ

Мәрһәмәтли хаган, адил һөкмдар,
Әзазил, мүстабид, чалладса аллаһ
Истәрдим ки, сән
Елә бир чалладдан чох фәргләһәсан!

ӘХСИТАН

Ја вәзир, бәлкә бир фикрин ола?

ВӘЗИР

Белә баш-белә баш кәрәк вурула!

ХАГАНИ

Кәсәтәк сахланылан бош гафада
Даима бир сәс олар — әкси-сада!

ВӘЗИР

(Шаһа)

Динләдинми нә деди?

ӘХСИТАН

Бәс фикрин?

Истәјин, мәсләһәтин јохму сәнин?

ВӘЗИР

Шамаһи торпагыдыр бејни бунун,
Тәрһәнәнәдәк дағмылар һәр гаһун.

ӘХСИТАН

Бу нәдир, сахла вәзир!

ХАГАНИ

Адил шаһ,

Хошду бејним дири торпаг сајылып,
Бәһрәсиндән нуш едәндәр ајылып,
Јени бир нүс'әт алып варса камал,
Белә бир әлзәләни дүјмәз кал.

ӘХСИТАН

(Хаганија)

Дејирсән ефв едәк?

ХАГАНИ

Јашамағ ешгилә дөјунур урақ,
Ју-башы һәсәнлә, о һәјбәтлә сән
Даима һәр јердә фәһр еләмишсән,
Дәмирчи Мирзәнин дәстәсини дә
О мәрд дәстләриндыр дағдыб әзән.

ӘХСИТАН

(чәллада)

Сахлајын!

СӘСЛӘР

Јашасын гәлби јумшағ, мәрһәмәтли шаһымы!
Әдаләтә, дүзләјә сәдагәтли шаһымы!

Редаксијадан. Мәчмүәнин 1-чи нөмрәсиндә чап олунамүш мәғаләдә ашағыдакы мәтбәә хаталарына јол верилмишдир. Сәһ. 70 ортада «от» сөзүнүн әввәлиндә әски әлифба илә верилмиш сөзлә «ун, он, үн» сөзләринин әввәлиндәки ејни әлифба илә кедән сөзүн јерләри дөјшдириләрәк охунмалыдыр. Сәһ. 71 6-чы мәддәнин алтындакы «ад» вә «ада» сөзләринин әски әлифба илә верилмиш јазылыш формалары тәрсиһә, јәни башыашағы јығылмышдыр; олар

әлифба илә верилмиш 1-чи сөз 8-чи сәттин соғула, 2-чи сөз исе 1-чи сәтри әввәлдә кичиримәклә (хушәләләр) шәклиндә охунмалыдыр. Сәһ. 72 9-чу сәтридә әски әлифба илә верилмиш 1-чи сөз 8-чи сәттин соғула, 2-чи сөз исе 1-чи сәтри әввәлдә кичиримәклә (хушәләләр) шәклиндә охунмалыдыр.

Белә әсәрләрә еһтијач вар

Мә'лум олдуғу кими, сөз јарадычылығы әсримизин 40—50-чи илләриндә дилчилијин хүсуси бир бөлмәси кими тәшәккүл тапмаға башламышдыр. Мәһз һәмнин илләрдә сөз јарадычылығынын бә'зи мүнүм проблемләрини һәлл етмәјә чәһдләр көстәрилмишдир. Бу проблемләрә сөз јарадычылығынын дилчилиг елминдә јери, сөзүн тәркиб һиссәләринә ајрылмасы, дүзәлтмә сөзләрин семантикасы вә гурулушу вә с. мәсәләләр дахил иди.

60—70-чи илләрдә сөз јарадычылығы даһа бир инкишаф мәрһәләси кечмиш вә о, морфолокија вә лексиколокијадан ајрыларағ өзүнүн тәдгигат объекти, тәһлил методикасы вә анлајышлар системи олан мүстәғил бир дилчилиг бөлмәсинә чеврилмишдир. Башга сөзлә, сөз јарадычылығы дилчилиг елминин јени сөзләрин јаранмасы илә мәшғул олан саһәсидир.

Сөз јох ки, нитг мәдәнијјәти әдәби ичтимәијјәти даим дүшүндүрмүшдүр. Лакин инкишафымызын һазыркы мәрһәләсиндә бу проблемин һәмншәкинән даһа артығ актуал олдуғу инкар едилмәздир. Бу вәзифәни һәјата келтирмәк үчүн илк нөвбәдә дилмизин зәнкинләшмә јолларына дәриндән бәләд олмағ мүнүм шәртдир, Ону да нәзәрә алмағ лазымдыр ки, кәчч нәсли нитг мәдәнијјәтинә јијәләндирмәк иши чохсаһәли вә чохшахәли бир просесдир. Бу просесдә орта вә али мәктәб мүәллимләринин әлиндә дәрсликлә јанашы, әмәли характерли вәсәнтләр мүнүм дидактик әһәмијјәт кәсб едир.

Севиндиричи һалдыр ки, сон илләр мүасир Азәрбајчан әдәби дилинин зәнкинләшмә јолларына һәср олунамүш әсәрләрин мејдана чыхмасы бу бошлуғу, бир нөв, долдурмаға башламышдыр. Белә әсәрләрдән бири дә һ. Зәрәби адына КДПИ-нин досенти, филолокија елмләри намизәди Г. Талыбувун јеничә чапдан чыхмыш «Мүасир Азәрбајчан дилиндә сөз јарадычылығы просеси» (В. И. Ленин адына АПИ-нин нәшријјаты, 1988) китабыдыр.

Һәр шәјдән әввәл, гејд етмәк лазым-

дыр ки, елм әләминә дилин зәнкинләшмәсинин мүхтәлиф јоллары мә'лумдур. Бунлардан бүтүн дилләр үчүн үмуми олан чәһәтләрлә јанашы, һәр дилин өзү үчүн спесифик сәчијјә дашыјан чәһәтләр дә мөвчуддур. Әсәрдә тәдгигатын һәр ики аспектини әһәтә едән дил фактларындан нүмунәләр верилмиш вә үмумиләшдирмәләр апарылмышдыр. Тәдгигат ишиндә көстәрилик ки, Азәрбајчан дили үчүн зәнкинләшмә даһа чох лексик-семантик, лексик-грамматик принципләрә әсәсләныр. Бурада исим јарадычылығы просеси даһа чох мүтәһәррик хәссәјә маликдир.

Јахшы һалдыр ки, тәдгигата мүәллиф јени тәфәккүр тәрзи илә јанашмыш, бә'зи дил фактларыны исим дөјил, исим функцијасы газанмыш сөзләр кими (синтактик мөвгејинә кәрә) кечичи субстансивләшмәјә нүмунә көстәрмишдир. Нүмунә үчүн ашағыдакы мәтн нәзәрдән кечирәк:

«Гаралар Америка гит'әсинин әсл сакинләридир. Чохлары бу ишдән јахасыны гуртармаға чалышырды, амма һәгигәти кизләтмәк мүмкүн дејил. Беләләри илә дашы даш үстүнә гојмағ олар». Мүәллиф бурада гаралар, чохлары, беләләри сөзләринин исим олдуғуну әсәсләндирмаға чалышышдыр.

Сөз јарадычылығы дил һағында елмин бүтүн сәвијјәләри илә биләвәситә әлағәдар олан бир саһәсидир. Бу, аксиома олса да, тәдгигатда сөзүн јени мә'на кәсб етмәсиндән—сөз јарадычылығы хүсусијјәтләриндән данышанда һәртәрәфли дил тәһлилиндән истифадә олунамасы мүнүм шәртдир. Мәсәлән, күнәш сөзүнүн газандығы мә'налар диггәт јетирәк: күнәш—үмуми исим; Күнәш—хүсуси исим; күнәшли (һара)—сифәт; Күнәшли (мәссиви)—хүсуси исим. Јахуд аилә сөзүнүн семантик мә'на дөјишмәсиндә сөз јарадычылығы просесини нәзәрдән кечирәк: «аилә ансамблы»; «дилләр аиләси», «әскәр аиләси», «түтүнчүләр аиләси», «гәһрәманлар аиләси» вә с.

Сөзә бүтүн мә'на иңчәликләринә гә-

дәр дәриндән бәләд олмаг вә ондан мэгамында истифадә етмәк үчүн бүтүн бунлары билмәк чох фәјдалыдыр. Тәсадуфи дејил ки, В. И. Ленин бир предмети бүтүн элагә вә васитәликләри илә—билаваситә вә билваситәликләри илә өјрәнмәји төвсијә етмишдир. Бәли, чохаспектли тәдгигатлар апармагда бу чүр тәдгигат методу чох әһәмијјәтлидир.

Мүәллиф мүасир дилимиздә истәр мәна хүсусијјәтләринә, истәрсә дә сөз јарада билмәк имканларына көрә даһа чох мәһсулдар һесаб олуна — лыг⁴, -лы⁴- чы⁴ вә с. шәкилчиләринин азачыг фонетик дәјишиклијә уғрамыш бир формада олса да, һәр һалда кениш сөз јаратмаг имканларындан малик олдуғларыны гејд едир. О, бурадан һәм дә белә бир нәтичәјә кәлир ки, дилимиздә гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин бир чоху дикәр түрк дилләриндә мәһсулдар шәкилчиләр кими ишләнир. Әслиндә сөз јарадычылығы просесинә һәср олуна бу китабда дилимизин орфографијасына даир бир чох суаллара да чаваб тапмаг мүмкүндүр. Белә ки, бурада битишик јазылан мүрәккәб сөзләрин хүсусијјәтләринин кениш верилмәси ондан дүзкүн јазы мөгсәдилә практик истифадәни әлвәришли етмишдир.

Сөзсүз ки, кичик бир журнал јазысында бу вәсаитдә гојулмуш мәсәләләрин һамысынын елми тәһлилин вермәк имкан харичиндәдир. Белә бир

вәсаитин ишыг үзү көрмәси фактынын өзү тәгдирәлајиг олуб, бу күнүн тәләбләри илә тамамилә сәсләшир. Мәлумдур ки, Азәрбајчан КП МК-нын 1988-чи ил август пленумунда Азәрбајчан дилинин фәал өјрәнилмәси вә кениш шәкилдә ишләдилмәсинә, онун тәдрисинин көкүндән јахшылашдырылмасына, ана дилинә ушағлыг илләриндән сөнсуз мәнәббәт һиссинин тәрбијә едилмәси үчүн һәр чүр шәраит јарадылмасына даир конкрет вәзифәләр мүәјјәнләшдирилмишдир.

Нәтичә олараг бир даһа гејд етмәлијик ки, мүасир Азәрбајчан дилинин сөз јарадычылығы имканларынын арашдырылмасына һәср олуна бу тәдгигат әсәри мәзмунча актуал олдуғу кими дил вә услубунун камиллији илә дә тәгдирәлајигдир. Үмумијјәтлә мүәллифин нәзәри үмумиләшдирмәләри конкрет дил фактларынын тәһлилинә әсасландығы үчүн белә бир вәсаитдән орта вә али мәктәбин Азәрбајчан дили мүәллимләринин, һабелә лингвистик тәдгигатла мәшғул олан филологларын гијмәтли мәнбә кими фәјдалана биләчәји шүбһә доғурмур.

Едисон **НАЧЫЈЕВ**,
ССРИ-нин 50 иллији адына Харичи
Дилләр Институту, педагожи емләр
намизәди,

Мәһәррәм **ЧӘФӘРОВ**,
Ј. Мәммәдәлијев адына Нахчыван
ДПИ-нин досенти, филолокија емләри
намизәди.

Баш редактор: **ӘЛИЈЕВА З. Ч.**

Редаксија һеј'әти: **ӘФӘНДИЗАДӘ Ә.** (редактор), **АБДУЛЛАЈЕВ Ә., АБДУЛЛАЈЕВ Р., ГАРАБӘЈОВА С., ГУРБАНОВ А., ГУРБАНОВ В., ӘЛИЈЕВ Ә., ӘҺМӘДОВ Ч., ӘҺМӘДОВА А., МИКАЛЫЛОВ Ш., РӘҺИМОВА Ә., ТӘҺМАСИБ А.**

Техники редактор вә корректор: **Сәријјә Новруз гызы.**

Јығылмаға верилмиш: 5.04.89. Чапа имзаланмыш 20.06.89. Кағыз форматы: 70×108¹/₁₆ = 2,25 кағыз вәрәғи. Кағыз: тип. № 2. Шрифт дәсти: корпус. Јүксәк чап үсулу. 4,5 физики чап вәрәғи. 6,1 шәрти чап вәрәғи. 6,0 учот нәшр вәрәғи. ФГ 16253. Сифариш 3718. Тираж 13647.

Редаксијанын үнваны: Бақы шәһәри, Низами күчәси, 58.
Телефонлар: баш редактор: 93-82-97; баш редактор мүавини: 93-55-82; мәс'ул катиб: 93-55-82; шө'бә редактору: 93-13-45; корректор: 32-37-33; мүһасибат: 93-13-45.

Бақы шәһәри, Азәрбајчан КП МК-нын «Коммунист» нәшријјатынын мөтбәәси.

